

லக்ஷ்மி

தமிழர் முன்னேற்றம் கருதி வெளிவரும்

ஓர் உயர்தர மாதப் பத்திரிகை.

ஸ்தாபகர்—ஸ்ரீ. கே. எஸ். முத்தையா.

ஆசிரியர்—கே. எஸ். சுந்தரம்.

மலர் 6.

1929 ஐஸ் ஜனவரிமீ, விபவஐஸ் தைமீ

இதழ் 4.

இந்தியத் தாய்.

ஸ்ரீமாத் தோ. ரா. பத்மநாபன் எழுதியது.

- (1) முல்லைகுறிஞ்சி மருகநெய்தலேனும் முன்னிய நானிலமே
எல்லையிலாவன மல்கியமா பெரும் இந்திய நாடிதென்பார்
சொல்லிப்பெரிதெனப் போற்றிய தூயவன் தோன்றிய நாடிதென்பார்
கல்லைப்பண்ணுப்ச் செய்த கார்மேக வண்ணனைக் கண்டதோர் நாடிதென்பார்.
- (2) சங்கரன் வந்திய வில்லெனும் மேருவைத் தாங்கிடும் பூமியென்பார்
அங்கமுதலைப்பத் தாறு முகந்திகழ் அந்த மிகுந்த தென்பார்
மங்குலு குவிர்த மலைத்தொடர் விண்தொடு மாமதிலாயதென்பார்
எங்குமிலெண்ணி வியற்கை வனப்புகள் இங்கே யமைந்த தென்பார்.
- (3) பல்வகை கல்லியிற் கேள்வி சிறந்தெழப் பார்த்ததோர் நாடிதென்பார்
நல்லபுரிமாதர் நடந்திடற் கெனவையார் நாடிய நாடிதென்பார்
செல்விருந்தோம்பிடும் இல்லறமேன்மையைச் செப்பிய நாடிதென்பார்
நல்லிணைவினை நாடிப் பயனென நாட்டிய நாடிதென்பார்.
- (4) கற்புகருந்ததி கண்ணகி யோர்தமைக் கண்டதோர் நாடிதென்பார்
பொற்றிற் புலொமசை ஜானகிபோல்வாரைப் போற்றிய நாடிதென்பார்
நற்புலமைக் காளி தாசனைக் கம்பனை நாடிய நாடிதென்பார்
அற்புத மிக்குற அண்டி எவர்குறை ஆற்றிடும் நாடிதென்பார்.
- (5) கல்லிலும் செம்பிலும் கர்த்தனிருப்பது காட்டிய நாடிதென்பார்
புல்லிலும் புல்லிய பூண்டிலுமுளனெனப் போற்றியே ஏற்றுமென்பார்
சொல்லிலும் உட்புகுந் தாட்டு வன்னுனவன் தோமறு தியவனே
எல்லையிலாத பரம்பொருள் மேன்மையை இந்நிலம் காட்டிற்றென்பார்.

சயாம் சுதந்தர எழுச்சி.

(வசுமதி.)

புத்தூர் அருகே காலமாக சயாம் தேசம் யதேச்சாதிகாரமுடைய முடிமன்னர் ஆட்சியில் இருந்து வந்தது. அம்முடி மன்னர்கள் யதேச்சாதிகாரம் உடையவர்கள் எனினும் குடிசுளிடத்து அன்புடையவர்களாய் அரசு செலுத்தி வந்தனர். எனவே அத்தேசமும் ஏனைய தேசங்களுக்கு ஒப்ப வளர்ச்சி யடைந்து வந்தது. சயாமின் நிலைமை இங்ஙனமாக கற்றுப்புற தேசங்களை வெளி நாட்டார் அடக்கிக் கொண்டனர்.

சயாமியர் (சயாம் தேசத்தார்) வர்த்தகமும் கப்பலோட்டலும் அறியார். ஆகவே தூர தேச நிலைமைகளை அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்களது அயல் நாட்டார் ரெல்லாம் அவர்களுக்குச் சத்துருக்களாய் இருந்தனர். சினர்கள் 4000 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே சயாமில் புருந்து வாணிகம் நடத்தி வந்தனர்.

சினர் செல்வாக்கு.

வாணிகஞ் செய்யப் புருந்த சினர் சயாமியப் பெண்களை மணந்து வாழத்தொடங்கினர். பிரபலம் பெற்ற சயாமியக் குடும்பங்களின் மூதாதைய ரெல்லாம் சினர்களே. சினர்கள் வர்த்தகத் தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். ஆயினும் அரசியல் துறையில் திறமையற்றவர்கள். எனினும் வர்த்தகத்தினால் பெற்ற செல்வாக்கினால், அவர்கள் அரசாங்கத்தையும் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டனர். அதனால் நாட்டுக்குப் பெரிய நிமை புண்டாகத் தொடங்கியது. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளும் அங்கே செல்வாக்குப் பெற்றதனால் சினர்கள் தொல்லை சிறிது குறை வடைந்தது.

கைப்பாடு படுவதில் சயாமியர்களுக்கு மிக வெறுப்பு. எனவே தையல் வேலை, தச்சு வேலை, செருப்புத் தைத்தல் முதலிய தொழில்களெல்லாம் சினர்களே நடத்தி வந்தனர். சயாமியர் விவசாயத் தொழில் மட்டும் செய்தனர். சினர்கள் தேடும் பணமெல்லாம் சினத்துக்குச் சென்றதினால் சயாமில் வறுமையேற்பட்டது. இரகசியச் சங்கங்களும், பொதுவுடைமைச் சங்கங்களும் சினர்கள் நடத்த சயாம் சர்க்கார் சம்மதிக்கவில்லை.

ஐரோப்பியர் வருகை.

முதலில் 1511-ல் போர்த்து கேசியர் வந்தனர். அவர்கள் மலாக்காவைக் கைப் பற்றி, அதன் அரசரிமையை ஒப்புக்கொள்ளும்படி சயாம் அரசருக்கு ஒரு தூதனுப்பினர். வர்த்தகமும் நடத்தத் தலைப்பட்டனர். அப்பால் 1604-ல் டச்சு காரரும் ஆங்கல கிழக்கிந்திய கம்பெனியாரும் வந்தனர். எனவே அம் மூவருக்கும் பரஸ்பர போட்டி யுண்டாயிற்று. அவர்களெல்லாம் அக்காலத்திய ராஜதானியான அயுத்தியாவில் இருந்து கொண்டு அரசரின் நட்பைப் பெறவும் மந்திரிகளுக்குள் பிளவை புண்டு பண்ணவும் முயற்சி செய்து வந்தனர். ஆனால் 1688-ல் திடீரென்று உண்டான ஒரு புரட்சியால் வெளி நாட்டார் தொல்லை யெல்லாம் ஒழிந்தது. சிறிது காலம் வெளி நாட்டார் வர்த்தகமும் சின்றிருந்தது.

அப்பால் மிஷனரி மார் வந்தனர். அவர்கள் பின்னால் மண்ணாசை பொன்னாசை கொண்ட ஏனையோரும் வந்தனர். வரவே அவர்கள் இருவருக்குள்ளும் போராட்ட முண்டாயிற்று. மீண்டும் ஜனங்கள் புரட்சி செய்து அரசரையும் வெளி நாட்டு கலகக் காரர்களையும் ஒட்டி விட்டு, ஒரு புது அரசரை சிம்மாசன மேற்றினர். இந்தப் புது அரசர் வெளி நாட்டுப் பாதிர்களையும், வர்த்தகர்களையும், மற்றும் ஐரோப்பியர்களையும் நாட்டை விட்டுத் தூத்தி விட்டார்.

புதுத் தொல்லைகள்.

இத்தருணத்தில் ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் படைகளுடன் கிழைத் தேசங்களில் வந்திறங்கின. கேதா சுல்த்தான் தனக்கு மேலரசரான சயாம் மன்னரின் சம்மதம் பெறாமல் பிளங்கை பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாருக்கு விட்டுக் கொடுத்ததினால் சயாம் மன்னருக்குக் கோப முண்டாயிற்று. ஆகவே ஐரோப்பியர் அனுப்பிய தூதார்களை அவர் வர வேற்க வில்லை. இத்தருணத்தில், கம்பெனியாரும் அமெரிக்க சர்க்காரும் வர்த்தக உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர். சினர்களும் தம் செல்வாக்கைப் பிரயோகித்ததினால், சயாம் அரசர் வெளி நாட்டார் செய்து

கொண்ட உடன்படிக்கையை ஒப்புக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். பல அரசாங்கங்கள் அனுப்பிய தூதுவர்களையும் அவர் லட்சியம் செய்ய வில்லை.

ஒரு சமர்த்தரான அரசர்.

இத்தருணத்தில், தற்கால அரசரின் பாட்டனான மாஸ் சூட் ராஜ குமார் அரசராக வந்தார். அவர் வெகு காலமாக கொலைக்குப் பயந்து, ஒரு சந்தியாசி மடத்தில் துறவியாக வாழ்ந்து வந்தவர். சயாம் அரசியல் நிலையை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த மதியூகியான அவர், பல ஐரோப்பிய பாஷைகளையும் விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களையும் கற்றுக் கொண்டார். அதுவரை சயாமியர் ஒருவராவது ஐரோப்பிய பாஷைகள் கற்றதில்லை. அவர் ஆங்கிலத்தில் பிரத்தியேக பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். அவர் அந்நிய நாட்டாரோடு நட்புப் பூண்டு, பிரிட்டிஷாரோடு நேச உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளவும் ஆயத்தமானார். சயாமிய அரசியல் வாதிகளும் சினர்கள் தொல்லையால் அலுப்பற்றிருந்தனர். ஆகவே மிகுந்த எதிர்ப்புக் கிடைப்பில் ஆங்கிலேயர்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப் பட்டது. அதனால் பிரிட்டிஷாருக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டன.

மற்ற வல்லரசுகளும் அது போன்ற உடன்படிக்கைகள் செய்து கொண்டன. வெளிநாட்டார் குடி யேற்ற உரிமையைப் பற்றிய நிபந்தனைகள் மீறப் பட்டன. மலேயர், ஜாவாக்காரர், கம்போடியர், அனுமியர், பர்மியர், பிரிட்டிஷ இந்தியர் ஆகிய வெளி நாட்டாரெல்லாம் வரையறை யின்றிக் கூட்டம் கூட்டமாக சயாமில் குடி புருந்தனர். சில வெளி நாட்டுத் தூதுவர்கள் தமது உரிமைகளையும் மீறி நடக்கத் தொடங்கினர். பல திறப்பட்ட உடன்படிக்கைகளின் துப்பங்கள் சயாம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விளங்காதிருந்ததினால், தமது அந்தஸ்துக்குப் பாக்க மேற்படாமல் மட்டும் பார்த்துக் கொண்டு வாள் விருந்தனர். வெளிநாட்டு வில்லங்கங்களில் தலையிட அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் திறானம் இழந்ததினால் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சச்சரவுகள் உண்டாயின. வீணர்களான சில தூதுவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தகாத பல உரிமைகளையும் பலவந்தமாகப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

கடைசியில், அளவிட முடியாத உரிமைகள் வெளிநாட்டார் பெற்றுக் கொண்டதை சயாமியர் உணரலாயினர்.

தேச வருமானம் மிகுந்திருந்தாலும் துரைத்தனப் பொக்கிஷம் காலியாகவே இருந்தது. வருமான வரிகள் வெளிநாட்டு ஒப்பந்தப்படி விதிக்கப் பட்டதே அதற்குக் காரணம். துரைத்தனம் முட்டுப் பட்டது. சயாமியர் ஒப்பந்த நிபந்தனைகளை மீறத் தொடங்கினர். எனவே குழப்ப முண்டாயிற்று. வல்லரசுகளெல்லாம் சதா பரஸ்பரம் வழக்காடிக் கொண்டிருந்ததினால், நாட்டில் கலவரங்கள் உண்டாயின.

ஐரோப்பியர் உதவி.

அப்பால் பட்டத்துக்கு வந்த சுலாலங்கம் அரசர் சுமார் 20 வருஷம் அரசாட்சி நடத்தினார். அவர் நன்கு கல்வி கற்பிக்கப் பட்டிருந்தனர். ஆகவே வெளிநாட்டார் உடன்படிக்கைகளால் உண்டாயிருக்கும் தீமைகளை அவர் விரைவில் உணர்ந்து கொண்டார். உணரவே வெளிநாட்டாருக்கு உரிமைகள் அளிக்கவே கூடாது என்று உறுதி செய்தார். தம் சொந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அவருக்கு எதிரிடையாக விருந்தும் அவர் தம் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வில்லை. இருப்புப் பாதையில் அவருக்கு மிகுந்த பிரியம். ஆகவே 1892-ல் இருப்புப் பாதை வேலை ஆரம்ப மாயிற்று.

பிரஞ்சுகாரர் தொல்லை.

இது பிரஞ்சுகாரருக்கும் பிடிக்க வில்லை. சயாமை யடுத்த வெளிநாடுகளை யெல்லாம் அவர்கள் கைப்பற்ற எண்ணினர். பர்மாவிலும் சயாமிலும் கலகங்கள் மூட்டுவதும், எல்லை மீறத் தமது உரிமைகளை நடத்துவதும் அவர்கள் வழக்கமாக இருந்தது. பர்மாவில் அவர்கள் ஐந்து சூழ்ச்சிகள் பலிக்காமல் ஆங்கிலேயர்கள் தடுத்து வந்தனர். சயாமில் இருப்புப்பாதை போடப்படுவது தமக்கு இடைஞ்சல் விளைக்குமென்றும் பிரஞ்சுகாரர் உணர்ந்தனர். ஆகவே அவர்கள் சயாமியரை வலியச் சண்டைக்கு இழுத்தனர். சயாமிய ரோடு எப்படியாவது ஒரு பேர்தொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் உறுதி செய்தனர்.

பெரிய அரசரின் சகோதரான டாம்ராஸ் ராஜ குமார், ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் உதவி பெறும் பொருட்டு ஐரோப்பாவுக்குச்

சென்றார். சயாம் அரசருக்கு வெளிநாட்டு மந்திரியாயிருக்க, ஒரு பெயர் பெற்ற பெல்ஜிய ராஜ தந்திரியை அவர் சயாமுக்கு அனுப்பினார். அவர் சயாமுக்கு வந்ததும் தேச நிலைமை மிகவும் சிக்கலாயிற்று. பல அக்கிரமமான உரிமைகளைப் பிரஞ்சுகாரர் வற்புறுத்தினர். பஞ்சாயத்து மூலம் தம் உரிமைகளை முடிவு செய்யவும் அவர்கள் ஒப்பிவிட்டே, எனவே சயாமியர் ஒரு புது நாடு ஸ்தாபித்தனர். அதன் எல்லையோ வரையறுக்கப் படாமலிருந்தது. இதனால் நிலைமை கொஞ்சம் கூட சிக்கலாயிற்று. அங்கங்கே குட்டிச் சண்டைகளும் நடந்தன. ஒரு பிரஞ்சுகாரன் கொல்லப்பட்டான். அவனை சயாமிய சர்க்காரே கொன்றனர் என்று பிரஞ்சுகாரர் புகார் செய்தனர். தாம் அவனைக் கொல்லவில்லை யென்றும் அவனை சயாமியப் போலிசார் மீது சுட்டா ரென்றும் சயாமிய சர்க்காரர் கூறினர். பிரஞ்சுகாரர் மூன்று பிரங்கிக்கப் பல்கலை சயாமுக்கு அனுப்பினர். அந்த கப்பல்கள் பலவந்தமாக நதி வழியாக பாங்குக்கு வந்ததன் புகுந்து புத்தத்துக்கு வருடப்படி அரசருக்குச் செய்தி யனுப்பின.

தோல்வி.

உடனே சயாமியர் ஆங்கிலேயரை உதவிகளையுத்தனர். “உங்கள் சண்டையில் தலையிட முடியாது. நீங்களை உங்கள் இஷ்டப்படி முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்” என்று லார்ட் ரோஸ் பேரி விடை யிறுத்து விட்டார். “ஆங்கிலேயரின் அந்த விடையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டாம். சயாமைப் பிரஞ்சுகாரர் பிடித்துக் கொள்ள பிரிட்டிஷார் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்” என்று பெல்ஜிய மந்திரி சொன்னார். எனினும் ஆங்கிலேயர் உதவிக்கு வரவில்லை. சயாமியர் பிரஞ்சுகாரருக்குக் கீழிடங்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் மீதித் தண்டனைகளையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. அதனால் நாட்டுக்கே ஒரு பெரிய அவமானம் ஏற்பட்டது. எனினும் அரசாங்கத்துக்குப் பழுது ஏற்படவில்லை. எனவே அரசாங்கத்தைச் சீர்துலைக்க பிரஞ்சுகாரர் பல சூழ்ச்சிகள் செய்தனர். சயாம் மீண்டும் சூழப்படுத்துக் குள்ளாயிற்று.

ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆதிக்கம்.

சயாமிய அரசாங்கத்தில் ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர் தொகை அயிதமாகப் பெருகிப் போயிற்று. பிரிட்டிஷாரும், டச்சுகாரரும்,

ஜெர்மானியரும் இத்தாலியரும், அங்கே பல பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வசித்திருந்தனர். பிரஞ்சுகாரர் உத்தியோகஸ்தரில் இல்லாததினால் அவர்களுக்கு மிக மனப் புழுக்க முண்டாயிற்று. சயாமியருக்கும் பிரஞ்சுகாரருக்கும் இருந்து வந்த தகராறுகள் ஒருவாறு ஒழிந்தவுடன், சயாமிய நீதி மண்டபத்தில் பிரஞ்சு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று பிரஞ்சுகாரர் வற்புறுத்தினர். அவர்கள் விரும்பப்படியே ஒரு பிரஞ்சு உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப் பட்டார். சட்டங்களைத் தொகுக்க நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிஷனில் அந்தப் பிரஞ்சு உத்தியோகஸ்தர் தலைவரானார். நீதி ஸ்தலங்களுக்கும் சட்ட சம்பந்த சீர்திருத்தங்களுக்கும் ஒரு ஆங்கிலேயர் மேலதிகாரியானார். பிரஞ்சுகாரரும் ஒருவாறு திருப்தியடைந்தனர்.

மீண்டும் ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்கள்.

மலாய் நாட்டில் பிரிட்டிஷாருக்கும் சயாம் சர்க்காருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டது. சயாம் மன்னரின் கீழ் இருந்து வந்த ஒரு சிற்றரசர் சயாம் மன்னர் ஆணைக்கு அடங்கி நடக்க முடியா தென்று புரட்சி செய்யத் தொடங்கினார். சயாம் அரசர் தொந்தரவு செய்யாமல் தம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று அவர் சிங்கப்பூர் ஐரோப்பியர்களுடன் விண்ணப்பம் செய்தார். சிங்கப்பூரார் அவருக்கு நல்ல உபதேசம் அளிக்க வில்லை. எனவே அவர் சயாம் அரசரை எதிர்த்தார். சயாம் சர்க்காரர் அந்தச் சிற்றரசரைக் கைது செய்து உள் நாட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அதனால் நாட்டில் பெரும் புரளியுண்டாயிற்று. எனினும் பின்னர் சிற்றரசருக்கும் சயாம் சர்க்காருக்கும் சமாதானம் ஏற்பட்டு சிற்றரசர் சயாம் சர்க்காரின் மேலதிகாரத்தை ஒப்புக் கொண்டார். அந்தச் சிற்றரசர் அரசு புரியும் பிரதேசங்களை, மேல்பார்க்க ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப் பட்டார்கள்.

விதேலை ஆரம்பம்.

ஐரோப்பாவுக்குக் கல்கிதற்குச் சென்றிருந்த சயாம் அரசர் புத்திரர்கள் 1897-க்கும் 1904-க்கும் இடையில் சயாமுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் ஜெர்மனியிலும், இங்கிலாந்திலும், டென்மார்க்கிலும் இராணுவப் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்கள். எனவே சீர்துலைத்திருந்த சயாம் படைகளை அவர்கள்

திருத்தியமைக்கத் தொடங்கினார்கள். அதைப் பார்த்து அரசரும் மிக மகிழ்ந்து சீர் திருத்தச் செலவுக்காக கணினுவிலிருந்து ஏராளமாகப் பணமும் உதவினர். இராணுவம் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்தப் படை மிக உந்த வந்திருந்தது. திருக்கிறது. அந்தப் படையின் மொத்தத் தொகை 30,000. சயாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக ஒரு விமானப் படையு மிருக்கிறது. ஐரோப்பிய உதவி எதுவுமின்றி அந்தப்படை அமைக்கப் பட்டிருப்பது மிகவும் மெச்சத்தக்கதா யிருக்கிறது.

கடைசியாக 1907-ல் பிரஞ்சுகாரர் சயாம் சர்க்காரோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். அதன்படி பிரஞ்சுகாரர் அநேகம் உரிமைகளைச் சர்க்காருக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். சயாம் விடுதலைக்கு இது முதற்படியாயினும் அதற்காக சயாம் சர்க்கார் சில பிரதேசங்களைப் பிரஞ்சுகாருக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாக வந்தது பின்னும் சயாம் சக்தியற்ற நிலையி லிருந்தமையால் சுதந்தரத்தை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக ஏற்பட்டது. 1908-ல் பீனஸ்கோடு ரிதேவெறியது. இது விடுதலைக்கு இரண்டாம் படி.

கல்லிப் பயன்.

ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருந்த சமூக அரசியல் சீர்திருத்த வேலைகளின் பலன் பிரத்தியட்சமாகத் தொடங்கிற்று. ஐரோப்பியர் மேற்பார்வையில் அமைக்கப்பட்ட கல்விச்சாலைகள் நற்பலனளித்து வந்தன. காலத்துக் கேற்றபடி நடந்து கொள்ளும் நற்குணம் சயாம் இளைஞர்களிடம் இருந்தது. இதுவரையிலும் நாட்டையாண்டவர்கள் ஐரோப்பியர்கள். சயாமியர் அதன் பலனை ஆனுபவித்து வந்தனர். இப்பொழுது நாட்டான்மைத் தொழிலைச் சயாமியரே ஒப்புக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பிரிட்டிஷாரும் சயாம் சர்க்காரோடு ஒரு புது ஒப்பந்தம் செய்து தமக்கிருந்த அநேக உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்தார்கள். விட்டுக்கொடுத்த உரிமைகளுக்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷார் சில பிரதேசங்களைப் பெற்றுக்கொண்டனர். இது விடுதலையின் மூன்றாம் படி. 1910-ல் அரசர் இறந்தார். அதனால் ஜனங்கள் மிகத் துக்கம் கொண்டனர். அவர் 40 வருஷம் அரசாட்சி செய்தார். அவருடைய முடிசியினிலேயே சயாம் சுதந்தரம் பெற்றது.

புது அரசர்.

அப் பால் பட்டத்துக்கு வந்த வச்சிரவதர் இங்கிலாந்தில் கல்வி கற்றவர். அவர் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்ய முயன்றார். சயாமியரின் உடல் வளர்ச்சிக்குரிய பல விளையாட்டுகளும் ஏற்படுத்தினார். ஜனங்களும் சீர் திருத்தங்களை மிக உற்சாகத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டனர். அரசர் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் குடும்பப் பெயரும் குட்டினார். பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்காக அவர் செய்த முயற்சிகளும் பலப்பல. பெண்கள் தாராளமாக சமூக வாழ்வில் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

விவசாயமே சயாமியரின் முக்கிய தொழில். எனவே சாஸ்திரிக முறைப்படி கிருஷி செய்ய அரசர் பல ஏற்பாடுகள் செய்தார். லக்ஷக்கணக்கான பணம் செலவு செய்து நீர்ப்பாசன வசதிகளும் அவர் உண்டு பண்ணினார்.

நவ யுக ஆரம்பம்.

சென்ற மகா யுத்தத்தில் சயாம் கடைசியில் ஐக்கிய கட்சியாரோடு சேர்ந்து கொண்டது. ஆரம்பத்தில் சயாம் ஜெர்மானியாரிடம் அது தாபங் காட்டியதாயினும் கடைசியில் ஐக்கிய கட்சியாருக்கு உதவி புரிந்தது. சயாம் சர்க்கார் 1500 துருப்புகளை ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பினர். அத்துருப்புகள் வீரத்துடன் போர் புரிந்து நற்பெயரும் பெற்றனர். யுத்தம் முடிந்த துருப்புகள் சயாமுக்குத் திரும்பி வந்தபோது ஜனங்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு அவர்களை வரவேற்றார்கள். அது முதல் சயாமின் நவ யுகம் ஆரம்பமாயிற்று என்னலாம்.

ஜனங்க ளெல்லாம் புத்துயிர் பெற்றனர். எத்தகை பொறுப்பு வாய்ந்த வேலையை மேற்போட்டுக் கொள்ளவும் அவர்கள் பின் வாங்க வில்லை. ஐரோப்பியர்களை யெல்லாம் வெளியே தூரத்தி விட்டு அவர்கள் வசித்துவந்த பொறுப்புள்ள உத்தியோகங்களை யெல்லாம் தாமே வகிக்கத் தொடங்கினர். முதன் முதல் ரயில்வேயைக் கைப்பற்றி சயாமிய மயமாக்கினர். இப்பொழுது ரெயில்வே பரணம் முழுதும் சயாமியர் வசமே இருக்கிறது. அவர்கள் வெகு திறமையாக நிருவாகம் நடத்தி வருகிறார்கள்.

பூரண விடுதலை.

1920-ல் அமெரிக்கர் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு தமது உரிமைகளை யெல்லாம் சயாம் சர்க்காருக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். அதற்குப்

பிரதி பலனாக அவர்கள் ஒன்றும் பெறவில்லை. இதர வல்லாசகளுக்கு இருந்து வந்த உரிமைகளையும் அரசர் வெகு சாமார்த்தியமாக ஒழித்து விட்டதனால் 1926-ல் சயாம் பூரண விடுதலை பெற்றது.

தற்கால நிலை.

இப்பொழுது அரசராயிருக்கும் பிரஜாதிபேகி பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் தன் மாமன் மார் மூவரும் தந்தை வழி சகோதரர்கள் இருவரும் ஆடங்கிய ஒரு “சப்ரீம் கௌன்சிலை” ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் மிகவும் திறமை

வாய்ந்தவர்கள். அவர்களே இப்பொழுது அரசாட்சி நடத்தி வருகிறார்கள்.

சயாமிய ஜனங்களும் பலவழிகளிலும் இப்பொழுது முன்னேறி வருகிறார்கள். சுய ஆட்சிக்குரிய தன்மைகளெல்லாம் அவர்கள் வெகு விரைவாகப் பெற்று வருகிறார்கள்.

பெண்களும் பூரண சுயேச்சை பெற்று விட்டனர். புருஷர்களுக்குள்ள உரிமைகளெல்லாம் தட்டுத்தடையின்றி யனுபவித்து வருகிறார்கள். பலதார மணம் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. செல்வாக்குடைய ஐரோப்பிய! நாடுகளுக்குச் சமமான நிலையை சயாம் வெகு சீக்கிரத்தில் அடைந்து விடுமென்பது உறுதி.

தீண்டாமை வேண்டாமையே.*

ஸ்ரீமாந் வி. பசுபதி எழுதியது.

நீங்கள் செல்வத்தில் ஸ்ரீமான் களல்ல. சமூகத்தில் சம உரிமை யடைந்தவர்களல்ல. கல்வியிலும் தேர்ந்தவர்களல்ல. சுருங்கக் கூறின் இந்நிலவுலகில் ஒருவன் பெருமைக்கு அறிகுறியாய் விளங்கும் எந்தப் பொருளும் உங்களிடத்தில் இல்லை யென்றே கூறலாம். எனவே, “உயரிய, உத்தம” என்ற அடைமொழிகள் உபயோகிப்பது தவறு என்று குற்றங்கண்டு, என் கட்டுரையை இழித்துரைத்து ஏளனம் செய்யப் பலிரிப்பர் என்ற பதை அடியேன் அறிபாய் மீட்டேன். ஆனால், அவர்கள் அபிப்பிராயத்தினின்றும், என் எண்ணம் மாறுபட்டது. ஒருவன் பெருமையைக் குறிப்பது அவன் கல்வி யென்று கழிவேன்; அவன் “செல்வ” மென்று செப்பேன்; அவன் “நூலறிவு” என்று நுவலேன். அவன் “நாவன்மை” என்று நவிலேன். அவனது “சுத்த” மென்றும் சொல்லேன்; பிண்ணை என்னை? அவன் “ஒழுக்கம்” “ஒழுக்கம்” என்று உரைப்பேன். ஒழுக்கம் என்ற தலைப்பின் கீழ் பலதிறப்பட்ட பிரிவுகளைப் பிரிக்க இடமிருப்பினும் ஒரு பிரிவின் கீழேயே நீங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொன்ன என் கூற்றுக்கு ஆதாரமிருக்கின்றது.

அது என்னையோ வெனின் நீங்கள் ஈட்டும் பொருள் ஒன்றே. உங்கள் நெற்றி வியர்

வை நிலத்தில் விழு உழைத்து நீங்கள் ஊதியம் சம்பாதிக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஈட்டும் பொருள் அந் நெற்றியிலே யன்றி மற்ற நெற்றியிலே வருவதல்ல. இக்காரணம் கொண்டுதான் நீங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று கூறலானேன்.

எனது கூற்றை வலியுறுத்த எனக்கு ஆதாரங்கள் பல உள. உலகம் போற்றும் உத்தமர்—பார் புகழும் பாவலர்,—ஞாலம் நாடும் நாவலர்—வங்காளத்தின் வள்ளல், கற்பனைக் கடல், பாரத தேவியின் பசும் பொன் என் மனதுக்குகந்த மன்னர்,—“ரவீந்திர நாதர்” “Leave this chanting and singing and telling of beads! Whom dost thou worship in this lonely dark corner of a temple with doors all shut? Open thine eyes and see thy God is not before thee!”

“He is there where the tiller is tilling the hard ground and where the path-maker is breaking stones. He is with them in sun and in shower, and his garment is covered with dust. Put off thy holy mantle and even like him come down on the dusty soil” என “கீதாஞ்சலி” என்னும் நூலில் பாக்களாகப் பாடி யிருக்கிறார். கிருஷ்ண பரமாத்மா பாண்டவர்களுக்குத் துது சென்ற காலத்தில், மனச்சுத்தியில்லா—ஒழுக்க மில்லா—தூய்யோதனை அரண்மனையில் அரசு விருந்து உண்பதைக் காட்டிலும்

* இது, பம்பாய் செல்வ விநாயகர் செந்தமிழ் வாசகசாலையின் 2-வது வருடப் பூர்த்திவிழா என்று வாசிக்கப்பெற்ற ஒரு கட்டுரை.

விதூர் குடிசைக்குச் சென்று “கூழ்” உண்பதையே உயர்வாகக் கருதினார். எம்பெருமான் இயேசுநாதர் கூட ‘It is easier for a camel to pass through the eye of a needle, than for a rich man to enter the “Kingdom of Heaven” எனச் சொல்லுகிறார். ஏழைகளுக்கு வறுமையால் அடக்கம், பொறுமை ஏற்பட்டு அமரருக்கு அடைகிறார்கள். ஆனால் செல்வந்தனோ உடலையே உயர்வாக மதித்துச் செருக்குற்று உண்மை உணராமல், உயிரை யறியாமல், மறவாழ்வு வாழ்ந்து மரிக்கிறான். ஆங்கிலக் காணிதாசர் ஷேக்ஸ்பியர் “Sweet are the uses of adversity” என அறைகிறார். எனவே, சற்று ஊன்றி ஆராயுங்கால் வறுமையே பெருமையைக் கொடுப்பதா யிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வறுமையை ஆபரணமாகக் கொண்ட உங்களை யான் உயர்ந்தவர்கள் என்று கூறுவதில் குறைதான் ஏது? அன்றிக் குற்றந்தான் யாது என்று?

நான் தற்போது ஒரு சட்டத்தின் கீழ்த்தான் பேசப் போகிறேன். அது என்னை பெனின், “பழைய கழிதலும் புதியன புதுதலும் வழுவிலகால் வகையிறுனே.” “தீண்டாமை” “நெருங்காமை” என்னும் விஷயங்களின் சரித்திரங்களை யான் விவகரிக்கப் போவதில்லை. சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்ய இது காலமல்ல. அதை ஆராய்ச்சிக்காரர் செய்வாராக! பாம்புகடித்த ஒரு வனுக்குத் தசுணமே “சிகிச்சை” செய்வதை விடுத்து, கழிக்கு நோக்கிக் கடித்ததா? அன்றி மேற்கு நோக்கிப் பிடுங்கியதா? என்ற கேள்விகளைக் கேட்பது அறிவாளிகளுக்குக் கழகாகுமா? எந்த விதத்தாலோ இக் கொடுமை ஹிந்து மதத்தில் தோன்றிவிட்டது. அதை யொழித்து முழுவிடுவதே அறிவாளிகளுக்குக் கழகு. தீண்டாமையைப் பற்றி, ஹிந்துமதம் புகழும் மன்னர், முற்றத் துறந்த முனிவர், —ஸ்வாமி விவேகானந்தர் விளம்புவதைக் கேண்மின். ‘ஹிந்து சமயத்திற்கும், சாதிப் பிரிவினைக்கும் எந்த வித சம்பந்தமுமில்லையாது. தீண்டாமை யென்பது ஹிந்துக்களிடையே ஏற்பட்ட ஒரு வியாதி. அது புரையோடும் தன்மை யுடையது. ஆகையினால் அதை ஒழித்து விடுவது ஹிந்துவாகிய ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.’

சகல சாஸ்திர பண்டிதர்களும், கசடறக் கற்ற கல்வியாளர்களும், வேதம் ஓதிய வேதியர்களும், உண்மை யுணர்ந்த உயர்ந்தோ

ரும், “தீண்டாமை” தீது தீது எனத் தீர்க்கதரிசனம் கூறினார்கள்; கூறுகிறார்கள். முற்றத் துறந்த முனிவரும், மற்றவர்க் குழைக்கும் மன்னருமான “காந்தியடிகள்” தீண்டாமையை யொழிக்கப் படுமபாட்டை அறியாதார் எவரே யுளர்? அது மாத்திர மல்ல, பல வருடங்கள் முன்னரே ஒரு புத்தர் தோன்றினார்; ஒரு ராமானுஜர் அவதரித்தார். அவர்கள் தீண்டாமையை யொழிக்கப் பாடுபட்டார்கள். அவர்கள் தெய்வீகத் தன்மையுள்ளவர்கள். அப்படி யிருந்தும் இப்படியிருப்பானேன்?

என் அன்பர்களே! நீங்கள் “வழக்கம்” என்னும் அரக்கனை மறந்து விடக் கூடாது. கேசவ சந்திர சேனர் “The impregnable strongholds of ancient error and superstition” என அழகிய அடை மொழிகள் அளித்து அவ்வரக்களை அழைக்கிறார்.

தீண்டாமைக்கு ஆதாரம் சாத்திரத்தி லில் லாவிட்டாலும், சமயத்திலில்லா விட்டாலும், வேதத்திலில்லா விட்டாலும் “வழக்கத்தி லி” ரூப்பதால், அவ்வழக்கம் என்னும் அரக்கனே தீண்டாமைக்கு அதி தேவதையாய்த் திகழுகிறான். வழக்கம் என்பது என்னை? நாம் செய்து கொண்ட பழக்கமன்றோ! அப்பழக்கத்தை, —நமது சமூகத்தை அழித்து வரும் அவ்வழக்கத்தை, கற்றறிந்த பெரியோர்கள், ஒழிக்கக் கங்கணங் கட்டி நிற்பல் அவர்தம் கடமை யன்றோ!

இப்படிப் பட்ட கெட்ட பழக்கங்களே ஒவ்வொரு மதத்திலும் புகுந்து வழக்கங்களாக மாறி இவ்வுலகிற்கு இன்னல் பல இழைத்து வருகின்றன. ஆகையினாலேயே சிறிதில் சமயங்களில் மதத்தைச் சீர் திருத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. அக்காலங்களிலே “கடவுள்” தன் பிரதிநிதிகளை உலகிற்கு அனுப்புகிறார். உதாரணமாக பிராம்மணர்கள் செய்த கொடுமை தாங்கமாட்டாது ஹிந்து மதம் இருந்த ஒரு சமயத்தில், ஒரு “புத்தர்” அவதரித்து, மதத்தைச் சீர் திருத்தும் முகத்தான் “பௌத்தமதம்” வகுத்தார். கிறிஸ்தவ சமயத்தில் போப்பும் அவரது அடியார்களும் செய்த அறியாயத்தைத் தாங்க முடியாது, கடவுள், ஒரு லுதரை” (Luther) யனுப்பி அம் மதத்தைச் சீர் செய்தார். நெருப்புத் தண்ணிலீச் சாம்பர் பூத்து நிற்குங்கால் ஊதுவது எவ்

வளவு அவசியமோ அதைப் போலவே மத வளங்குன்றுங்கால், ஊதம் உத்தமர்கள் அவ சியமாகிறார்கள்.

இந்தியாவில் எத்தனை சீர் திருத்தக்காரர்கள் (Reformers) உத்தமர்கள் என்பதைக் கவ னிப்புகள். ஒரு சங்கரர் என்ன; ஒரு ராமா னுஜர் என்ன; ஒரு நானக் என்ன; ஒரு கபீர் என்ன; ஒரு சைதன்யர் என்ன; ஒரு ராம் மோஹன் ராய் என்ன; ஒரு தயாநந்த சரஸ் வதி என்ன; இறுதியில் நம் காலத்தில் எம் மான் காந்தி என்ன : இவர்க ளெல்லாம் நம் மதத்தைச் சீர் திருத்தினார்கள். அதன்மேல் படிந்த மாசை அகற்றினார்கள்; மறுவைப் போக்கினார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகவத்கிதை யில் "பரிதராணுய ஸாதுனாம், விநசாய சதுஷ்கிருதாம், தர்ம ஸம் ஸ்தாபனாத்தாய சம்பவாயி யுகே யுகே" என்று சொல்லியபடி இன்று எம்பெருமான் காந்தியடிகள் நம் மதத் தைச் சீர் திருத்த வந்துள்ளார். நமக்காக அவர் பட்டபாடு என்ன! எழுத முடியுமா? அன்றி ஏட்டி லடங்குமா? எனவே பல கெட்ட வழக்கங்களை ஒழிக்க, பல மகான்கள் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தகுந்தார் போல் தோன்றிக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள்.

நிற்க, இத் தீண்டாமை யானது பல வழி களிலும் கெட்டது என்று நீருபணம் செய் வதே நமது கடமையின் கோக்கமாகும். ஆகையால் அது ஆதம் சம்பந்தமாய் (Spiri- tually) அபத்தம் என்பதை முதலில் நீரு பணம் செய்வாம்.

அன்பர்களே! இவ்வுலகில் எல்லா உயிர்க ளுக்கும் உயர்ந்ததொரு உயிர் ஒளிர்ந்து கொண் டிருக்கிறது. அவ் வுயிரைத்தான் "கடவுள்" என்ற நாம் நவில்கின்றோம், "ஆண்டவர்" என அழைக்கின்றோம். பலரும் பலவித நாமமிட்டு, பரியாயப் பெயர்கள் பல இட்டு அழைக்கிறார் கள். யார் எப்பெய ரிட்டா லென்ன? அப் பெருள் ஒன்றே. அது இரண்டில். இந்த உண்மையை எல்லா மதங்களும் ஒப்புக் கொள் ளுகின்றன. ரோஜா புஷ்பம் பல பாஷை களில் பல பெயர் இட்டு அழைக்கப்படினும், அம் மலர் ரோஜா வேயன்றி வேறொரு மல ராகுமா? அந்த உயிர் இவ்வுலகை இடமே யில்லை. எங்கு அவ்வுயிர் ரீக்கமற நிறைந்தி ருக்கிறது. சித்திலும் அசித்திலும் அது மிளிர்கிறது. சுருங்கக் கூறின, முத்து மாலை யினுடே கோர்க்கப் பட்ட கயிற்பைப் போல்

அது வியாபிக்காத இடமே யில்லை. ஆகையி னாலேயே அவ்வுயிரை "சர்வ வியாபி" எனச் சான்றோர் சாற்றலானார். ஆகையினாலேயே சிறந்த ஞானிகள், — உயிர் அறிவு பெற்ற உத்த மர்கள் "கடவுளை" எங்கும் கண்டு களிக்கிறார்கள். கண்ணப்பர் கடவுளைக் கல்லில் கண்டு களித்தார். திரு நாளைப் போவார் தில்லையில் கண்டு களித்தார். பிரஹ்மத ஆழ வார் தூணில் கண்டார். ஹரிச் சந்திரன் "ஸத்யத்தில்" கண்டார். குமணன் "கொடை யில்" கண்டார். சிலர் கடவுளைத் "தொண் டில்" கண்டார். சிலர் "பக்கியில்" கண்டார். சிலர் "யோகத்தில்" கண்டார். சிலர் "போகத் தில்" கண்டார். சிலர் "இப் பிரகிருதியில்" காண்கிறார். சிலர் "ஏழைகளிடையே" காண்கிறார். ஸ்ரீ கேசவ சந்திரசேனார் "The first Manifestation of God is in Nature itself" எனச் சொப்புகிறார். கடவுளின் முதற் றோற்றம். நாம் கண்ணால் காணும் இப்பிரகிருதியினிட மே இலக்குகின்றது. இப்படி சர்வ வியாபகமா யிருக்கும் "சக்தி"யைப் பற்றி விவேகானந்த ரின் விழுமிய உரையைக் கேண்மின்." He who finds, in this world of manifold- ness, that one running through all, in this world of death he who finds that one enfinite Life, in this world of in- sentience and ignorance, he who finds that one Light and Knowledge, unto him belongs eternal peace. unto none else, into none else.

"பன்மையே நிறைந்த இவ்வுலகிலே எவ றொருவன், அப்பன்மையினுடே செல்லும் "அவ்வொருமை" யைக் காண்பானே, அழிவே நிறைந்த இப்பாரிலே அந்த வரையற்ற "உயிரை" எவன் ஒருவன் காண்பானே, அந் தியானமாயும், அஞ்ஞானமும் நிறைந்த இம்மண்ட லத்திலே எவ்வுருவன் அந்த "ஒரு அந் வையும் ஞானத்தையும்" காண்பானே, அவ னுக்கே "சாச்வதமான சமாநானம்" உரியது. மற்றொரு வருக்குமிலது; மற்றொரு வருக்கு மிலது."

இதனால் நாம் காணும் இப்பன்மையினுடே ஓர் ஒருமைப் பெருள் ஒளிர்வது விளங்க வில்லையா! இவ்வுண்மையை "விஞ்ஞான" சாஸ்திரமும் ஒப்புக் கொண்டு விட்டது. அதையும் உலகத்திற்கு விசதமாக விளக்கியவர் நமது ஜகதீச சந்திர போசன்றோ! மாந்

களுக்குக் கூட உயிரும் உணர்வும் உண்டு என்பதை அவர் உலகத்துக்கு நிரூபணம் செய்துவிட்டார். இஃது துண்மை யானால் “தீண்டாமை” என்பதும் “நெருங்காமை” என்பதும் அபத்த மல்லவா? அது மாத்திர மல்ல; “What temple is greater than the body of a Man!” மனிதனுடைய சேகத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த தொரு ஆலயம் உலகத்தில் உளதோ? அப்படிப்பட்ட ஆலயத்தில் எம்பெருமான் ஈசனைக் கண்டு களிப்பதைவிட்டு,—அந்த ஆலயத்தின் முன் ஆனந்தமாக இரண்டு கைகளையும் கூப்பிட்டு தொழுவதை விட்டு, அது அசத்தம், தீண்டத்தகாதது, நெருங்கத் தகாது என்று சொல்லுவதும் அறிவாளிகளுக்குக் கழகாகுமா? என் அன்பர்களே! பிள்ளை என்பதற்காக ஒருவன் தன் மனைவியை நேசிப்பதில்லை. நண்பன் என்பதற்காக ஒருவன் தன் அன்பனை நேசிப்பதில்லை. ஆனால் எற்றுக்கோ என்றால், இவர்களிடமெல்லாம் எம்பெருமான் ஈசனின் பிரகாச மின்சாரம் மிளிர்ந்து கொண் டிருக்கிறது. என் அன்பர்களே! யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த ஒளி ஒருவனை விட்டு அகலுமானால் யாராவது நேசிப்பார்களா? பெண்சாதி உயிர் நீங்கினால் புருஷன் அவளது உடலை மருவ ஒருப்படுவானா? உயிர் நீங்கிய பிள்ளையை விட்டில் வைத்துக் காபாற்றிக் களிப்பானா? பிணத்தைப் பார்த்து என் அன்பன் என்று அறைவானா? ஒன்றைச் செய்ய ஒருப்படான் அல்லவா? ஆகையால் உயிரோடு கூடிய உடலில் ஏதோ “செய்விக்க சக்தி” இயங்குவது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? அவ்வித சக்தியே அன்பின் அடிப்படை. அந்த சக்திதான் இப்பிரகிருதியில் எங்கும் இலங்குகின்றது. அச்சக்தி நீக்கமற நிறைந்திருப்பினும் மனித விடமே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஆகையினாலே தான் கண்ணப்பர் அதைக் கல்லில் கண்டார். பிரஹ்மாதர் தூணில் கண்டார். அவ்விதமான அசேகனப் பொருள்களில்,— உயிற்ற பொருள்களில்—நாம் கடவுளைக் காணப் பேரவதில்லை. ஆனால் நம்மைப்போல மனிதன், நமது சகோதரன், மானிடன், இவனிடத்திலாவது “கடவுளிருப்பை” நாம் காண வேண்டாமா? இதை முன்னிட்டே எம்பெருமான் “இயேசு” அடிக்கடி பார்த்துப் பழகியிருக்கும் சகோதரனாகிய உன் அயலாளிடம் நீ அன்பு கொள்ளா விட்டால், என்றமே கண்டிராத “கடவுளிடம்” நீ அன்பு கொள்வது என்

நானம்”? என்று கேட்டார். ஆகையினாலேயே சிறந்த பக்தர்கள் “அடியார்க்கு மடியேன்” என அறைந்தார்கள். சிவநேசச் செல்வராகிய “அப்பர்” “ஆ விரித்துத் தின் அமுலும் புலையோனும், கங்கைவார் சடைக்கர தார்க் கன்பராகில், அவர் கண்டிர் யாம் வணங்கும் கடவுளரே” எனக் கழறினார். ஆகையினால், அன்பர்களே! ஆதம் சம்பந்தமாய்ப் பார்க்குங்கால், எல்லாப் பொருளினும் எம்பெருமான் ஒளி மிளிர்ந்து கொண்டிருப்பதால், நாம் கல்லையும் மண்ணையும்கூடக் கேவலமாகக் கருதுவதற்கில்லை. அப்படியிருக்க ஆற்றிவு படைத்த மனிதனை எப்படி இழித்துக் கூறுவது இயலும் என்று யான் கேட்கின்றேன். எனவே உயிர்க் கூறியிருந்த எவரும் “தீண்டாமை”யைத் திண்ணமாய் ஒப்புக் கொள்ளார் என்பது வெட்டெனத் தெளிவாகிறது.

அடுத்தபடியாக நீதியின் மூலமும் ஒழுக்கத்தின் மூலமும் (Ethically and Morally) தீண்டாமை அர்த்தமற்றது என்பதை நிரூபணம் செய்வாம்.

என் அன்பர்களே! நமது ஜாதியை, நமது சமூகத்தை, நமது உடலுக் கொப்பாக்க வைத்துக் கொள்ளுங்கள். காலில் ஒரு விஷக்கல் பட்டு, புரையோடும் புண் ஏற்பட்டு விட்டதென்றும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது ஏனைய அவயவங்கள் தாம் தாம் செய்ய வேண்டிய கடமையை உணராமல் இருந்து விடுமானால் இந்த யாக்கைக்கே அழிவு ஏற்பட்டு விடும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிவதில்லை. அதைப் போலவே நமது சமூகத்தில் ஒழுக்கமற்றவர் பலர் இருந்தால், அதனால் சமூகத்தின் உயிர்வளங் குன்றி, அது திணை திணை அழிந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் இறந்துவிடும். எனவே ஒழுக்க மற்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு நீதி சாஸ்திரங்களைப் போதித்து சமயக் கல்வியையுங் கொடுத்து உயர்த்துவோமானால் சமூகம் சீர்பட்டு நாளடைவில் ஒங்கிவளரத் தலைப்படும். அதைவிட்டு ஒரு பெரிய சமூகத்தைத் தாழ்த்தியே வைத்திருந்தால் அதனால் பல கெடுதிகள் ஏற்பட்டு நமது மதமும் மக்களும் அழிந்துபடுவர். எல்லோரும் இன்புற்றிருந்தால் எவ்வளவு இனிதாக இருக்குமென்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். தன்னலம் கருதிச் சிலர், பிறரைத் தாழ்த்தி வைப்பதே சாலச்சிறந்தது எனக் கருதுகிறார்கள். அது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்? உதா

ரணமாக நான் ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்ல நேரிட்டது. அவ்வூரிலுள்ள நிலச் சுவான் தாரர்கள் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுமாறு என்னைப் பணித்தனர். ஆனால் “கன் குடியாமை” என்னும் விஷயம் பற்றிப்பேசு அது மதிபரிக்க ஒருப்படவே யில்லை. ஏனெனின் கட்டுடியா விட்டால் தம் கிழ் வேலை செய் வேர் சிக்கனமாயிருந்து செல்வம் சேர்ப்பாரம். தொழிலாளி யிடம் செல்வம் சேர்த்தால் நிலச்சுவான்தாரர்கள் வேலை தடைப்பட்டுப் போமாம். இஃதுண்மையே! எனினும் சமூகத்தில் பலர் ஏழைபாகவும், வறியராகவும், இருந்தால் அதனால் வரும் துன்பம் இன்னதென்று இவர்கள் அறியவில்லை போலும். நமது தென்னாட்டிலே 1918ம் வருஷத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் பகற் கொள்ளை நடந்த தென்பதை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அரசாங்கத்திற்கும், அதன் வீரஞ் செறிந்த போலீஸிற்கும் எளிய மக்கள் அஞ்சினார்களில்லை. கடைத் தெருவிலேயே புருந்து பகலிலேயே பவிரங்கமாகப் பலபொருள்கள் கொள்ளை யிடப்பட்டன. காரணம் என்ன? வறுமை; பசிப்பிணி; எளிய வர்கள் பசிதாங்காது உயிர்த்துறியிட்டு நேர்த்தாலும் பரவாயில்லை என்று உயிரை வெறுத்தல் எவோ அவ்விதக் காரியத்தில் தலைபிட்டார்கள்.

பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போமல்லவா? சிறந்த ஞானிகளே பசி யென்னும் கொடியோன் ஆட்சிக்கு அடிமைப் படுகிறார்களென்றால் ஒன்றுத் தெரியாத மாக்களைப்பற்றி என்ன சொல்வது? ஆகையால் பலர் ஏழையாயிருந்தால் அதனால் பண முன்னோர்களுக்குத் துக்கமே தவிர சுகமில்லை. அன்றியும் ஒரு சமூகம் மாத்திரம் உயர்ந்த நிலையை அடைவதும் பெருந்த ஆபத்தே. ஆகையால் உயர் நிலை அடைந்த சமூகத்தின் கடமை என்னவென்றால் தன்னலத்தை யுத்தேசித்து, தன் உயிரையும் உடைமையையும் உத்தேசித்து, பாக்கி சமூகங்களுக்கும் தன்னிலைக்குக் கொண்டுவரப் பாடுபடுவதே. இன்றேல் மனிதனின் குணத்தை எவனும் மாற்றமுடியாது. எல்லோரும் காந்தியல்ல; எல்லோரும் ராமகிருஷ்ண ரல்ல. நூற்றுக்கு 95 மனிதர்கள் காயம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் என்னும் இவ்வறு வகையார் ஆட்சிக்கே உட்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கும் சமூகம் ஏனைய உயர்ந்த சமூகத்தின் பெருமையையும், ஏற்றத்தையும் கண்டு, அழுக்காற்று உயர்ந்த சமூகத்தை அழிக்க வழி

தேடும். அதுகாலை உயர்ந்த சமூகம் தன்னிலை யிழந்து தவிக்க நேரிடும். எனவே பணக்காரர்களும், உயர்ந்தோர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவரும் தன்னலத்தை உத்தேசித்தாவது எல்லோரையும் தங்கள் நிலைக்குக் கொண்டுவர முயற்சிப்பது கடனாகும்.

அடுத்தபடியாக மற்றொரு துக்ககரமான விஷயத்தைக் கவனிப்போம். கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்களும் முஸ்லீம் மௌலவிகளும் தம் தம்மதப் பெருமையைச் சொல்லி இவர்களைத் தங்கள் மதத்திற்கு இழுக்கிறார்கள். அந்த மதங்களில் “கலீ” யும் நல்வாழ்வு வாழும் வகையும் நல்கப்படுகின்றன. கொஞ்சங் கலியும் அதன்புலம் உலகப் பழக்கங்களும் தெரிந்தவுடன் “ஸ்வய மரியாதை” தான் மனித வர்க்கத்தை சேர்த்தவன் என்ற உணர்ச்சி, அவனிடம் பரிணமிக்கின்றன. அதுகாலை அவன் வீரந்து சமூகத்தில் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட இன்னல்களை நினைந்து நினைந்து, உருகி “ஸநாதன தர்மத்திற்கே” ஒரு பெரும் வீரோதியாகி, அதை வேருடன் பிடுங்க வழி தேடுகிறான்.

என் அன்பர்களே! உயர்ந்த ஜாதியார்களே! “ஸ்வயமரியாதை” என்ற உணர்ச்சியே யில்லாத சாஸத்தில், நாம் இப்படித்தான் இருக்கப் பிறந்தோம் போலும்; உயர்ஜாதிக் குழைக்க இவ்வுடல் ஆண்டவனால் அருளப் பட்டது போலும் என அம்மனின் நினைக்கிறான், அது பொழுது அவன் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்த அடிமையாயிருந்து, நீங்கள் கால விட்ட வேலையைத் தலையால் செய்யத் தடையில்லை. என் அன்பர்களே! சிலரைப் பலகாலம் ஏமாற்றலாம்; பலாரச் சிலகாலம் ஏமாற்றலாம்; எல்லோரையும் எக்காலத்தும் ஏமாற்றவ தென்பது இயலாது! ஆகையால் நம்மதத்திற்குப்பகை வர்கள் தினெதினே வீரத்தியாகி வருகிறார்கள். அப்படி வீரோதிகளைத் தயாரித்து வருபவர்கள்? உயர்ந்த ஜாதியாரும் அவர் தம் இறுமாப்பு மன்றோ! நமது இறுமாப்பால், நம் மதத்திற்கு, “ஸநாதன தர்மத்திற்கு” அழிவு ஏற்படுமானால் இது நீதி சாஸ்திரத்தாக்கு நேரானதல்லவா? அன்றி அது நல்லொழுக்கத்திற்கும் நஞ்சல்லவா? உயிரினு முயர்ந்த நம் மதத்தை வேண்டியாவது, நம் ஸநாதன தர்மத்தின் பொருட்டாவது உயர்ந்த ஜாதியார் தம் இறுமாப்பு பொழிந்து திண்டாதார் எனப் படுவோரை இனியாவது ஸமமாய் நடத்துவார்

களா? இந்தப் பெரிய ஆபத்தை உத்தேசித் தல்லவா “ஸ்வாமி சிரத்தானந்தர்” போன்ற மகான்கள், திண்டாம்பையை இன்னே ஒழித்து விட வேண்டுமென்று பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்தார்கள்: செய்கிறார்கள். ஸ்வாமி ஜீ என்ன படியாதவரா! வேதக்கடல் ஆயிரமே! சிலவருடங்கள் முன்னர் சென்னைக் கடற்கரையில் ஸ்வாமிஜீ அவர்கள் பேசியது என் செவிகளில் இன்னமும் மணியோசையென்ன ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவர் மொழிந்த தாவது:—“உயர்த்த ஜாதியர் என்போர் திண்டாடாருக்கு இதுகாறும் இழைத்துவந்த இன்னல்களை நினைந்துருகி, பச்சாதாபப்பட்டு தாங்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு பிராயச்சித்தஞ் செய்து கொண்டு, அவர்களுக்கு சமூகத்தில் சம உரிமை அளிக்காத வரையில்

நான் அத்திண்டாதாரை ஒன்று சேர்த்துப் பெரியதொரு சமூகப்போர் நடத்துவேன் என்பதை நீங்கள் கண்டிப்பாய் நம்புங்கள்” என்று சொன்னவுடன் என்னுடல் சிலிர்த்து, மயிர்க் குச்செறிந்தது.

என் நண்பர்களே! சென்னை உயர்தர நீதிமன்றத்தில் (High Court) நீதிபதியாக இருந்த வரும் ஈழவப் பெருங்குலத்தைச் சேர்ந்த வருமான ஸ்ரீ. கிருஷ்ணன் அவர்கள் “ஈழவ மகாநாடு” ஒன்றில் தலைமை வஹித்து நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் அடியிற்கண்ட வசனங்கள் கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கவை. “ஹிந்துக்கள் ஹிந்துமதத்தில் நமக்குள்ள உரிமைகளை வழங்காத வரையில் நாமெல்லாம் பெறத்தகுந்த மதத்தைத் தழுவி விடுவோம்”

(தொடரும்)

நட்டாஜி

அல்லது

சிவாஜியின் சேனைத் தலைவன்.

ஸ்ரீ. மயிலை சீனி. வேங்கிடராமியவர்கள் எழுதியது.

97-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

16-ம் அத்தியாயம்.

பவானியின் திருவருள்.

நட்டாஜி தன் காதலி காசிபாயுடன் அதிக நாள் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், பவானி தேவியின் கட்டளைப்படி அவன் சிவாஜியோடு கோர்ணு கோட்டைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, ஒரு நாள் காலையில் சிவாஜியும் நட்டாஜியும் குதிரையேறிப் புறப்பட்டார்கள். பத்து மைல் தூரம் அவர்கள் சவாரி செய்த பிறகு, அம்பாவணி கணவாய் அருகில் உள்ள கோரிகாட் கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கு சற்று நேரம் தங்கி இளைப்பாறி விட்டு அக்கோட்டைக்குள் எரிருக்கும் கொளி தேவி ஆலயத்திற்குச் சென்று, அம்மனை வணங்கிக் கொண்டு மறுபடியும் பிரயாணப்பட்டார்கள். அவர்கள் நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செய்து முல்ஷி என்னும் கிராமத்தண்டை வந்தபோது உச்சி வேளை யாயிற்று; வெயில் கடினமாயிருந்தது. ஆக

வே அக்கிராமத்தில் இரண்டு மணி நேரம் தங்கியிருந்து தங்களையும் தங்கள் குதிரைகளையும் இளைப்பாற்றிக் கொண்டார்கள். இங்கிருந்து தோர்ணு கோட்டைக்கு இன்னும் இருபது மைல் தூரம் இருக்கிறது. நடுப்பகல் கடந்து, சற்று வெயில் தணிந்தவுடன் அவர்கள் மறுபடியும் பிரயாணப்பட்டுக் குதிரை ஏறிச் சவாரி செய்தார்கள். பாதை கரடாக இருந்தபோதிலும் நெடுந்தூரம் சவாரி செய்தனர். கடைசியாக மலைமேல் கட்டப்பட்டுள்ள தோர்ணு கோட்டையின் சிகரங்கள் காணப்பட்டன. இன்னும் சற்று நேரம் சவாரி செய்த பின் கோட்டையிருக்கும் மலையடிவாரத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

அடிவாரத்திலிருந்து மலையுச்சிக்குச் செல்ல செங்குத்தான படிகள் அமைந்திருக்கின்றன. இப்படிகளின் மேல் குதிரைகள் ஏறிச் செல்ல

முடியாதாகையால், அவர்கள் குதிரைகளை அடிவாரத்திலேயே நிறுத்திவிட்டுப் படிகளின் மேல் ஏறினார்கள். படிக்களைக் கடந்து கோட்டை வாயிலில் துழைந்த போது, சிப்பாய்கள் இவர்களை ஆரவாரத்தோடும் குதூகலத்தோடும் வரவேற்றார்கள். “ஜே! ஜே! சிவாஜி மகாராஜாவுக்கு ஜே!” என்று அவர்கள் கூச்சலிட்ட ஆரவாரம் செவிடு படும்படி ஆகாயத்தைப் பிளந்து சென்றது.

சிவாஜியும் நடராஜியும் கோட்டையிலுள்ள மாளிகையில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இரவு வந்துவிட்டது. இருவருக்கும் உணவு பரிமாறப்பட்டது. ஆகாரம் முடிந்த பிறகு இருவரும் உட்கார்ந்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். இச்சமயத்தில், சிப்பாய் ஒருவன் வந்து, இரண்டு மணிதர்கள் சிவாஜியைப் பேட்டி காணவந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தான். சிவாஜி அவர்களை அழைத்து வரும்படி கட்டளை யிட்டார்.

முதலில் பேட்டிக்காக வந்தவன், கோட்டையைச் செப்பணிவதற்காக அமர்த்தப்பட்ட ஒரு கொல்லன். அவன் வந்ததும், தாழ்ந்து வணங்கி மரியாதையாக நின்றான். சிவாஜி அவன் வந்த காரியத்தை வினவினார். கொல்லன் இவ்வாறு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டான்.

“ராஜாவே! தங்கள் கட்டளைப்படியே கோட்டையைப் பழுது பார்த்து வருகிறேன். என்னுடைய ஆட்கள் பல மாடுகளாக வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இன்னும் கூலி கொடுக்கப்படவில்லை! இதைப்பற்றி அவர்கள் என்னிடம் அதிகமாக முறையிடுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தவணை சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். இன்னும் அவர்கள் பொறுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறே இடத்தில் வேலை பார்த்துக்கொண்டு போய்விடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கோட்டையின் சுவர்களை இன்னும் சரியாகப் பழுது பார்த்து முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் போய்விட்டால் என்ன செய்வது? கோட்டைகள் பலமாக விருந்தாலல்லவா நாம் வெற்றி அடைய முடியும்? தலைவரே! என்னைப் பொறுத்த மட்டில், என் உயிர் மாய்கிற வரையில் உமக்கு ஊழியம் செய்ய சித்தமா யிருக்கிறேன். ஆனால், ஏழைத் தொழிலாளிகள் சாப்பாட்டுக் கல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு எத்தனை

நாள்களுக்குத் தான் வேலை செய்வார்கள்? ஒவ்வொரு நாளும், அவர்கள் வேறே இடத்தில் வேலைக்குப் போய் விடுவார்களோ என்று கவலை கொண்டிருக்கிறேன். கொஞ்ச மாகிலும் பணம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் இனி வேலை செய்வார்கள். இனி தங்கள் சித்தம்” என்றான் கொல்லன்.

சிவாஜி கொல்லனைப் பார்த்து வருத்தத்தோடு, “அப்பா! நீ சொல்லுவது எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. பொறுத்துக்கொள். இன்னும் எனக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் எல்லாவற்றையும் சரிப்படுத்தி விடுகிறேன்” என்றார்.

“மகாராஜா! சில ஆயிரம் ரூபாய் மாத்திரம் கொடுங்கள். நம்முடைய கோட்டைகளை, அந்த டெல்லி மொகலாய சக்கரவர்த்தியாவது பீஜப்பூர் அரசனாவது, அசைக்க முடியாதபடி அவ்வளவு பலமாகக் கட்டி விடுகிறோம் பார்” என்று சொல்லிவிட்டு கொல்லன் வணக்கமாக விடைபெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டான்.

சிவாஜி நடராஜியைப்பார்த்து, “பார்த்தாயா! தேசிய வேலை, ஒரு பொதுவான நல்ல காரியம், பணம் இல்லாமல் எவ்வளவு முட்டுப் படுகிறது பார்! பவானி தேவி எப்பொழுது கண் திறந்து பார்ப்பாளோ தெரியவில்லை” என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டார்.

இதற்குள்ளாக இன்னொருவன் பேட்டிக்காக அழைத்து வரப்பட்டான். இப்படி வந்தவன் நமது தேசத்தானல்லன்; ஐரோப்பா கண்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பறங்கிக்காரன். நமது நடராஜிக்கு அவன் நூதன மனிதனாகக் காணப்பட்டான். வெண் குஷ்டம் பிடித்தது போல அவன் உடம்பு முழுவதும் வெண்ணிறமாக இருந்தது. தலை மயிருங்கூட சிவந்த நிறமாகக் காணப்பட்டது. இவன் முகம்தியரைப்போலவே கால்சட்டையும் சொக்காயும் பாதுகாஷ்டியும் அணிந்திருந்த போதிலும், அவை முகம்தியர் உடுப்பு மாதிரி யல்லாமல் முற்றும் வேறு விதமாகவே இருந்தன. கையில் ஒரு தொப்பியை வைத்திருந்தான். இந்த ஐரோபியன் போர்ச்சுகேயி வர்த்தகக் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவன், தன் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட வியாபாரப் பொருள்களை நம் நாட்டில் விற்பவன். இவன் கம்பெனிக் காரருக்குப் பம்பாயில் பண்டக சாலை உண்டு. இவனுக்கு இரத்தினத்தானியாவது மாட்டிரா

பணையாவது பேசத்தெரியாது; இவன் பேசும் போர்ச்சு கேசிய பாஷை சிவாஜிக்குத் தெரியாது. ஆகையால் இருவருக்கு மிடையே ஒரு துபாஷி வேண்டியிருந்தது. அந்தப் பறங்கிக்காரன் துபாஷிமுலமாக சிவாஜிக்கு இதைச் சொன்னான் :

“நான் ஒரு போர்ச்சுகேசிய வர்த்தகக் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவன். எங்கள் கப்பல் ஏராளமான சாமான்களை பம்பாய்க்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நல்ல எஃகினால் செய்யப்பட்ட முதல் தரமான பதிலியிரம் பட்டாக்கத்தினரும், ஐயாயிரம் இரும்புக் கேடயங்களும், ஆயிரம் துப்பாக்கிகளும், பித்தளையினால் செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டு பெரிய பிரங்கிகளும் ஏராளமான மருந்துகளும் பிஜப்பூர் அரசனுக்காவது, முகலாய சக்கர வர்த்திக்காவது விற்க எண்ணி கல்யாணி நகரத்திலுள்ள பிஜப்பூர் கவர்னரையும், ஜூனோரி லிருக்கும் மொகலாய தளகர்த்தனையும் கண்டு பேசினேன். ஆனால், அவர்கள் ஒன்றும் முடிவாகப் பதில் சொல்லவில்லை. நான் நாடெங்கும் சுற்றிப் பிரயாணம் செய்தபோது உம்முடைய வீரத்தையும் புகழையும் கேள்விப்பட்டேன். ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் முதலிய தோட்டிமுதல் தொண்டமான் வரையில் உன்னைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். “கொஞ்சம் பொறு. இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்குள் சிவாஜி, முகலாய அரசனையும் பிஜப்பூர் சுல்தானையும் விரட்டி அடித்து ஒட்டிவிடப் போகிறார்” என்று எல்லோரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், எவ்வளவுதான் தைரியமுள்ள வீரனாயிருந்தாலும் ஆயுதம் இல்லாமல் ஒருவன் எப்படி சண்டை செய்து ஜெயிக்க முடியும்? உம்முடைய வீரர்களுக்குப் போதுமான ஆயுதம் இல்லை என்று அறிகிறேன். ஆகையால் பூனாவிலிருந்து உம்மைப் பார்க்க வந்தேன். உம்முடைய எதிரிகள் உம்மை எந்தச் சமயத்திலாவது தாக்குவார்களென்று உமக்குத் தெரியும். உமது சிப்பாய்களுக்கு நல்ல ஆயுதங்களைக் கொடுத்து உம்மைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமா?” என்று பறங்கியன் சிவாஜியிடம் சொன்னான்.

இதைக் கேட்டு சிவாஜி, பணியில்லாக்குறையை நினைந்து தமக்குள் வருந்தினார். பிறகு வியாபார தோஷையாக பறங்கியனைப் பார்த்து,

“உம்முடைய ஆயுதங்களெல்லாம் எவ்வளவு விலைபெறும்?” என்று கேட்டார்.

“ஆயுதங்கள் மொத்தமும் ஒன்றரை லக்ஷ ரூபாய்க்குக் குறையாது” என்றான் பறங்கியன்.

சிவாஜி, “நல்லது. யோசித்துப் பதில் சொல்லுகிறேன்.” என்றார். பறங்கிக்காரன் வணக்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டான்.

சிவாஜி, நட்டாஜியைப் பார்த்து, “நண்பனே! பார்த்தாயா? எல்லாம் பணத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது என்னிடம் இரண்டு அல்லது மூன்று லக்ஷ ரூபாய் கிடைக்குமானால், சிப்பாய்களுக்கு முதல்தரமான ஆயுதங்கள் கிடைத்து விடும்; கல்யாணி நகரம் நமது கையில் வந்து விடும். பிறகு பிஜப்பூர் அரசனை மகாராட்டிரத்திலிருந்து ஒட்டி விடலாம். சுயராஜ்யம் பெறலாம். ஆனால், பணம்தான் “என்று சொல்லியவர், திடீரென்று எதையோ நினைத்துக் கொண்டு, “ஆ! நட்டாஜி! நான் ஏன் இவ்விதம் கவலைப்படவேண்டும். பவானிதேவி இங்கு வரும்படி சொன்னதால்லவா நாம் இங்கே வந்தோம். அதை மறந்து, ஏதேதோ பேசுகிறேனே! நான் பவானி தேவியின் ஆலயத்துக்குப்போய் வருகிறேன். நீ இவ்விடத்திலேயே இரு” என்று சொல்லிவிட்டு சிவாஜி, அக்கோட்டையிலுள்ள பவானி அம்மன் கோயிலுக்குப் போனார்.

சிவாஜி, பவானியம்மன் கோயிலுக்குப்போன பிறகு, நட்டாஜி தானிருந்த மாளிகையிலேயே உட்கார்ந்தவண்ணம் ஏதேதோ சிந்தித்தவண்ணமிருந்தான். சாளரங்களின் வழியாகப் பார்த்த போது, நிலவு பால்போல் காய்வதும், அந்த நிலாவெளிச்சத்தில் கோட்டைக் கட்டிடங்களெல்லாம் சலவைக்கற்கள் போல் பளபளப்பாய் தோன்றுவதும் நட்டாஜியின் கண்களைக் கவர்ந்தன. அன்று முழுவதும் பிரயாணம் செய்தவனாகையால் அவன், நிலாவெளிச் சத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே மெல்லத்தூங்கிப் போனான். தூக்கத்திலும் ஏதேதோ யோசனைகளும் கனவுகளும் அவனுக்குத் தோன்றின. கடைசியாக ஒரு விசித்திரமான கனவைக் கண்டான்: அந்தக் கனவில் பவானி தேவியின் கோவில் அவனுக்கு முன்பாகக் காணப்பட்டது. கோயிலுக்கருகிலுள்ள ஒரு வீதியிலிருந்து நல்ல பாம்பு ஒன்று வெளிவந்தது. திடீரென்று

அந்தப் பாம்பு வளையலணிந்த ஒரு பெண் மகளின் கைபோல் மாறியது. உடனே பொன் மயமான, ஒரு தெய்வ மகள் வடிவம் தோன்றியது. ஆ! தெய்வ மகளல்ல. பவானியம்மன் வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. அம்மன் உருவத்தைச் சுற்றிலும் பொன் மயமான பேரொளி வட்டமாகக் காணப்படுகிறது. பவானியம்மன் நடராஜையைக் கூர்ந்து பார்க்கிறார்; இதோ பேசுகிறார். “நட்டாஜி! நான் பவானி அம்மன். சிவாஜியுடனிருந்து நீ மகாராட்டிர தேசத்தின் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுவாய்! இப்பொழுது சிவாஜி என் கோயிலில் பூஜைசெய்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் விரும்பும் பொருளை நான் கொடுக்கிறேன். நாளை காலை யில் எனக்குப் பூஜையானபிறகு இந்த இடத்தைத் தோண்டிப்பாருங்கள். அங்கு, உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமோ அதனைக் காண்பீர்கள்.” என்று இவ்விதம் பவானியம்மன் நடராஜிக்குச் சொன்ன உடனே மறைந்தார். அம்மனுடன் பேரொளியும் மறைந்தது. நடட்டாஜி திடுக்கிட்டெழுந்தான். உன் விழித்தான். ஒன்றையும் காணவில்லை. நிலவு மாத்திரம் பால்போல் காய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆச்சரியத்தோடு தான் கண்ட கனவைப் பற்றிச் சிந்தித்தான். உண்மையாக நடந்தது போலவே அவன் மனத்திற்குத் தோன்றிற்று. இது சாதாரண கன

வல்ல. இதில் ஏதோ விசேஷம் இருக்கிறது என்று தேர்ந்தான். சாளரத்தினருகில் எழுந்து சென்று அம்மன் கோயிலைப் பார்த்தான். என்ன ஆச்சரியம்! நல்ல பாம்பு வெளிவந்தவளை நிலா வெளிச்சத்தில் இன்னும் காணப்படுகிறது!

இச்சமயத்தில், தானிருந்த அறைக்குள் யாரோ ஒருவர் நடக்கும் சத்தம் கேட்டது. நடட்டாஜி திரும்பிப் பார்த்தான். சிவாஜி வருவதைக் கண்டான்.

“நட்டாஜி! என் மனதில் நம்பிக்கை பிறந்து விட்டது. தேவி நமக்கு உதவியெய்வாள். ஆனால், உன்னைக் கேட்டால் நான் தெரியுமென்று அம்மன் சொன்னுள்” என்று சொல்லிக் கொண்டே சிவாஜி நடட்டாஜி யருகில் வந்தார். நடட்டாஜி தான் கண்ட புதுமையான கனவை சிவாஜிக்குச் சொன்னான். சிவாஜி, அதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அந்த இடத்தைச் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் அவ்விடத்தில் பணப் புதையல் கிடைக்கும் என்றும் அவர் நம்பினார். பிறகு இரவு நெடு நேரமாய்விட்ட படியாலும் அன்று அவர்கள் நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செய்து களைப்படைந்த படியாலும் இருவரும் படுக்கைக்குச் சென்றார்கள்.

(தொடரும்)

மைனர்

(ஸ்ரீ. கே. எஸ். சுந்தரம் பிள்ளை)

நாடக பாத்திரங்கள்.

குப்புராயர்:— ஒரு மிராஸ்தார்.

இராமகிருஷ்ணன்:— மிராஸ்தார் பையன் (மைனர்)

நடேசன்:— பத்மாவதியின் சகோதரன்.

எம்டன்:— இராமகிருஷ்ணனைத் தீயவழியில் திருப்பும் நண்பன்.

வால்:— எம்டனின் வேலைக்காரன்.

பத்மாவதி:— இராமகிருஷ்ணன் மனைவி.

சரோஜனி:— நடேசன் மனைவி. சுந்தரராயர் மருமகள்.

கனகமணி:— இராமகிருஷ்ணன் வைப்பாட்டி.

கரு: தேவி:— எம்டன் மனைவி.

முதல் அங்கம்.

முதற் களம்.

(இடம்) சரோஜனி வீடு (காலம் மாலை)

(தோழிகள் தெய்வத்தைக் கை கூப்பி வணக்கிப் பாடிச் கொண்டிருந்தல்)

(ராகம்—தன்யாசி)

பல்லவி.

எத்தனை கோடி இன்பம்
வைத்தாய்-எங்கள்

இறைவா ! இறைவா ! இறைவா !

(ஒ எத்தனை)

சரணங்கள்.

சித்தினை அசித்துடன்

இணைத்தாய்—அங்கு

சேருமைம் பூதத்து வியனுவ

கமைத்தாய்

அத்தனை புலகமும் வர்ணக்

களஞ்சிய

மாக பல பல நல்லழகுகள்

சமைத்தாய்

(ஒ எத்தனை)

முக்தி யென்றொரு நிலை

சமைத்தாய்—அங்கு

முழுதினையு முணரு முணர்

வமைத்தாய்

பக்தி யென்றொரு நிலை

வகுத்தாய்—எங்கள்

பரமா பரமா பரமா!

(ஒ எத்தனை)

முதல் தோழி:—பார்த்தீர்களா ! சகிகளே
அந்தச் செடியின் புஷ்பத்தை. ஆஹா! என்ன
ஆனந்தம். எத்துணை உல்லாசமாய் மகிழ்ந்து
பூத்திருக்கின்றன. இயற்கையின் அழகல்ல
வா அழகு?

இரண்டாம் தோழி:—ஆம். இச் சமயத்தில்
யாராவது உருக்கமாய்ப் பாடினால் ஸோபித
மாயிருக்குமல்லவா ?

மூன்றாம் தோழி:—சகிகளே வாயை மூடுங்
கள்! ஊன்றிக் கவனியுங்கள் !

முதல் தோழி:—அதோ! அதோ ! சரோ
ஜனி தேவி வருகின்றார். கூச்சல் போடாதீர்
கள்! வாருங்கள் கும்மி யடிக்கலாம்.

(சரோஜனி தேவி வருகிறாள். தோழிகள்
கும்மி யடிக்கிறார்கள்)

கும்மியடி தமிழ்

நாடு முழுவதும்

குலங்கிடக்

கை கொட்டிக் கும்மியடி

நம்மைப் பிடித்த

அசாசுகள் போயின

நன்மை கண்டோ

மென்று கும்மியடி

(கும்மி)

எட்டையும் பெண்கள்

தொடுவது தீமை யென்

றெண்ணி-யிருந்தவர்

மாய்ந்து விட்டார்

வீட்டிக்குள்ளே பெண்ணைப்

பூட்டி வைப்போ மென்ற

விர்தை மனிதர்

தலை கவிழ்ந்தார்

(கும்மி)

மாட்டை யடித்து

வசக்கித் தொழுவினில்

மாட்டும் வழக்கத்தைக்

கொண்டு வந்தே

வீட்டினி லெம்மிடங்

காட்ட வந்தா ரதை

வெட்டி விட்டோ

மென்று கும்மியடி

(கும்மி)

கற்பு நிலை யென்று

சொல்ல வந்தாரிரு

கஷிக்கு மஹு

பொதுவில் வைப்போம்

வற்புறுத்திப் பெண்ணைக்

கட்டிக்கொடுக்கும்

வழக்கத்தைத் தள்ளி

மிதித் திடுவோம்.

(கும்மியடி)

வேதம் படைக்கவும்

நீதிகள் செய்யவும்

வேண்டி வந்தோ

மென்று கும்மியடி

சாதம் படைக்கவுஞ்

செய்திடுவோர் தெய்வச்

சாதி படைக்கவுஞ்

செய்திடுவோம்.

(கும்மியடி)

காதலொருவனைக்

கைப்பிடித்தே யவன்

காரியம் யாவினுங்

கைகொடுத்து

மாதர றங்கள்

பழமையைக் காட்டிலும்

பெரிய மாட்சிபெறச்

செய்து வாழ்வ மடி. (கும்மியடி)

சரோஜனி :—தோழிகளே ! பேஷ் ! பேஷ்!
என்ன குதூகலம்.

முதல் தோழி:—ஆம்மா ! ஏன் கேட்க
மாட்டீர்கள். இன்று குதூகலந்தான்.

இரண்டாந்தோழி:—தேவீ! பாரத நாட்டிலே எங்கு பார்த்தாலும் பெண் விடுதலை, விடுதலை யென்ற கச்சலா யிருக்கிறது. இன்று கவி சக்கரவர்த்தி பாரதியார் பாடலொன்றை வாங்கினோம். அதில் ஒரு கும்மி பைக் கண்டோம். அதைத் தான் பாடினோம். தவிர, அம்மா நாங்கள் உங்கள் பணியைப் பெண்களல்லவா? நாங்கள் குதூகலப்படுகிற நாளல்லவா? இன்று.

சரோஜனி:—அது என்ன, ஏன்?

மூன்றாந்தோழி:—ஏனென்று எங்களிடமா கேட்கின்றீர்கள். ஆமாம். எங்களுக்குத் தெரியும் போய்விடுமென்று நினைத்தீர்களா? நன்று நன்று! எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்!.

நான்காம் தோழி:—ஆமாம், எஜமான் குப்புராயர் சகல சொந்தையும் உங்களுக்கு உயில் எழுதி வைத்து விட்டதற்குத்தான் இந்த ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறோம். ஏண்டி சகிகளே! அப்படித்தானே.

எல்லோரும்:—ஆம், ஆம். அதற்குத்தான்.

முதல் தோழி:—ஆமாம்! எங்களுக்குக் கெல்லாம் என்ன கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?

இரண்டாம் தோழி:—தேவீ, எங்களுக்குக் கெல்லாம் மீட்டாய் வாங்கிக் கொடுங்கள்.

மூன்றாம் தோழி:—எனக்கொரு வரை மோதிரம் செய்து கொடுங்கள், அம்மணி.

நான்காம் தோழி:—காசிப் புடவை ஒன்று காசி, முத்தையா கம்பெனியில் வாங்கிக் கொடுங்கள் தேவீ.

சரோஜனி:—தோழி மார்களே! உண்மை, உண்மை. மாமா அவர்கள் தனது பையன் கொடிய நடத்தைப்பைக்கண்டு வெறத்து, எனக்கு உயில் இன்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்களாம். ஆனால் சத்தியமாய் இன்று அத்தான் ராமகிருஷ்ணன் தன்னை சீர்திருத்திக் கொண்டு நல்லொழுக்கம் கொள்வானகில், இந்தக்ஷணமே அவனுக்குத் திரும்ப சகலத்தையும் கொடுத்தவிட தயாராயிருக்கிறேன். என்று வரை அவனுக்கு கனகமணி சகவாசமும் அவன் கொடிய கண்பன் எம்டன் சினேகிதமுமிருக்குமோ, அன்று வரை உலகம் இவனை துற்றத்தான் போகிறது. கர்மம் இவன் தலை விதி போலும்.

முதல் தோழி:—ஹா தேவீ! அந்த வேசை கனகமணி யார்?

இரண்டாவது தோழி:—ராமகிருஷ்ணனை பாழ் படுத்தும் வேசை.

சரோஜனி:—மூடமே! என்ன மிதமறுகிறாய், மூடு வாயை. கனகமணி பெரிய கௌரவமுள்ள குடும்பத்திலுள்ள பெண் ... ஆனால் கர்மம் ... ஹா ... தலையெழுத்து; என் செய்வது? இவள் கணவன் உயிரை வெறுத்து தற்கொலை செய்துகொண்டாராம். இவன் மதங்கொண்டு பர புருஷன் ராமகிருஷ்ணனுடன் வந்து விட்டான்.

முதல் தோழி:—தேவீ! அம்மணி, தற்கொளியாவது? இல்லை. இல்லை. இந்தப் பத்தியே விஷமிட்டு புருஷனைக் கொன்று விட்டாளாம்.

இரண்டாம் தோழி:—பாருங்கள். இந்த மண்டி வின் புத்தியை.

அழகுள்ள, குணமுள்ள, சீதாதேவி புண்ணியவதி வீட்டிலிருக்க, இந்த வேசையைக் கட்டி அழுகிறதைப்பார்.

மூன்றாம் தோழி:—ஆம். ஆம். சீ! என்ன உலகம். பாழ் உலகம் இது. பாழ் உலகத்தில் அநேக புருஷர்கள் இப்படித்தா னிருக்கின்றார்கள். வீட்டில் வெண்ணையை வைத்து விட்டு ரெய்க்கு ஊரில்லாம் அலைவதுபோல் அழகுள்ள தெய்வலோக ரம்பையைப்போல் ஸ்திரி வீட்டிலிருந்தாலும், காறி உமிழக்கூடிய, கோரமுள்ள, வியாதிபுள்ள காசுக்கு மானத்தை விற்பவன், தனக்கு, பிளுக்கு, டிமிக்கி கொடுத்த சைனா பஜாரில் கிடைக்கும். ... அது என்னடி ... டாய்லட்டா, சீமை சண்ணும் பை மூஞ்சி யெல்லாம் பூசிக்கொண்டு மானத்தை விற்கும் வேசைகள் ..., பெண்ணுலகத்திற்கே அபக்யாதி உண்டு பண்ணுகிறவர்கள் தான்.—இவர்களுக்குப் பிடிக்கும்.

“முட்டற்ற மஞ்சளை பெண்ணையிற் கட்டி முக மிணுக்கி
மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளை
யோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கே
செய்யும் பாவையர் மே
விட்டத்தை நீ தவிர்ப்பாய்
இறைவா கச்சியே கம்பனை”

“மண்காட்டி பொன்காட்டி மாய
விருள் காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப்
போற்றாமல்

கண்காட்டும் வேகியர் தங்கண்
வலைபிற்சிக்கி மிக
அங்காடி நாப்போலிலந்தனையே நஞ்சமே.

சரோஜா:—என்னடி! சரமாரியாய்ப் பேசுகிறாய். இன்னும் கொஞ்சம் போனால் லெக்சர் கொடுப்பாய் போலிருக்கிறதே. சரி இருக்கட்டும். மாமா என்ன செய்வார்? எத்தனை தரம் மார்வாடி அண்டிமாண்டுகளுக் கேல்லாம் பணம் கொடுத்தார். ரூ. 1,000 வாங்கிக் கொண்டு ரூ. 5,000-க்கு எழுதிக் கொடுத்த ரோட் ஒன்றா, இரண்டா? கணக்கில்லை. அந்தப் படுபாவி எம்டன் தூண்டுதலுக்குக் கணக்குண்டா. ஒருகொல்க் கேசுக்கூட தண்டனையாவதை நார்ட்டனை வரவழைத்துத் தப்ப வைத்தார். அதில் ரூ. 50,000 செலவு. (ஒரு வேலைக்காரி வருகிறார்)

வேலைக்காரி:—(கும்பிட்டுக் கொண்டு) தேவி .. அம்மா கூப்பிடுகின்றார்கள்.

சரோஜனி:—எந்த எம்மா?

வேலை:—பத்மாவதி அம்மா.

சரோ:—சரி, நீ போ-இதோ வந்து கொண்டு இருக்கிறேன். (தோழிகள் போகிறார்கள்) (தனக்குள்ளே) இந்த உலகத்தில் என்னை அன்புடனும், வாஞ்சையுடனும் பெருமையுடனும் நோக்குகிறவர்கள் யாராவதிருந்தால் பாவம். இந்தப் பத்மாவதி தான். மர்மாவையும் சும்மா சொல்லக்கூடாது. தன் பையனைவிட, அதிக பாசமாய் பார்க்கிறார். (பாடுகிறார்)

“பிறக்கும்பொழுது கொடு வந்ததில்லைப் பிறந்து மண் மே, பிறக்கும் பொழுது கொடு போவதில்லை, யிடை நடுவிற குறிக்கும்பிச் செல்வஞ் சிவன்றத் தென்று கொடுக்கறியா, கிறக் குஞ்சுலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சியே கம்பனே.”

(சரோஜனி போவதும் பத்மாவதி வருவதும்)

“நான் படும் பாடு சிவனே உலகர்

நவிலும் பஞ்சு

தான் படுமோ சொல்லத்தான் படுமோ

எண்ணத்தான் படுமோ

கான் படுகண்ணியின் மான் படுமாறு

கலங்கி நின்றேன்

என் படு கின்றனை என்றிரங்காய் என்னில்

என்செய்வனே.”

பத்மாவதி:—(தனக்குள்) ஹே! அதை ரகசியமா. சகலவல்லபா! நான் படும் பாட்டை

என்னென்று சொல்வேன். யாரிடம் முறை யிடுவேன். உனக்கென் இந்த இனம் பிராயத் தில் என்ன பாவம் செய்தேனோ?

எம்பெருமானே! எனக்காதர வளிக்காயோ? காத லென்ற கொடிய விஷத்தை உட்கொண்டிருக்கிறேன். ஹா என்னைக் கொல்கிறது; வாட்டுகிறது. கணவரோ! கவனிப்பதில்லை. ஐயனே உன்னால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை. நீயே கதி. அவர் எப்படி யிருந்தாலும், அவரோ எனக்குக் கதி. என் கடவுள். அவர்மனம் கோணுமல் நடப்பதே பதிவிரதா தர்மம். பாரத நாட்டில் சந்திரமதி, சாவித்திரி, ரளாயினி, தமயந்தி முதலியவர்கள் நாமங்கள் இன்று மிருப்பது, பதிவிரதா தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து நடந்ததால் அல்லவா? பாரத தேவியே எனக் குப்போதுமான தைரியத்தையும், சாந்தத்தையும் அளிப்பாயாக (தனக்குள்ளே) பத்மாவதி என் பிதற்றுகிறாய். வா கோயிலுக்கு போவோம்.

தெய்வத் தொழாஅள் கொழு நற்றொழு தெழுவான்

பெய் பெனப் பெய்யுமழை.

(பத்மாவதி போவதும் கனகமணி வருவதும்)

கனகமணி:—“என்ன இது! இராம கிருஷ்ணை ஆகவிட்டாமல் செய்வதற்குப் போடும் கூச்சல் அல்லவா இது! என்னடா பக்தி! ஸ்திரீ தர்மமாம்! நன்று நன்று. இராம கிருஷ்ணை ஆகவிட்டாமல் செய்துவிட்டால், அவரின் சகல சம்பத்தும் எனக்குக் கிடையாமல் போய் விடுமாம். நானு! இல்லை இல்லை. இந்த உலகத்தில் என்ருவரை உயிர் வைத்திருக்கிறேனோ; இந்தக் காற்றை நான் சவாசிக்கும் வரை; நீ பத்மாவதியாவது செய்வதாவது. ஒரு நாளும் முடியாது. ஏழுட ஸ்திரீயே! பயப்படு பயப்படு. எவன் ஒருவர் தர்மத்தை நசும செய்தானோ, தன் பெயரை உலகத்தார் இகழும்படி செய்தானோ, எவன் அக்னி சாக்ஷியாக மணந்த கணவனைவிஷத்தால் விண்ணுலகம் அனுப்பினாரோ...அவன் எதிரில் நீ நிற்க முடியுமா! யோசி, யோசி. உயிரை வைத்துக் கொண்டு வாழ முடியுமா? கடுகனவுள்ள விஷம் உன்னையும் பரலோகம் சேர்த்து விடாதா? என்னை என்ன நினைத்தாய் (பல்லுக் கடிக்கிறார்) விஷத்தைப்போட்டு விடுவேன். உலகத் தைவிட்டு விரட்டி விடுவேன். யாரு என்று நினைத்தாய்...ஹா ஹா...என்னை கரு நாகமென நினை.”

(தொடரும்)

தமிழ்மொழி வளர்ச்சி. *

பூர்வாந் திருகூட சந்தரம் பிள்ளை M.A, B.L., எழுதியது.

தற்கால நிலைமை.

தற்காலத்திய தமிழர்க்குத் தங்கள் தாய் யாஷையிடமுள்ள அன்பின் தன்மையென்ன? அவர்கள் அன்பு தமிழின் பண்டைச் சிறப்பைப் பலபடப் பகர்வதுவும், அவர்கள் கருதும் தமிழின் தூய்மையைத் தவறாது காப்பதிலுமே யடங்கும். அவர்களின் தாய்மொழிப் பற்று முன்னோர் முயற்சியால் விலையிலா நிதி கொண்டனம் என்று மகிழ்ந்து அதைத் தான் அனுபவியாமலும் அதோடு வேறு நிதியும் புதிதாகச் சேர்க்க முயலாமலும், தன்குடும்பத்திலுள்ளாரில் யாரேனும் சிறிது புதுப்பொருள் சேர்க்கவந்தால் அதைத் தடுத்தும் வாழும் ஒருவனுடைய மூடபத்தியை ஒக்கும். இக்காலத்திலுள்ள தமிழ் மக்களில் புலமைவாய்ந்த பலர் தங்கள் தினசரி வாழ்க்கையில் தமிழ் மொழியை உபயோகிப்பதில்லை. அவர்கள் அனுதினமும் ஆண்டுவருவது அநேகமாக ஆங்கிலமொழியேயாகும். அவர்கள் சாதாரணமாய்த் தங்கள் ஜாதியாரோடு பேசும்பொழுதும் உபயோகிக்கும் பதங்களும், ஒருவர்க்கொருவர் கடிதப்போக்குவரத்து செய்து கொள்வதும், தமிழில் எழுதினாலும் கையெழுத்து இடுவதும், கடிதங்களில் தலைப்பில் அச்சிடும் விலாசம் முதலியவைகளும், வியாபார, உத்தியோக ஸ்தலங்களின் வெளியே தொங்கவிடும் பலகைகளில் வரைவதும், இது போன்ற இன்னும்பல தினசரி வாழ்க்கை நடைமுறைகளிலும் உபயோகிப்பது ஆங்கிலமொழியொன்றே. தமிழ்ப்பிரசங்கம் செய்வதென்றால் அதன் விளைபு அறிக்கை ஆங்கிலத்திலேயே அச்சிடப்படும்; தமிழ்நூல்கள் இயற்று வதென்றால் அதன் முகவுரை ஆங்கிலத்திலேயே அமைக்கப்படும். இவ்வாறு எடுத்ததற்கெல்லாம் இங்கிலீஷ் பாஷையை உபயோகித்தாலும் அவர்கள் பிரசங்கமேடையீது ஏறிவிட்டால், தமிழ்மொழியைப்பற்றிக் கூற சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டால், இடைவிடாது கடல் மடைநிறுத்தபோல் பலமணிநேரம் தமிழின் பெருமையைப் பேசுவதில் சரீர்ப்படையார், அதுபோலவே தமிழ்மொழியைப்பற்றி எழுத

ஆரம்பித்துவிட்டாலும் அவர்கள் வரையும் வரம்புகழ் மொழிகள் அளவில் அடங்கா. ஆகவே தற்காலத் தமிழ்ப்புலவர் பலரின் தாய் மொழிப்பற்று தம்பேச்சு அளவிலேயே நிற்கின்றது என்பது தெளிவாகும்.

தாய்மொழி ஊழியம்.

ஆனால் அன்பின் உண்மை இலக்கணம் அனுவனவும் சுயநலம்பாராது அயலார் நலம் தேடுவதேயாகும். ஆகையால் தாயிடம் ஒருவனுக்கு அன்புள்ளது உண்மையானால் அவன் அவனை எப்பொழுதும் போற்றி அவளுக்கு ஊழியஞ் செய்தல் வேண்டும். வீட்டிற்குள் தாய் என்று கூறி அல்லது தாயின் பெருமையை அயலார்க்கு எடுத்துரைத்து வெளியில் தாயென்று கூற—அவளுக்கு ஊழியஞ்செய்ய வெட்டும் பேதைக்கு உண்மையில் தாயிடம் அன்பு இருப்பதாக யாரும் கூறுவதோ? ஆகையால் ஊனே வாய்ப்பறையாகவும் நாக்கடிப்பாகவும் அமிழ்தினுமினிய தமிழ் என்றும் கடல்வரைப்பின் இதன் பெருமையை யாவரே கணித்தற் பாலார் என்றும் கூறுவதோடு அமையாது நம் அண்ணமொழியை நாம் எப்பொதும் நம் தினசரி வாழ்க்கையில் உபயோகித்து ஊழியஞ்செய்வோமாக.

தமிழின் "தூய்மை"

இங்ஙனம் எப்பொழுதும் இங்கிலீஷ் மொழியையே உபயோகித்து வந்தாலும் இத்தமிழ்ப்புலவர்கள் ஏனைய பாஷைப் பதங்கள் தமிழ்ப் பாஷையில் கலப்பதையும் சாதாரணமாய்த் தினசரி வாழ்க்கையில் தமிழ் மக்கள் பயிலும் தமிழ்ப் பதக்களைத் தமிழ் நூல்களில் பயிர்வதையும் தடுக்க விரும்பிப் பெரு முயற்சிசெய்து வருகின்றனர். இனிமேல் புதிதாக சேரவாட்டாது தடுக்கும் முயற்சியோடு நிலலாது இதுகாறும் சேர்த்துவிட்ட அயல் பாஷைப் பதங்கள் அதிலும் முக்கியமாக சமஸ்கிருத பாஷைப் பதங்கள் அனைத்தையும் விலக்கிவிடவும் வழி தேடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகையால் அவர்கள் உதாரணமாக மாதம் என்பதற்குப்பதிலாக திங்கள் என்றும், தேதி என்பதற்குப்பதிலாக நாள் என்றுமே கூறுவர். அங்ஙனம் அவர்கள் தமிழ்ப்பாஷையில் வெகு காலமாய் வழங்கப்பட்டு வரும் அன்னிய

* சுதேசமித்திரன் வருஷ அனுபத்தத்தில் வெளிவந்த ஒரு அழகிய கட்டுரையின் பிற்பகுதி.

மொழிகளை அகற்றி அவற்றிற்குப் பதிலாக தமிழ்ப் பதங்களை உபயோகிப்பது சில சமயங்களில் விநோதமாகவும் விபரீதமாகவும் தோன்றுகின்றது. சாதாரணமாய் ஜனங்கள் திங்கள் என்னும் பதத்தைக் கிழமையைக்குறிப்பதற்கும் தாள் என்னும் பதத்தை எழுதும் காகிதத்தைக் குறிப்பதற்கும் உபயோகித்து வருவது யாவரும் அறிந்தவிஷயம். அங்ஙனமிருக்க இத் “தூய தமிழ்”ப் புலவர்கள் திங்கள் என்னும் பதத்தை மாதத்தைக் குறிப்பதற்கும் தாள் என்னும் பதத்தை பத்திரிகையைக் குறிப்பதற்கும் உபயோகித்து அதன் பலகை மாதப் பத்திரிகை என்று சொல்லாமல் “திங்கள் தாள்” என்று சொன்னால், அது ஜனங்களுக்குப் பொருள் விளங்குமோ? அங்ஙனம் கூறுவதால் தமிழின் தூய்மையோ பெருமையோ அதிகரித்தவிதம் என்று யாரேனும் அறைதல் கூடுமோ? இவ்விதம் உபயோகிப்பதில் இன்னொரு விநோதம் “திங்கள் தாள்” என்று உபயோகிப்பின் ஒருவேளை ஒரு சிலராவது கஷ்டப்பட்டாகிலும் பொருள் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும்; ஆனால் இத்தூய தமிழாரன் இலக்கணப் புணர்ச்சி விதியின்படியே நடப்பவர்களாதலின் அவர்கள் திங்கள் தாள் என்று கூறாமல் அவ்விரண்டையுஞ்சேர்ந்து “திங்கட்டாள்” என்றே கூறவர். திடீரென்று இதைக் கேட்டவர் எத்தனைபேர் இதன்பொருளை அறிந்துகொள்ளக்கூடும் என்பதை நேயர்கள் கவனிப்பாராக.

இத் “தூயதமிழ்” செய்துவரும் விநோதங்கள் பல, இரண்டொன்றுமட்டும் கூறி நிறுத்துகின்றேன். விவாக முகூர்த்தப் பத்திரிகை என்றும் கூறமாட்டார். திருமண அழைப்பு என்றே கூறவர். அதனால் பாதகமில்லை; பொருளும் எளிதில் விளங்குகின்றது; சொற்றொடர் அழகாயும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் அவ்வழைப்பில் எல்லாப் பதங்களும் தமிழில் இருக்கும்பொழுது உதாரணமாக மணமகன் பெயர்மட்டும் ஏன் “எம். சுப்பிரமணியபிள்ளை பி. ஏ., என்று பெயருக்கு முன்னும் பின்னும் ஆங்கிலப்பதங்கள் காணப்படுகின்றன. என்பது எனக்கு விளங்குவதில்லை. அந்த ஆங்கில எழுத்துக்களையும் ஏன் தமிழில் எழுதலாகாது? சமஸ்கிருதப்பதங்களை நீக்குபவர் ஏன் ஆங்கிலப் பதங்களை நீக்க முயல்வதில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். தூய தமிழின் விநோதத்திலும் விநோதம் எதுவெனின் தமிழ் மக்கள் தங்களுக்குத் தங்

கள் தாய்தந்தையாரை விடப்பட்டு வெகுவருஷங்களாக வழங்கிவரும் பெயர்களுடும் மாற்றித் தனித்தமிழ்ச் சொற்களால் ஆக்க முற்படுவதே யாகும். உதாரணங்கள் கல்யாணசுந்தரம் என்பது மணவழகு என்று மாறும். ஆதிநாதன் முதற்றலைவழுவான். பரிதிமால் என்பது குரிய நாராயணனுக்கு அமைக்கப்படும் புதுப்பெயர்.

வழக்குச்சொற்கள் வெறுப்பு.

இவ்வாறு அன்னிய மொழிகளை விலக்க விரும்புவது போலவே தமிழ்மொழிகளை இலக்கியச் சொற்கள் என்றும் வழக்குச் சொற்கள் என்றும் வேறு படுத்தி வழக்குச் சொற்களை நூல்களில் உபயோகிப்பதைத் தடுக்கவும் விரும்புகின்றனர். சாதாரண ஜனங்கள் உபயோகிக்கும் தமிழ்ப் பதங்களை நீக்கிவிட்டு அகராதியில் பழைய இலக்கிய நூல்களில் காணப்படும் பதங்களை மட்டிலே உபயோகிக்க வேண்டுமென்று கூறுவதால் ஜனங்களின் அறிவு வளர்ச்சியைத் தடுப்பதாகும் என்பதை அவர்கள் சிறிதும் கவனிப்பதில்லை.

தூய தமிழ் முயற்சி தவறு.

இவ்வாறு அயல் மொழிகள் கலவாமலும் வழக்கச்சொற்கள் விரவாமலும் தமிழ்ப் பாஷையின் தூய்மையைக் காப்பாற்றுவதாகக் கூறும் இவ்விபரீத முயற்சிகள் (1) வினாவை (2) அனாவசியமானவை (3) கேடு விளைப்பவை என்பது என் அபிப்பிராயம். எந்தக் காலத்திலும் ஒரு ஜன சமூகம் இவ்வுலகில் பிற ஜன சமூகங்களை விட்டுப் பிரிந்து தனித்து வாழ்தல் என்பது சற்றும் கூடாத காரியம். ஒருவேளை முன்னூளில் முடியக் கூடியதா யிருந்தாலும் இந்நாளில் பெளதீக ஞான வளர்ச்சியின் பயனாய் கப்பல், தந்தி, டெலிபோன் முதலிய சாதனங்கள் மலிந்து வியாபாரம் கல்வி, அரசியல் முதலிய பல துறைகளிலும் உலகில் உள்ள ஜன சமூகங்கள் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு வருவதால் தமிழ் மக்களமட்டும் தனியாக வாழ்தல் என்பது பகற்கனவே யாகும். பல ஜாதியாரோடு பழகும்பொழுது அவர்கள் மொழிகளில் சில நம் பாஷையில் புகுவதும், நம் மொழிகளில் சில அவர்கள் பாஷையில் புகுவதும் சகஜமே. அங்ஙனம் புகுவதைத் தடுக்க முயல்வது வெள்ளத்தைப் புல்லொன்று விலக்கப் புகுவதையொக்கும். தனிர், வேறு ஜாதியாரோடு பழகும் பொழுது, அவர்கள் கண்ட உண்மைகளைக் கூறக் கேட்கும்பொழுது, அவ்வுண்மை

களை அர்த்தம் நிறைந்து அழகுள்ள தனித் தமிழ்ப் பதங்களில் அமைப்பது சில சமயம் சிரமமாயிருக்கும். அக்காலத்தில் அவ்வண்மைகளுக்கு அவர்கள் அமைத்துள்ள மொழிகளையே நாமும் உபயோகிக்க வேண்டியும், அப்படி உபயோகிப்பது அத்யாவசியமாகும்; அதனால் தமிழ்ப் பாஷைக்கு எவ் விதத்திலும் இழுக்கு ஏற்பட்டு விடாது.

மேலும் ஒரு பாஷையின் அஸ்திவரம் அதன் இலக்கண அனுஷ்டானத்திலேயே அமைந்திருக்கின்றது. அதாவது பாஷைகளின் வேறுபாடு அவைகளின் மொழி வேறு பாட்டிலன்றி, அவைகளின் இலக்கண வேறுபாட்டிலேயே காணப்படும். ஆகையால் அன்னிய பாஷை மொழிகள் கலந்தால் அதனால் பாஷையின் இலக்கணம் அழிந்து விடாது; மாறவிடவும் செய்யாது; தினந்தோறும் புதிது புதிதாக தீனி சாப்பிட்டாலும், அப்புது உணவுகள் யாக்கையின் அமைப்பை ஒரு சிறிதும் மாற்றாமல் அதன் வளர்ச்சிக்கும் வன்மைக்கும் மட்டுமே பயன் படுதல் போல் அன்னிய பதங்கள் நமது தமிழ்ப் பாஷையின் இலக்கணத்தை மாற்றாது, அதன் மொழிச் செல்வத்தையும் அதன் மூலம் பொருட் பெருக்கத்தையுமே அதிகரிக்கச் செய்யும். அது வேண்டிப் பாலதாகியதோர் விஷயமே அன்றி வெறுத்து விடுக்கற் பாலதாகிய தோர் விஷயமன்று என்பதை தமிழ்ச் சகோதரர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இவ்வண்மையை அறியாது இங்கிலீஷ், சமஸ்கிருதம், ஹந்தி முதலிய பல பாஷைகளில் உள்ள மொழிகள் நாளடைவில் வந்து சேர்வதைத் தடுப்பது தமிழ் மொழிக்குச் செய்யும் பெருந் துரோகமாகும். முன் கூறியபடி மொழி யென்பது ஒரு உயிருள்ள வஸ்து போன்றதாகும். உயிருள்ள ஒரு மரத்தை ஒருவன் தன் சுருங்கிய நிலமொன்றில் கட்டு வளர்த்து வரும்பொழுது, அம்மரம் தான் இடும் எருவையும் தன்னிலத்திலுள்ள பூசாரத்தையும் மட்டுமே கிரகித்துவளரவேண்டுமென்றும் பிறர் நிலத்தின் பூசாரத்தைக் கிரகித்தல் கூடாது என்றும் கருதி தன்னிலத்திற்கு வெளியே போகும் வேர்களை யெல்லாம் வெட்டி விடுவானே யானால், அவனை அறிவுள்ளவன் என்று யாரேனும் கூற முடியுமோ? அவன் போற்றி வளர்த்துவரும் மரம் வளராது இறந்துபடும் என்பது உண்மையே யன்றோ? அதுபோல் தமிழ் பாஷையும் பிற பா

ஷைப் பதங்கள் கலக்கவொட்டாமல் தடுக்கப் பட்டுவிட்டால் நாளடைவில் பலம் குன்றி பழைய காலத்திருந்த சமஸ்கிருதம் லத்தீன், கிரீக் முதலிய பாஷைகள் போல் உலக வழக்கழிந்து தொழிந்துபோகும் என்பது நிச்சயம். காவிரி நதியில் கன்னடதேசத்து மழை நீரைக் கொண்டுவரும் சிறு நதிகள் வந்துசேருகின்றன; அதனால் காவிரி ஜலத்தின் தூய்மை கன்னட ஜலத்தால் கெட்டுவிட்டது என்று தமிழ்த் தஞ்சை வாசிகள் கூறி காவிரி ஜலத்தைத் தொடாமலோ அல்லது கன்னட நதிகள் கலவாமல் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தோ இருந்தால் கேடு யாருக்கு? எந்த தேசத்து மழை ஜலமாயினும் காவிரியில் வரும் நீர் எல்லாம் காவிரியின் ஜலமேயன்றோ? அது போல எந்த பாஷை மொழியும் தமிழ் மொழியில் வந்துசேர்ந்து விட்டால் அம் மொழிகள் எல்லாம் அதன் பின் தமிழ் மொழிகளே யாகும் மல்லவோ?

பண்டைய வழக்கம்.

இவ்வண்மையை யறிந்தே இதற்குமுன் திகழ்ந்த பல தமிழ்ப் புலவர்கள் எல்லாரும் வேற்று பாஷைப்பதங்களை உபயோகிப்பதில் பின்னடையவாயில்லை; காணக்கொள்வாயில்லை. அதனால் தங்கள் தமிழ் நடைக்கு அழுக்கு ஏற்பட்டு அழகு குறைந்துவிடுமென்று கருதவுமில்லை. வள்ளுவர் திருக்குறள், நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம், கம்ப ராமாயணம், தீந் தேனாகிய திருவாசகம், தெய்வீகத் தேவாரம் இந்நூல்களே தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களில் இணையற்ற ஏற்றமுடையவை என்பது யாவரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். தலசிறந்த அந்நூல்களில் தமிழ்ச் சொற்கள் தவிர வேறு அன்னிய பாஷைப் பதங்கள் அவைகளில் காணக் கிடையா என்று யாரேனும் கூற முடியுமோ? கம்பர் கவிதையில் எத்தனை சமஸ்கிருத மொழிகள் காணப்படுகின்றன; அப்படியிருந்தும் அவைகளில் அமைந்துள்ள உண்மைக் கவிச்சுவை வேறு எச்செய்யுள்களில் காணலாம்? தூய தமிழ், தூய தமிழ் என்று தொண்டை சிறியச் சொல்லித் திரிபவர் அத்தகைய கவிரசம் கவியுத்தக்க தமிழ்ப் பாக்கள் ஆக்கவல்லோ?

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்புதல் மரபாதலால் பண்டைக் காலத்தில் இருந்த பவணந்தி முனிவர் போன்ற இலக்கண ஆசிரியர்கள் அன்னிய மொழிகளைத் தங்கள் அன்னை மொழியில் சேர்த்துக் கொள்

வதில் தயங்கவில்லை. அவர்கள் கூறும் “திசைச்சொல்” அவனியின் நான்கு திசைகளின் வந்து சேர்த அயல் மொழிகள் அல்லவோ? அங்ஙனம் ஆன்றோர் வழக்கம் அமைந்திருக்க நாம் மட்டும் ஏன் அன்னிய மொழிகளை அனுவசியமாய்ப் புறக்கணிக்க வேண்டும்?

நான் இவ்விதம் கூறுவதால் நமது மொழியோடு முன்பின் யோசியாமல் அனுவசியமாய் அநேக அன்னிய பதங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுவதாய்க் கருத வேண்டாம். சில ஜனங்களும் சில வைஷ்ணவ உரையாசிரியர்களும் உபயோகித்த மணிப் பிரவாள நடையை நான் ஒரு சிறிதும் ஆதரிக்க வில்லை. நான் வேண்டிக்கொள்வ தெல்லாம் இதற்குமுன் வந்துசேர்ந்து இலக்கியத்திலும் உலக வழக்கிலும் பயிலப்பட்டுவரும் அன்னிய மொழிகளை விலக்க வேண்டாம்; பல ஜன சமூகங்களோடு பழகும் பொழுது பல பாஷைகளிலிருந்து வந்துசேரும் மொழிகளை வேண்டாமென்று தள்ளிவிட வேண்டாம். வேற்று நாட்டார் உரைக்கும் புதுக் கருத்துகள் புது உண்மைகள் முதலியவைகளை நமது இலக்கியங்களில் அமைக்க நேரும் பொழுது அயல் நாட்டு மொழிகளிலிருந்து சில பதங்களை எடுத்தாளத் தயங்க வேண்டாம் என்பதே யாகும்.

இவ்விதம் அயல்மொழிக் கலப்பை அறிவே நீக்காத காரணத்தினால்தான் ஆங்கில பாஷை உலகிலுள்ள பாஷைகளில் ஆனைத்திலும் மொழிப் பெருக்கமும் இலக்கிய மேம்பையும் உடையதாய் இலங்குகின்றது. “எந்தக் கருத்தையும் எழில் மொழிகளில் இசைக்கத்தக்க வன்மை இங்கிலிஷ் பாஷைக்கு இரூப்பது போல் வேறெந்த பாஷைக்கும் இல்லை” என்று கிரிம் என்னும் ஜெர்மன் பாஷாநிபுணர் கூறுகிறார். அதற்குக் காரணம் ஆங்கில மொழியைப்போல் வேறெந்த மொழியிலும் அன்னிய பாஷைக் கலப்பு அதிகமாய்க் காணப்பட மாட்டாது என்று மாக்ஸ் முல்லர் என்னும் ஆசிரியர் மொழிகின்றார். இவர்கள் கூறும் விஷயங்களில் காணக்கிடக்கும் உண்மைகளை ஏன் நாமும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாது?

இலக்கிய வளர்ச்சி.

ஒரு மொழியின் பெருமை அதன் சொற் சுவை பொருட்சுவை இரண்டிலுமே அமைந்துள்ளது என்று கூறினேன். ஆகையால் ஒரு மொழியை வளர்க்கவேண்டுமானால் அதன் மொழி வளத்தைப் பெருக்குவதோடு அதன்

இலக்கியச் செல்வத்தையும் செழிக்கச் செய்தல் அவசியமாகும். அங்ஙனம் செய்ய முயல் ஆரம்பிக்கையில் நாம் அவசியம் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. அதாவது இலக்கியச் சுவையின் உண்மை லட்சணம் யாது என்று அறிவதே. அதை நன்கு அறிந்துகொண்டால் தான் நம் முன்னோர் வைத்துப்போன நூல்களில் எவை உண்மையான இலக்கிய இனத்தைச் சேர்ந்தவை என்று அறிந்து அவைகளை மட்டும் / காப்பாற்றவும் ஏனையவற்றை விலக்கிவிடவும் புதிதாக இலக்கியங்கள் இயற்ற ஆரம்பிக்கும்பொழுது அவை உண்மையான இலக்கியமாய் இருக்கவேண்டும் என்று கண்ணுங் கருத்துமாய்ச் செய்யவும், பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களை மொழி பெயர்க்கும் பொழுதும் அவைகளின் தலை சிறந்தவைகளையே அறிந்து எடுத்துக் கொள்ளவும் இயலும். ஆகையால் தமிழ்ப் புலவர்கள் முதற்கண் செய்யவேண்டிய வேலை “இலக்கியச் சுவையின் இலட்சணத்”தை நிர்ணயிப்பதே. அங்ஙனம் நிர்ணயிக்க எழும்பொழுது அதற்கு ஆதாரமாக நமது தமிழ்மொழியில் உள்ள இலக்கணங்களை மட்டும் கொள்ளுதல் தவறு. இலக்கிய இலட்சணத்தை அறிவதற்கு இலக்கண நூல்களைவிட இலக்கிய நூல்களே பெரிதும் பயன்தரக் கூடியவை. தவிர உண்மை இலக்கியச் சுவை ஒரு பொழுதும் இலக்கண வரம்பிற்குள் கட்டுப்பட்டுக் காணப்படமாட்டாது. அநேகமாக எல்லா பாஷைகளிலும் கவியாசர்கள் என்று புகழ்ந்து போற்றப் படுவர்கள் எல்லாரும், அவர்கள் காவ்யங்களில் இலக்கண வரம்பை மீறி நடந்தவர்களே யாவர்.

மேலும் இலக்கியச்சுவை ஒரு பாஷைக்கென்று தனியாக ஏற்பட்டதன்று. அல்லது அது பாஷைக்கு பாஷை மாறிமாறித் தோன்றும் தன்மை வாய்ந்ததன்று. மனிதனுடைய சிந்தனை உலகம் எங்கும் ஒரே தன்மையுடையதாய் இருப்பதால் இலக்கியச் சுவை என்பதும் எல்லா பாஷைகளுக்கும் பொதுவானதே யாகும். ஆகையால் இலக்கியச் சுவையின் பண்பை அறிய விரும்புவோர் ஏனைய மொழிகளில் இலக்கியங்களையும் அம்மொழியாளர் ஆராய்ந்து கூறும் உண்மைகளையும் கவனித்தல் வேண்டும். இதுவரை இருந்ததுபோலில்லாமல் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஏனைய மொழிச் செல்வக் களஞ்சியத்தில் புகுந்து புதுப்பொருள் தேடுவாராக. நமது நாட்டில் சமஸ்கிருதமும் தமிழும் பல

ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் ஒருங்கு வாழ்ந்து வந்தும் சமஸ்கிருத நூல்களில் வெகு சிலவே தழிழ் மொழியில் காணக்கிடக்கின்றன; அவையும் அநேகமாய் இலக்கியங்கள் அல்ல; மதம் வைத்தியம் போன்ற அறிவு நூல்களையாகும். காளிதாஸருடைய சாகுந்தலம் என்னும் தலை சிறந்த சமஸ்கிருத நாடகம் தமிழர்களாயுள்ளவர்களில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? வெகு வெகு சிலர்க்கேயாம். ஆனால் ஆங்கிலேயர் நமது நாட்டுக்கு வந்து சில நூற்றாண்டுகளையாயினும் அவர்கள் சில சமஸ்கிருத நூல்கள், தமிழ் இலக்கியங்கள், கன்னட காவியங்கள் முதலியவைகளைத் தங்கள் பாஷைகளில் மொழி பெயர்த்து அனுபவித்து வருகின்றனர். அவர்கள் நம்மைப் போல் கிணற்றுத் தவளையாய் இருப்பதில், அப்படித் திரைகடலோடியும் திரவியர் தேடுகின்றனரோ, அப்படியே தேசங்கள் தோறும் சென்று அங்குள்ள இலக்கிய பொக்கிஷத்தினின்றும் எழின் மணிகளைப் பொறுக்கித் தங்கள் பாஷை இலக்கியங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர். ஆல்பெரி பிரபு என்னும் ஆங்கில ஆசிரியர் “உலகிலுள்ள இலக்கியங்களில் தலை சிறந்த நூறு” என்று குறிப்பிட்டு ஒரு ஜாபிதா தயார் செய்திருக்கின்றனர்; அதில் உலகில் உள்ள சகல பாஷை இலக்கியங்களும் காணப்படும். “ஏனைய மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களை வாசித்ததற்குமுடியாவிட்டாலும் அவைகளின் பெயர்களை யாவது அறிந்திருக்க வேண்டும்; அதுவே ஒரு பெருங் காரியமாகும். அங்ஙனம் பெயர்மட்டுமாவது அறிய வேண்டிய நூல்களில் வால்மீகி ராமாயணம், விபாசர் பாரதம் முக்கியமானவை” என்று பிரஞ்சு இலக்கியச் சுவை அறிஞர்களில் கிரீத்தி பெற்றவராகிய ஸெயின்ட் டூல் என்பவர் கூறுவதை நேயர்கள் கவனிக்க வேண்டுகிறேன். நமது தமிழ்க் குறள் அன்னிய பாஷைகள் பலவற்றில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருப்பதை யாவரும் அறிவர்; ஆனால் அதுபோல் நாமும் பிறபாஷை நூல்களை மொழிபெயர்த்து உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுவதில்லை.

புது நூல்கள் இயற்றல்.

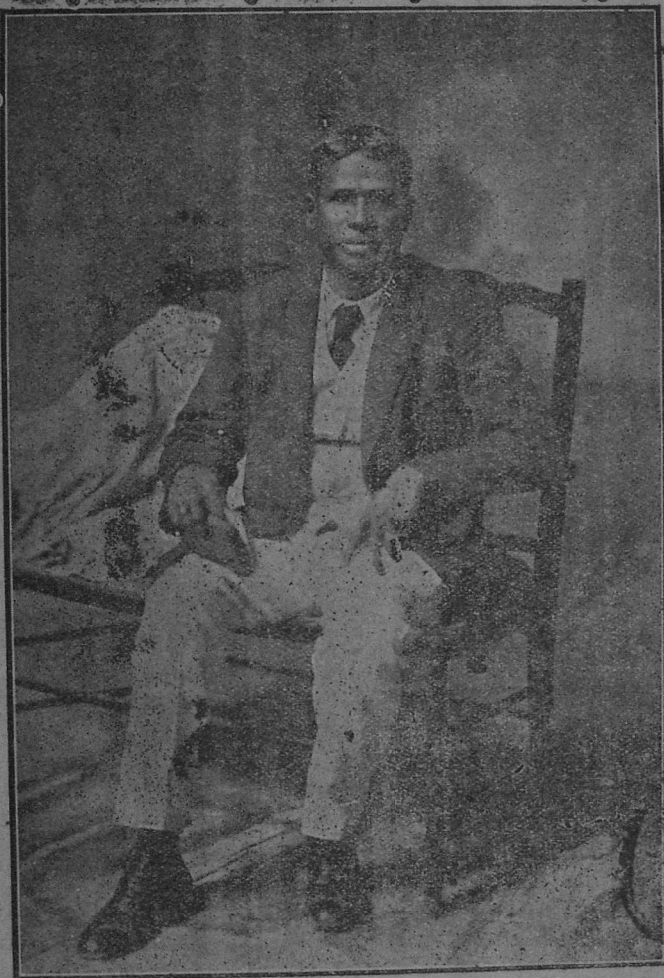
இருவாது புகழுடைய புது நூல்களும் தமிழ் மொழியில் இயற்றவேண்டும். ஆனால் அந்நூல்களை இயற்றும் பொழுது பழைய இலக்கண விதிகளை யொட்டியே செய்தல் வேண்டுமென்று கருதற்க. இலக்கியங்கள் ஐனங்க

ளுடைய வாழ்வின் சாராம்சமான பிரதிபிம்பங்களையாதலால், தற்கால வாழ்வின் தன்மைக்குத் தக்கவாறே புதிய இலக்கியங்கள் இயற்றுதல் வேண்டும். இலக்கியச் சுவை குன்றாமலிருக்கமட்டும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அது எந்த நடைபயில், எந்தப் பாவினத்தில், எந்த உருவில் அமைக்க வேண்டுமோ அவற்றைப் பழைய நூல்களின் வரம்பிற்குள் கட்டுப்படுத்தி விடவேண்டாம். “எளிய பதங்கள், எளிய நடை எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், இவற்றினை யுடைய காவிய மொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான் என்று சுபரமணிய பாரதியார் கூறுவதை மறக்கலாகாது.

ஆகவே சொற்சுவை பொருட்சுவை பொருந்திய புது நூல்கள் செய்வதில் சொற்சுவையின் இலக்கணம் தூய்மை என்றும், பொருட்சுவையின் இலக்கணம் பழைய இலக்கண இலக்கிய வழியில் ஒழுக்கல் என்றும் பொருள் செய்து, இடர்ப் படலாகாது. மொழியின் அழகு அதன் “தூய்மை” யினும் எளிதில் பொருள் விளங்கா இலக்கியச் சொற்களிலும் இல்லை. எளிய நடையும் விஷயத்திற்கேற்ற மொழிகளுமே சொல்லழகின் அஸ்திவாரமாகும். தற்காலத்தில் தமிழ்மொழியில் ஆக்கப்பட்டுள்ள நூல்களில் அழகு வாய்ந்தவை உரை நடையில் ஆறுமுக நாவலர், வேதநாயகம் பிள்ளை, வ. வெ. ஸு. அய்யர் போன்றவர்கள் நூல்களையும், கவி நடையில் பாரதியார் பாடல்களையும் உதாரணங்களாக உரைப்பேன். சென்ற ஐம்பது வருஷங்களுக்கு இடையில் எத்தனையோ செய்யுட்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகள் எல்லாம் அன்னிய மொழிகளையும் வழக்குச் சொற்களையும் விளக்கி இலக்கண வரம்பு பீறாமல் ஆக்கப்பட்டன யே யாகும். பாரதியார் பாடல்களோ மொழிகளும் வரம்பிற்குட்பட்ட; பல பாஷை இலக்குகளும் வழக்குச் சொற்களும் மலிந்த காணப்படும். ஆனால் அவர் பாடல்களில் சொட்டும் கவிசம் ஏனையோர் செய்யுட்களில் கிறிதேனும் உண்டோ? பாரதியார் செய்த பாக்கள் மரத்திற்கு பழுத்த மல்கோவா மாங்களியை ஒக்கும்.

ஏனையோர் காரிகை கற்றுச் செய்த கவிகள் மரத்தால் செய்த மரப்பழமே யாகும். ஆகையால் தமிழ்ப் புலவர்கள் முக்கியமாகக் கருதக்கடமைப்பட்டது மொழித் தூய்மை யன்று; கவிச் சுவையே யாகும்.

ஸ்ரீ. கு. கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை.

இவர் தஞ்சாவூரில் 1867-ல் பிறந்தவர், 1884-ல் தென்னாப் பிரிக்காவிற்குச் சென்றார். 1887-ல் டிரான்ஸ்வாலில் சில வருஷங்கள் இருந்தார். 1903-ம் வருஷத்தில் கிரீன்வுட் நந்தவனத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோயிலையும் தேசிய பாடசாலையையும் ஸ்தாபித்து, அப்பாடசாலையில் ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் போதித்து, இவ் வழியில் 19-வருஷங்கள் தென்னாப்பிரிக்க இந்தியருக்காகப் பாடுபட்டார். மகாத்மா நடத்திய சாத்வீகப் போரிலும், 3-பவுன் தலைவரி விஷயமாகவும் முன்னணியில் நின்று போராடியவர்களில் இவரும் ஒருவர். 1917-வருஷம் தர்பன் வைத்திய நாதேசுவரர் கோயிலின் டிரான்டியாக இருந்து வருவதோடு அதைப் புதுப்பிப்பதற்காகவும் இடைவிடாது உழைத்து வருகிறார். 1926-முதல் சீசெனலேக் வைத்திய சன்மார்க்க சபையின் பாடசாலை நிர்வாகியாகவு் இருந்து வருகிறார். கேட்டால் இந்திய காங்கிரஸின் நிர்வாகிகளில் முக்கியமானவர். அம்தேனில் சொந்த வர்த்தகம் நடத்திக்கொண்டு, கிரீன் உட்பார்க்கில் வசித்து வருகிறார். இவர், தாய் நாட்டை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இந்தியாவிற்கு வந்திருக்கிறார். சென்னையில் டாக்டர். பி. வரதராஜலு நாயுடு அவர்களின் விருந்தினராகச் சில நாள் இருந்தபிறகு வடகாட்டில் காசி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்.

சுதேசத் துணியும் விதேசத் துணியும்.

(ஆசிரியர் மு. மாணிக்க நாயகரவர்கள், புதுவை.)

தாயை மறந்தொருவன்—பிறர்தர்
தாயினைக் காப்பது போல்
தூய கதர் நீக்கிப்—பிறர்தம்
துணியைக் கட்டுவதா?

கத்த ரழுத்த மென்றம்—அதிக
காசுக்கு விற்ப தென்றும்
ரித்தந் துவைப்பதற்கே—கஷ்டமே
நேரு கிற தென்பர்.

வீட்டுத் தமிழ்க் கல்வி—நீக்கி
வேணுஞ் செலவிற் பிறர்
நாட்டி லுறுங்கல்வி—கற்கவே
நாளும் விழைவது போல்.

தேவர்க் குமரிதாம்—முக்கனித்
தேனைக் கசப்பென்று
மேவும் பிற நாட்டுக்—கனிகள்
மேன்மையா மென்பது போல்.

ஆதி நவ மணிகள்—ஒளிரும்
ஆன்ற நிருநாட்டில்
ஒதும் புதுப் போலி—நகைகள்
ஒன்றி நினைப்பது போல்.

அந்நியர் மென்று கிற்கும்—உள்ளூர்
அமையும் கதர்த்துணிக்கும்
துன்னிடும் பேதம் பல—தூக்கித்
தொடர்ந்து சாற்றுகிறார்.

அன்னியர் நாட்டுத்துகில்—விரையில்
அழுக்கு பிடிப்பதில்லை

மன்னுமிந் நாட்டுத்துணி—அழுக்கால்
மயக்கம் பெறுமென்பர்.

(1) அன்னியர் நாட்டுத்துணி—துவைப்பின்
அழுக்கு போவதில்லை
இந்நகர் நாட்டுத்துணி—துவைப்பின்
இரிந்தோடு மெவ்வழுக்கும்.

(2) அன்னியர் நாட்டுத்துணி—விழிகட்
கழுக்கு தருமுள்ளார்
மன்னு முாட்டுத்துணி—கட்டவே
மனம் வரவில்லை யென்பார்.

(3) தாயின் மணியுடல் தான்—சுகமே
சாராக் குறையினாலே
சேயின் விழிக் கின்பம்—மிகவும்
செய்யமுடிய வில்லை.

(4) பார்வைக் சமூகமில்லை—அன்னையாள்
பண்பு பலவுமுண்டு
ஏர்சிறந் தயலார்—சுழிலால்
என்ன பயனுண்டு.

(5) செலவு மிகவுமெனில்—அன்னையைச்
செல்லென் றுரைப்ப துண்டோ
விடைகள் மிக வென்று—கதரை
வெறுப்பதும் அழகோ?

(6) தூய கத ராடை—என்றைக்கும்
சுதந்தரம் கொடுக்கும்
வாய்மை மனத்தாய்மை—யுடனே
வழங்கும் பல குணங்கள்.

துருக்கி ராஜ்யம்.

ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்துக்கு முன் துருக்கி ராஜ்யம் அநாகரீகம் நிலைபெற்ற அசட்டு நாடாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஐரோப்பியர்கள் அதற்கு (Sick man of Europe) ஐரோப்பாவின் நோயாளி என மருடும் குட்டிக் கேலிசெய்து வந்தனர். ஆனால் நான்கு வருஷங்களுக்குள், ஐரோப்பிய நாட்டாரும் வியப்புறும் வண்ணம் அது சுதந்தரம் பெற்று சீர்திருத்தம் அடைந்துவிட்டது.

இந்தியாவில் சமுதாயச் சீர்திருத்த விஷயமாக யாரோனும் முயற்சி செய்தால்—“அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்யக் கூடாது. மெல்ல மெல்லத்தான் போகவேண்டும் : பையப் பையத் தின்றால் பனையை யும் தின்னலாம்” எனப் பழமை விரும்பிகள் எச்சரிப்பது சர்வ சாதாரணமாயிருக்கிறது.

துருக்கித்தலைவர் முஸ் தபா கமால் இத்தகைய பயங்காளிகளான பழமை விரும்பிகளை ஆதரிப்பவரல்ல. ஒரு சீர்திருத்தம் அவசியமெனக் கண்டால் உடனே அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதுதான் அவரது முறை. எதிராக ஆயிரம் தடைகள் குறுக்கிட்டாலும் அவர் அஞ்சுவதில்லை.

சமீபத்தில், லண்டன் “டெய்லி எக்ஸ்பிரஸ்” பத்திரிகை நிருவாகிகள் துருக்கியின் நிலைமையை ஆராய்ந்து வரும்படி ஸ்ரீ. எச். ஜே. சிகின்வால் என்ற தமது பிரதிநிதியை துருக்கிக்கு அனுப்பினார்கள்.

அவர் துருக்கியில் சிலநாள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த பிறகு கூறுவதாவது :—

“நான் நாலைந்து வருஷங்களுக்கு முன் துருக்கிக்குச் சென்றபொழுது துருக்கி ஒழுங்கான அரசியலில்லா நாடாயிருந்தது. கைக்கலி தாண்டவமாடிற்று. அநாசாரங்கள் மிகுந்திருந்தன. பார்க்குமிடமெல்லாம் அசுத்தமே குழுகொண்டிருந்தது. ஜனங்கள் ஊக்கமும் உற்சாகமும் மற்ற உயிரில்லாப் பிராணிகளாய்க் காணப்பட்டனர். இப்பொழுதோ துருக்கி அமெரிக்காவையும் வெல்லும் முற்போக்

கடைந்த நாடாயிருக்கிறது. எங்கும் சுறுசுறுப்பு; எங்கும் உற்சாகம் : எங்கும் முன்னேற்றம் : துருக்கியின் பழைய உடை மாயமாய் மறைந்து விட்டது. துருக்கியின் சிவப்பு பேசு தொப்பி மதாசாரத்துக் குடப்பட்ட ஒரு தலையணி. மதப் பற்றுள்ள துருக்கியர் அதை எவ்வாறு ஒழித்து விட்டனரோ தெரியவில்லை.

“மதத்திற்கும் அரசாங்கத் துக்கும் உன்னதொடர்பு அறுக்கப்பட்டு விட்டது. பள்ளிக்கூடங்களில் சமய போதனை அளிக்கப்படவில்லை. வெளிநாட்டுக் கிறிஸ்தவப்பாதிரிகள் பள்ளிக்கூடம் வைத்து நடத்த அனுமதிக்கப்பட முருக்கிறார்கள். ஆனால்

அவர்கள் மதப்பிராரம்ப செய்யக் கூடாது. ஷொல் ஐரிகள் என்னும் துருக்கி வைதீகர்கள் தொகையும் குறைக்கப்பட்டு விட்டது. யாவரும் ஒரே மாதிரியான ஐரோப்பிய உடை அணி கின்றனர்.

“கல்வி விஷயமாகவும் பிரம்மாண்டமான சீர்திருத்தங்கள்செய்யப் பட்டினின்றன. சாங்கேதிகள் கல்வியைத் தேசமுழுதும் பரப்பும் நோக்கத்துடன் பிராங்கு, சுவிட்சர்லாந்து முதலிய தேசங்களிலிருந்து நியுனர்கள் வரவழைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். துருக்கிப் பள்ளிகூடங்க ளெல்லாம் சகல அபிசங்ளிலும் ஐரோப்பிய பள்ளிக்கூடங்களை ஒத்து விளங்கு கின்றன. தேசப் பயிற்சியை விருத்தி செய்யவும் ஏராளமான ஏற்பாடுகள்

முஸ்தபா கமால்.

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும் டேர்லில், கால்பந்து, ஹாக்கி, சிலம்பம் முதலிய விளையாட்டு வசதி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. சில தினங்களுக்குமுன் நடந்த ஒரு பொதுக்காட்சி விளையாட்டில் சுமார் 3000 மாணவர்களும் மாணவிகளும் பங்குகொண்டனர்.

பர்தா வழக்கம் அடியோடு ஒழிந்துவிட்டது. புருஷர்களும் பெண்களும் தாராளமாகப் பொதுஸ்தலங்களில் உலாவுகிறார்கள். புருஷர்கள் தம் மனைவி மக்களுடன் சிறுநண்டிச்சாலைகளுக்கு வருகிறார்கள்.

அறைகளில் அடைபட்டுக்கிடந்த கோஷாப் பெண்கள் வானம்பாடிப்பறவைபோல உல்லாசமாக உல்லாவதைப் பூர்த்தி மிக ஆனந்தமாயிருக்கின்றது.

“இவ்வளவெல்லாம் சீர்திருத்தங்கள் செய்த முஸ்தபா காமலுக்கும் சத்துருக்கள் இல்லாதில்லை. தன் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டே அவர் அரசு புரிந்து வருகிறார். என்னினும் சத்துருக்களை விட அவரிடம் அன்பும் பத்தியும் மிகுந்த நண்பர்களே மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் எல்லாம் அவரை சுற்றி அல்லது “வெற்றிக்கொடியோன்” எனக் கொண்டாடுகின்றனர்.

“சீர்திருத்த தந்தளித்துக் கொண்டிருந்த துருக்கிய முஸ்தபா கமால் எவ்வாறு ஒன்று படுத்திச் சீர்திருத்தினார்?” என்று அவரது நண்பர்களில் ஒருவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்விடையிறுத்ததாவது:—முஸ்தபா கமால் ஒரு விநோத மனிதர். போர்க்களத்தில் அணிவகுப்பது போலவே அரசியல் சீர்திருத்தங்களை நடத்துகிறார். கேட்போர் திடீர்க்கிடம்படி சீர்திருத்த விஞ்ஞாபனம் செய்வார். ஜனங்களின் திகைப்படங்கும் முன்னமேயே அதை அமுலுக்கும் கொண்டுவந்து விடுவார். சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் வாயுவேகம் மனோவேகமாகவே நடைபெறுகின்றன. ஆகவே ஜனங்கள் அவரது சீர்திருத்தங்களை எதிர்ப்பது மில்லை; முனு முனுப்பது மில்லை.

“அவர் ஒருபொழுதும் தப்புச் செய்ததில்லையா” என்று மீண்டும் கேட்டேன். அதற்கு அவர் நகைத்துக்கொண்டு கூறியதாவது:—ஆம், ஒரு முறை அவர் ஒரு பெரிய தப்புச்செய்தார். அவர் ஒரு அழகிய மாதைக் கவியாணம் செய்தார்.

“ஆம் முஸ்தபா கமாலின் கவியாணம். அவரது வாழ்க்கையில் மிகவும் துக்ககரமான ஒரு சம்பவம், அதில் துருக்கி சைனியத்தில் நமது கமால் ஒரு ஜெனரலாக இருந்தார். சுழிந்த ஐரோப்பா மகாயுத்தத்தில் துருக்கி ஜெர்மனியுடன் கூடிப் போர் புரிந்தது நேயர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். துருக்கி அந்தக்கொடும் போரில் தலையிட்டது கமாலுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே போரின் உண்மை நிலையை அறியும் பொருட்டு அவர் ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். கெய்சர் சக்காவர்த்தியை ஹிஸ்டன் பர்க்கை யும் கண்டுபேசினார். போர்முனையையும் சுற்றிப் பார்த்தார். துருக்கிக்கு மீண்டுவந்ததும், யுத்தத்தில் ஜெர்மனிக்கு தோல்வியுண்டாவது உறுதியென்றும், துருக்கி ஜெர்மனியுடன் சேர்த்து சண்டை செய்வதில் பயனில்லை யென்றும் பிரகாசம் செய்தார். பல புத்திகைகளுக்கும் வியாசங்கள் எழுதிக்.

ஆனால் ஒருவரும் அவரது எச்சரிக்கையை மதிக்கவில்லை. கடைசியில் ஜெர்மனிக்குத் தோல்வியுண்டாகவே, கமால் ஒருபெரிய தீர்க்கதரிசியென ஜனங்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். கீழைத்தேசங்களில் தீர்க்கதரிசி களுக்கு ஒருதனி மதிப்புண்டு. ஆகவே ஜனங்களெல்லாம் அவரைப் போற்றிப் பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

அந்த நற் நற்குணத்தைக் கமால் கை நடுவ விடவில்லை. துருக்கிக்குத் தொல்லை விளைத்த கிரேக்கர்களோடு பொருது தோற்கடித்ததார். ஆனால் சேவாஸ் உடன்படிக்கைப்படி துருக்கி சுதந்தர மிழக்க நேர்ந்தது.

எனவே அரசியலைச் சீர்திருத்த கமால் முயற்சி செய்யத் தொடங்கினார். இராணுவப் பாதுகாப்பில்லாத காண்ஸ்டாண்டி நோபெரில் இருப்பது ஆபத்துக்கிடமான தென்றணர்ந்து அங்கோராவில் ஒரு புதிய நகரை அமைத்தார். அரசிருக்கையையும் அங்களுக்கு மாற்றினார். இக்காலத்தில் அவரது பேரும் புகழும் பிரசித்தி பெற்றதாயினும் அவர் சாமனிய ஜெனரல்களைப்போலவே கூடாரத்திலேயே வாழ்ந்துவந்தார். ஆடம்பர வாழ்க்கையை அவர் விரும்பவே இல்லை. அத்தருணத்தில் லாத்திரா ஹானேன் என்னும் ஒரு சுந்தர மாத அவரைக் காதலிக்க இருவருக்கும் மணமும் நடந்தது.

மணப்பெண்ணை லாத்திராவாக்கு கமாலின் கூடாரவாழ்க்கை பிடிக்கவில்லை. ஐரோப்பிய அரசர்களிடம் போல் அழகிய அரண்மனைகளில் எவ்வளவு புடைகுழ ஆடம்பரமான ராஜ் சின்னங்களுடன் வாழ்க்கை நடத்த அவன் விரும்பினான். கமாலும் சிறிதுகாலம் அவன் இஷ்டப்படி நடந்தன ராயினும், சொற்ப காலத்தில் அந்த உல்லாச வாழ்க்கையில் அவருக்கு வெறுப்புத் தோன்ற, லாத்திராவை விவாக விடுதலை மூலம் பிரித்தனுப்பிவிட்டார். இதுதான் கமாலின் துக்ககரமான திருமணக் கதை.”

“தீவிரென்று கமால் இறந்துவிட்டால் அனுகூலமான சீர்திருத்தங்கள் எவ்வாறு முடிவுபெறும்” எனக் கேட்டதற்கு கமாலின் நண்பர் கூறியதாவது.

“சீர்திருத்தங்களெல்லாம் முற்றுப்பெற பத்து வருஷமாவது வேண்டும். ஆகவே பத்துவருஷம் உயிருடனிருக்க அவர் உறுதியெய்து விட்டார். உயிருடனிருந்தே தீர்வார்!”

இத்தகைய தீரன் கையில் இருக்கும் துருக்கி நாணு வருஷத்தில் வியக்கத்தக்க சீர்திருத்தம் பெற்றது அதிசயமா?

பத்திராசிரியர் குறிப்புகள்

கல்கத்தா காங்கிரசுக்குப் பின்:—சென்ற நவம்பர் மாதப்பத்திரிகையில் “ஒரு சோதனை” என்னும் தலைப்பின்கீழ் நாம் எழுதியிருப்பதில், கல்கத்தா காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமையைப் புதுப்பிக்கத் தீர்மானித்தால், சைமன் பகிஷ்கார ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் தற்காலத் தலைவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை பென்று நாம் பிரஸ்தாபித்திருந்தது நேயர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். நமது சந்தேகம் உறுதிப்பட்டுவிட்டதைப்பற்றி நாம் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம். 1929-ஆம் சம்பர் 31-உக்குள் நேருயாதாஸ்து ஒப்புக் கொள்ளப் படாவிட்டால் ஒத்துழையாமையையும் மீண்டும் ஆரம்ப மாகுமென்று கல்கத்தா காங்கிரஸ் தீர்மானித்ததும் சைமன் பகிஷ்காரத்தலைவர்கள் நானு பக்கங்களிலும் சிதறி யோடிவிட்டனர். அயர்லாந்து தேசத் தாரைப்போல், இந்தியரும் போட்டி அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் பர்தோலி ஆக்கவேண்டுமென்றும் சர்வ கட்சி மகாநாட்டில் வீர முழக்கம்செய்த டாக்டர் பெசண்டு அம்மையார், ஒத்துழையாமையே என்ற பேரைக்கேட்டவுடனேயே கோபாவேசம் கொண்டு துள்ளினார். “மாஜி காங்கிரஸ் தலைவியான நான் சம்மா இருக்கமாட்டேன். காங்கிரஸ் தீர்மானத்துக்கு எதிரிடையாகத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்வேன்” என்று கர்ஜிக்கிறார்; டாக்டர் சாப்ரு முதலிய மிதவாதத் தலைவர்களின் போக்கும் மேற்படியாகவே இருக்கிறது. சென்னை காங்கிரஸ் கட்சியும் கரையத் தொடங்கிவிட்டது. சட்ட சபை சுயராஜ்யக் கட்சித்தலைவர் ஸ்ரீமார் சாமி வெங்கடாசலம் செட்டியார் தமது தலைமைப் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்யப்போகிறாராம். அவர், பெசண்டு ராமசாமி கட்சியில் அதுதாபம் காட்டிவருவதும் யாவரும் நன்கு அறிந்ததே. நேரு யாதாஸ்தை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்யப் போவதாக பெசண்டு—ராமசாமி கட்சியார்

ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்டளையை நிறைவேற்றிவைக்க அதிதீவிரப்பிரசாரம் செய்யப் போவதாக மயிலை ஸ்ரீமார் கட்சியார் விஞ்ஞாபனம் செய்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் நடக்கப் போகிறதென்ன? இவர்கள் பிரசாரமெல்லாம் அடுத்த தேர்தலை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நடத்தும் தேர்தல் பிரசாரமாகவே முடியும்.

* * *

ஜஸ்டிஸ்கட்சி:—பனகால் ராஜலுக்குப்பதிவாக ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயமாய் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிதாபுரம் ராஜா, ஸர் அண்ணாமலை செட்டியார், டாக்டர் சுப்பராயன் முதலியவர்கள் பெயர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பிதாபுரம் ராஜா ஒருபெரிய மனிதராயினும் அவர் இதுகாறும் அரசியல் விஷயங்களில் மும்முரமாகக் கவனம் செலுத்தியவரல்ல. ஸர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் அந்தஸ்தானத்துக்கு எவ்வகையானும் தகுதியுடையவரே யாயினும், ஒருகட்சித்தலைமை வகித்து அரசியல் போராட்டம் நடத்த, ஏற்கனவே பெரும் பொறுப்பான வேலைகளை மேற்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஸர் செட்டியாரவர்கள் துணிவார்களோ வென்பது சந்தேகத்துக்கிடமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே டாக்டர் சுப்பராயன் தான் தலைவர் பதவிக்கு ஏற்ற மனிதர். வயதில் சிறியவராயினும் பெரிய மதியுடையார். ராஜ்ய தந்திரத்தில் காலஞ்சென்ற பனகால்ராஜா சாணக்கியருக்கு ஒப்பானவர் என்று டாக்டர் வரதராஜுலு அபிப்பிராயப்பட்டார். இரண்டு பனகாலும் இரண்டு சாணக்கியரும் சேர்ந்தால் தான் டாக்டர் சுப்பராயனுக்கு இணையாகும் என்பது நமது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரிபதவி ஒப்புக்கொண்டது முதல் அவரதுசெயல்களை துட்பமாகக் கவனித்து வருகிறவர்களுக்கு நமது அபிப்பிராயம் சரியான

தென்று புலனாகாதிராது. ஆனால் ஒரு திபர் தனியின் பேரில் அவர் கட்சிக்கலைமை வகிக்க சம்மதிப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது சர்வ சமூகத்தாருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று ஜஸ்டிஸ்கட்சிக் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளும் பிராமணர்களையும் ஜஸ்டிஸ்கட்சியில் சேர்த்துக்கொண்டால், தாம் தலைமை வகிக்கத் தயாராயிருப்பதாக டாக்டர் சப்பராயன் கூறுகிறார். இந்த திபர்தனை ஜஸ்டிஸ்கட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒருகால் பிதியை உண்டு பண்ணலாம். ஆனால் உற்று நோக்கினால் அந்திபர்தனையைப் பார்த்துப் பயப்படுவதற்கு ஒன்று மில்லை. பின்னணியில் நிற்கும் சமூகங்களை முன்னணியில் நிற்கும் சமூகங்களுக்குச் சமமான நிலையில் கொண்டு வந்த தேசமுன்னேற்றத்துக்கு வழிதேடுவதே ஜஸ்டிஸ்கட்சியின் அடிப்படையான நோக்கம். ஜஸ்டிஸ்கட்சிபோன்ற ஒருகட்சியே தேவையிலையென்று ஆதியில் பிராமணர்கள் கக்குரலிட்டதினால் பிராமணர்களை ஆதியில் ஜஸ்டிஸ்கட்சியில் சேர்க்காதிருந்தது நியாயமா யிருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது பிராமணர்களின் அபிப்பிராயமும் சிறிது மாற்ற மடைந்திருக்கிறது. யாவருக்கும் சம சந்தர்ப்ப மளிக்க வேண்டியது அவசியமென்று பிராமணர்களும் வாய்ப்பேச்சுளவிலாவது ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். இது ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கு வெற்றி யல்லவா? பிராமணர்களை மட்டும் அகற்றி நிறுத்தும் ஒருகட்சி அரசியல் கட்சியாகுமா வென்றும் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தக் கேள்வி அர்த்த புஷ்டியுடையது என்று சம்மதிக்கத்தான் வேண்டும். “பிராமணர்கள் தந்திரசாலிகள், சூழ்ச்சிக்காரர்கள். அவர்களைச் சேர்த்தால் கட்சியைத் தொலைத்து விடுவார்கள்” என்று சமாதானம் கூறுவது நம்மை நாமே பேடிக்கள் என்று கூறிக் கொள்வதற்கு ஒப்பாகும். “வசுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவ” எலக்டன் புரூப் (Election Proof) சொக்கையை அணிந்து கொண்டு நாம் எங்காறும் அரசியல் உலகத்தில் தலைதாக்கி நடக்க முடியாது. அல்லாறு நடக்க முயல்வதும் கோழைத் தனமாகும். பொதுத் தேர்தலில் ஆண்மையோடு போராடி வெற்றிபெறவதே சுத்த வீரர்களுக்கு அமுது. சுமார் எட்டி வருஷ உழைப்பின் பிறகும் பிராமண எல்லாதார் எழுச்சி பெறவில்லை யென்பது ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்குப் பெருமை யளிக்கத் தக்கதல்ல. பிராமணர்

ரும் நமது நாட்டில் பிறந்து, நம் நாட்டிலேயே வளர்ந்து நம்முடன் கூடிவாழும் சகோதரர்களே. அவர்களை ஒழித்து நமக்கும், நம்மை ஒழித்த அவர்களுக்கும் வாழ முடியாது. அரசியலிலும் பொதுவாழ்விலும் எல்லா சமுதாயத்தாரும் சமவுரிமை பெற வேண்டியது அவசியமே ஏதேனுமொரு சமுதாயத்தார் மட்டும் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆதிக்கம் பெறுவதையவு தாட்சண்யமின்றி ஒழிக்கவேண்டியதுதான். ஜாதி இறுமாப்பும் வைதீகத் திமிரும் அழியவேண்டியதுதான். அவை ஒழியும் போது பிராமணரும் பிராமண எல்லாதாரும் ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்த மக்களைப்போல் ஐக்கியமாக வாழ்வர். எனவே பிராமணர்களும் ஜஸ்டிஸ்கட்சிக் கொள்கைகளை ஒப்புக்கொண்டு நம்மவர்களுடன் ஒத்துழைக்க முன் வந்தால் அவர்களை நாம் ஆதரவோடு ஏற்றுக்கொள்வதே முறையாகும். ஆகையால் டாக்டர் சப்பராயன் யோசனையை ஒப்புக்கொண்டு ஜஸ்டிஸ்கட்சியைப் பலப்படுத்த அதன் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

* * *

இன்னும் ஒரு யோசனை:—ஜஸ்டிஸ்கட்சி தோன்றி சுமார் 10 ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. இதிகாறும் அக்கட்சிக்குத் தலைவர்களாயிருந்த ஸர். பி. தியாகராயரும், பனகால் அரசரும் அக்கட்சி முன்னேற்றத்துக்கு எவ்வளவோ பரிபட்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்த எதிர்ப்புகளை யெல்லாம் வென்று அக்கட்சியை தற்காலநிலையில் கொண்டு வருவதற்கு அவ் வீரத் தலைவர்கள் செய்த முயற்சிகள் அபாரமானவை. எனினும் திரு. ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் ஜஸ்டிஸ்கட்சிப் பிரசாரத்தை மேற்போட்டுக் கொள்ளும்வரை ஜஸ்டிஸ்கட்சி குடாத்திலிட்ட விளக்காகவே இருந்தது. தற்காலம் ஜஸ்டிஸ்கட்சிக்கு இருக்கும் செல்வாக்குக்கு திரு. ராமசாமி நாயக்கரே காரண புருஷர் என்பதை தென்னாடு நன்கறியும். ஸர். பி. தியாகராயரும் பனகால் ராஜாவும் மேற்பார்ப்பு வேலைசெய்து வந்தார்களேயன்றி சாமானிய ஜனங்களிடையே அவர்கள் ஊடாடிப் பழகவில்லை. டாக்டர் சப்பராயனோ அல்லது வேறயாரோனுமோ தலைவர் ஸ்தானத்துக்கு வந்தாலும் அவர்களும் ஸர். தியாகராயர், பனகால் அரசர் முதலியவர்களைப் போல் மேற்பார்ப்பு வேலை செய்யக் கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஒருகட்சியின் உயிர்

நாடி கிராமங்களிலே இருக்கிறது. சாமானிய கிராம ஜனங்களெல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் கொள்கைகளை உணர்வேண்டும். எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஏழைச் சகோதரர்களும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் உண்மைக் கொள்கைகளை நன் குணம் விரும்பி விழிப்படைந்தால் தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வலுப்பெறும். தேசமும் நலம் பெறும். கிராமத்தைத் தட்டியெழுப்பத் தகுதியுடைய தலைவர் திரு. நாயக்க ரவர்களே. ஆகவே டாக்டர் சுப்பராயன்வர்களை சட்டசபைக் கட்சித் தலைவராகவும், திரு. நாயக்கரை பொதுக் கட்சித் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுத்தால் பழம் நழுவிப்பனில் விழுந்ததற்கு ஒப்பாக இருக்குமென்று என்னுகிறோம். மதுரை மகாநாட்டில் எவ்வளவோ தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. கோவையில் நிறைவேற்றி தீர்மானங்களும் அந்தம். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் வெறும் காங்கிரஸ் தீர்மானங்களாகவே இருக்கின்றன. ஒன்றாவது அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரப் படவில்லை. தலைவர்களில் மிகக் காரும் உத்தியோக வேண்டியிலேயே நோக்குவதாவது யிருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களின் நிலைமையை உணர்வாரைக் காணோம். பொதுஜன நன்மைக்காகப் பாடுபடுபவர்களுடும் காணோம். தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பிராமணரல்லாதவரா யிருந்தும் அவர்களுடைய துன்பத்துடைக்க ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் முன்வராதது வருத்தத்தக்கது. தொழிலாளர் நிலைமையைப்பற்றி விவாதம் செய்ய சட்டசபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ. சத்தியஸூர்த்தி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை, அக்காலத் துண்டான கோபா வேசத்தினால் அவர் வற்புறுத்தாது இருந்துவிட்டன ராயினும், ஏனைய பிராமணரல்லாத மெய்ப்பர்கள் ஒருவராவது அந்த தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பேச முன்வரா தொழித்ததி லிருந்தே பிராமணரல்லாத தலைவர்கள் ஏழைப் பிராமணரல்லாதார் விஷயத்தில் எவ்வளவு கவலையற்றவராயிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு விளங்கிவிட்டது. இந்த துர்ப்பாக்கிய நிலை ஒழிய வேண்டுமானால்—ஜஸ்டிஸ் கட்சி யினால் ஏழை மக்களுக்கு நலம் விளைய வேண்டுமானால்—ஜஸ்டிஸ் கட்சி உத்தியோக வேட்டைக்காரர் கட்சி என்ற அவப்பேர் நீங்க வேண்டுமானால்—திரு. நாயக்கர் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவராக வந்துதான் தீர்வேண்டும். இன்றேல்—ஜஸ்டிஸ் கட்சி அற்பாயுளுடையதாகவே முடியும்.

ஆனால் திரு. நாயக்கர் டாக்டர் சுப்பராயன் யோசனையை ஒப்புக்கொள்வாரா என்று ஒரு கேள்வி பிறக்கலாம். தன் சொந்த அபிப்பிராயம் ஏதுவாயாக இருப்பினும், பிராமணரல்லாதார் முன்னேற்றத்துக்காகத் அவ்வப்பிராயங்களையும் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய உத்தம குணம் அவருக்குண்டென்பதைக் கோவை மகாநாட்டின் போது நாம் அறிந்துதான் இருக்கிறோம். சயநலங்கருதிப் பொது வாழ்வில் ஈடுபடுபவர்கள் தம் சொந்த அபிப்பிராயங்களை விடப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பர். சமூக நலங்கருதிவோர் சமூக நன்மைக்காகத் தம் சொந்த அபிப்பிராயத்தை விட்டுக் கொடுக்கத்தான் செய்வார்கள். திரு. நாயக்கர் பின்னைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பது நமது முழு நம்பிக்கை. எனவே டாக்டர் சுப்பராயன் யோசனை மூலம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி வலுவடையக் கூடுமானால், திரு. நாயக்கர் அதற்கு எதிரிடையாக விருக்க மாட்டாரென்று நாம் உறுதி கூறுகிறோம்.

* * *

ஆப்கன் அரசர் துறவு:—

“வானரம் மழைதனில் நனையத் தூக்கணம் தன்னொரு நெறி சொலத் தாண்டிப் பிய்த்திடும் ஞானமும் கல்வியும் நலின்ற தூல்களும் சனருக் குரைத்திடில் இடாதாகுமே.”

என்னும் பாடல் ஆப்கான் அரசர் அமாதல்லா விஷயத்தில் முழுதும் உண்மையாய் விட்டது. காட்டு மிருகாண்டுகளா யிருந்த ஆப்கானியரை நாகரீக மக்களாகத் ஆப்கானிஸ்தானத்தை ஒரு உத்தம சுதந்தர நாடாக உருப்படுத்த அமீர் அமாதல்லா பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்தார். மகவெறி கொண்ட முல்லாக்களுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. எனவே கொள்ளைக்காரர்களான பாச்சா சாகு கோஷ்டியாரைத் தூண்டி விட்டனர். பாச்சா சாகு கோஷ்டியாருக்கு ருஷ்யர்கள் துர்ப்பாக்கிகளும் பணமும் கொடுத்த உதவி செய்வதாகச் சொல்லப் படுகிறது. முல்லாக்கள் நோக்கம் அமாதல்லாவை விட்டிடி தம் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவது; பாச்சா சாகு கோஷ்டியார் நோக்கம் கொள்ளையடித்தல். எனவே இரு கூட்டத்தாரும் சேர்ந்து கொண்டு அமாதல்லாவைத் தெருவிக்க எண்ணினர். நிலைமை நெருக்கடியாய் இருப்பதை உத்தேசித்து முல்

லாக்களின் வேண்டு கோளுக்கு இசைவதாகவும் ஆயிரம் ஒப்புக்கொண்டார். முல்லாக்கள் ரிபத்தனைக் கொடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால், அவை களாவன. (1) 5-அங்கத்தினாடங்கிய ஒரு கோண்ட சபை ரியமிக்க வேண்டும். அவை களில் பெரும்பான்மையாக முல்லாக்களும் மற்றும் பிரபலஸ்தர்களும் இருக்கவேண்டும். அரசியல் இராணுவம் மதம் முதலிய விஷயங் களில் அவர்கள் தீர்மானம் இறுதிபானது (2) முஸ்லீம் மத வழக்கங்களை ஆப்கான் அரசரும் அவரது குடும்பத்தாரும் அனு சரித்து நடத்தல் (3) வைத்தியக் கல்விக்காக

தருக்கிக்கு அனுப்பி யிருக்கும் ஆப்கன் பெண் களைத் திருப்பி அழைத் தல். (4) இந்தியாவிலுள்ள தேவபந்து கலா சாலை குருக்களுக்கு ஆப்கானுக்குள் நுழைப அனுமதியளித்தல். (5) மீண்டும் கண்டிப்பான முக்காடு முறைமை ஏற்படுத்தல். (6) கட்டாய ராணுவப் பயற்சியை ரத் துசெய்தல். (7) முல்லாக்களுக்கும் பூணைசுத்தர மனித்தல் (7) வெள்ளிக் கிழமையை ரஜா நாளாக ஏற்படுத்தல். (8) பெண்களுக்கு ஐரோப்பிய உடை விலக்கு (9) கல்விச்சாலை மாணவர்களுக்கு விவாகம் செய்து கொள்ள சுதந்தரம். (10) பெண் கல்வி நிறுத்தம். (11)

ஆண்களுக்கு உடை விஷயத்தில் சுதந்தரம். (12) முல்லாக்களுக்குத் தடையா யிருக்கும் விதிகளை ரத்து செய்தல். (13) இஸ்லாம் சட்டத்தை மீறுபவருக்குத் தண்டனைவிதிக்க முல்லாக்களுக்கு உரிமை கொடுத்தல்.

மேற்கூறிய ரிபத்தனைகள் எவ்வளவு பிற்போக்கரானவை என்று நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

எனினும் வீண் உயிர்ச்சேதத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஆயிரம் அவைகளையும் ஒப்புக்கொண்டார். பின்னும் கலகம் அடங்கவில்லை. எனவே

தனது தமயனான இனயத்துல்லா கானுக்கு முடி சூட்டி விட்டு அமானுல்லா கார்தாரம் சென்று விட்டார். முல்லாக்கள் இனயத்துல்லாக்களை புது ஆயிராக ஒப்புக்கொண்டு கலகத்தை நிறுத்துப்படி கலகக்காரருக்குக் கட்டளை யிட்டனர். கொள்ளைக்காரர், முல்லாக்கள் கட்டளைக்குச் செவி கொடுக்காது, இனயத்துல்லா அரசன்மீையை முற்றுகை போட அவர் வேறு வழியின்றி, பட்டர்த்துறந்து கார்தாரத்துக்குச் சென்று விட்டார். இப்பொழுது கலகக்காரர் தலைவரான பாச்சா சாகு ஆயிரம் அபிபுல்லா கான், காஜி என்ற புனை பெயருடன்

அமானுல்லா,

ஆப்கான் அரசர் ஆய் விட்டார். இந்தப் புதுத் தொல்லையை முல்லாக்கள் எதிர்பார்க்க வில்லை யாதலால் அவர்களும் இப்பொழுது தடுக்கிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அமானுல்லாவின் சீர்திருத்தங்களை முல்லாக்கள் வெறுத்தாலும் ஒரு கொள்ளைக்காரத் தலைவன் கிழடங்கிவாழ்மாறு முல்லாக்கள் அவ்வளவு மானவுணர்ச்சியற்றவர்களல்ல. எனவே புது ஆயிரம் நீண்ட நாள் ராஜபதவி அனுபவிப்பார் என்று நம்புவதற்கில்லை.

பட்டர்த்துறந்த அமானுல்லாவோ கார்தாரத்தில் சுகமாக விருக்கிறார். முடி யிழந்தும் அவர் பொதுஜன மதிப்பை இழந்துவிடவில்லை.

கார்தாரம், கஜனி மாகாணங்களிலுள்ள ஜனங்கள் அவரை ஆதரிக்க முன் வந்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அமானுல்லாவின் தாத்தாவான ஆப்தர் ரஹ்மான் 15 வருஷம் வன வாசஞ் செய்த பிறகு மீண்டும் அரசாட்சியைப் பெற்றார். எனவே ஆயிரம் அமானுல்லாவும் மீண்டும் ஆப்கான் அரசராவார் என்றும் நம்ப இடமிருக்கிறது. அமானுல்லா நினைத்திருந்தால் கலகக்காரர்களை அடக்க முடிந்திருக்குமென்றும் தம் பிரஜைகளை வினையென்று தொலைக்க மனமின்றியே அவர் வெகு சாதாரியமாக, பட்டம் துறந்து, மீண்டும் அரச

சைக் கைப்பற்ற ஒரு செனகரியமான சமயத் தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் ஊக்க இட மிருக்கின்றது. கார்த்தாரத்தி விருந்து அவர் கலக்காரருக்கு விடுத்திருக்கும் சிழ்வரும் செய்தியே நமது ஊகத்துக்குக் காரணமாகும். அச்செய்தி கூறுவதாவது:—

“கடவுள் ஒருவர்தான் என்றும், முகமது அவரது ஊழியரென்றும் பதி என்றும் நான் உண்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். எனது இஸ்லாமிய சகோதரர்களே! கடவுளாலும் அவரது நபியாலும் போதிக்கப்பட்ட சத்திய நெறியை ஜனங்கள் பின்பற்றி நடக்கும்படி செய்வதற்காக ஆப்கானி ஸ்தானத்தில் எல்லோருக்கும் கலவி போதிக்க நான் உத்தேசித்தேன். அவர்கள் முட நம்பிக்கை, ரத்தம் சிந்துதல், கொள்ளையடித்தல் திருடுதல், முதலியவற்றைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் உலகில் நாகரீகம் வாய்ந்த ஜாதியார்களுள் தங்களுக்குரிய பதவியை அடைய முடியுமென்று நான் நம்புகின்றேன். ஆனால் நீங்கள் தற்பொழுது அநியாயமும் சுயநலமும் மிசுந்த நண்பர்களுடைய தூண்டுதலுக்கிணங்க கலகமாகக் கிளம்பி யிருக்கின்றீர்கள். இதன் பயனாக, தீரக் ளான பல இஸ்லாமியர்கள் உயிர் துறந்திருக்கின்றார்கள். ஜனங்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க நான் பல தூராணிப் பெண்களைக் கலவி கற்று வருவதற்காகத் துருக்கிக்கு அனுப்பி யிருக்கின்றேன். ஆனால் அவர்களது கணவர்கள் ஆதரித்தபோதிலும் நீங்கள் இந்த முறையை ஆதரிக்கவில்லை. உங்களுடைய கலகத்தால் ஆப்கானி ஸ்தானத்திற்கு ஏற்படும் கேடுகளைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. முஸ்லிம்க ளெல்லாரையும் சகோதரர்களாகப் பாவிக்கும்படி இஸ்லாம் உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லையா? இப்படி யிருக்கையில் அவர்களைக் கொல்லுவதை நீங்கள் எப்படி நியாயமென்று கருதுகின்றீர்கள்? என்னைச் சிலரையாபிரீ என்று அழைத் திருக்கின்றீர்கள். அதற்கான தண்டனையைக் கடவுளே அவர்களுக்குக் களிக்கும்படி நான் விட்டு விடுகின்றேன். நான் மனதில் பக்கா முஸ்லிமாக இருக்கையில் அவர்கள் எவரும் என்னை இஸ்லாத்தை விட்டுத் தூர்த்த முடியாது. காசதண்டையும் மற்ற வற்றையும் நீங்கள் குறையாடினீர்கள். அங்குள்ள ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினீர்கள். இது நல்லதான். அந்நிய தேசத்தாரிட

மிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக நானே இந்த ஆயுதங்களை உங்களிடம் வழங்கி யிருக்கின்றேன். இந்த ஆயுதங்களை நான் உங்களுக்கு வெகுமானமாகக் கொடுக்கின்றேன். அவற்றை நீங்கள் இஷ்டப்படி உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் எதிர்காலத்தில் ஜாக்கரதையாக இருங்கள். கலக எண்ணத்திற்கு எவ்விதத்திலும் இடங்கொடுக்காதீர்கள். நீங்கள் தான் எனக்குப் படைபலம். நீங்கள் நாசமடைவதைக் குறித்து நான் வருத்தப்படுகின்றேன். என்னிடம் பல ஆகாய விமானங்களிருந்த போதிலும் அவை உங்கள் மீது வெடி குண்டுகளை எறிய நான் உத்தரவிடவில்லை என்பதிலிருந்தே உங்களிடம் என்னுள்ள அனுதாபம் நுசுவாக வில்லையா? நீங்கள் உங்களுடைய தீயநெறியில் செல்லுவதில் பிடிவாதங் காட்டினால் 60000 ஹஸாரிகளும் உங்களைத் தாக்கத் தயாராக இருக்கின்றனர். ஆகாய விமானங்கள் உங்களுடைய கிராமங்களை அடியோடு நாசம் செய்துவிடும். உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதே எங்களுடைய கடமையாகும்.”

ஆப்கானி ஸ்தானத்தின் சேஷமத்துக்கு மட்டுமல்ல—ஆசியாவின் சேஷமத்துக்கும் அமானுல்லா, ஆப்கான் அமீராக வரவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். தெய்வத்திருவருளும் அமானுல்லா வழி நிற்பதாக!

நமக்கு எத்தனை ஜெமான் :—1929—டிசம்பர் 31—உக்குள்ளோ அதற்கு முன்னே குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துக்குரிய பொறுப்பாட்சி வழங்கப்படாவிட்டால் ஒத்துழைய இயக்கம், மீண்டும் ஆரம்பமாகுமென்று காங்கிரஸ் முடிவு செய்திருக்கிறது. 1930-ல் இந்தியா சுயராஜ்யம் பெற்றவிடமென்று ஒரு வடகாட்டு ஜோசியர் திர்க்கதரிசனம் கூறுகிறார். ஆனால் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா பத்திரிகையின் லண்டன் ரிபுப் அப்பத்திரிகையில் எழுதியுள்ள ஒரு நிரூபணத்தைக் கவனித்தால் இந்தியர்களுக்கு எத்தனை ஜெமான் இருக்கிறார்கள் என்பது இந்திய சுயராஜ்யப் பிரச்சினை எவ்வளவு சிக்கலாக இருக்கிறதென்பதும் நன்கு விளங்கும். 1932-க்குள் சைமன் கமிஷன் ரிபோர்ட்டைத் தழுவி யிசுத்திரத்தையோ பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்ற முடியாமதென்று அந்நிரபுப் உறுதி கூறுகிறார். சைமன் கோஷ்டியாரின் இந்திய விசாரணை நாடகம் பூர்த்தியாவதோடு மட்டும் இந்தியாவின் விதி நிர்ண

யிச்சுப்பட முடியாதாம். லண்டன் தலைவர்கள் அபிப் பிராயத்தையும் கமிஷனர்கள் அறிய வேண்டியது அவசியமாம். இந்தியா மந்திரி காரியாலய உத்தியோகஸ்தர்கள், கடற்படை உத்தியோகஸ்தர்கள், இந்தியாவில் உத்தியோகம் வகித்த மாஜி ஆங்கிலோ இந்திய உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றும் இந்திய விஷயங்களில் பாண்டித்திய முடைய நிபுணர்கள் முதலியவர்கள் அபிப்பிராய மெல்லாம் அறிந்த பிறகே சைமன் கோஷ்டியார் முடிவான ரிப்போர்ட்டுத் தயார் செய்வார்களாம். மேலே கூறிய வெள்ளை எஜமான்களின் அபிப்பிராயம் எத்தகையதா யிருக்கக்கூடு மென்பதை ஜோசியர்களின் உதவியன்றியே நமக்கு எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம். நமது லண்டன் நிருபரின் கடிதத்தை வாசிக்கும்போது, ஒதுங்க வந்த பிடாரி உள்ளூர் பிடாரியை ஒட்டிய கதை நமது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. பரஸ்பர நம்பிக்கையும் முன்னேற்ற விரும்பமும் விசால் சிந்தனையும் இல்லாத ஒரு சேசத்தாரின் கதி இம் மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். வெள்ளையர்களை கொந்து கொள்வதில் ஒரு பயனுமில்லை.

சமஸ்தானப் பிரஜைகள் மகாநாடு :—தென் இந்திய சமஸ்தானப் பிரஜைகள் மகாநாடு இம்மாதம் 14-உ திருவனந்தபுரத்தில் ஸர்

எம். விசுவேசுவரய்யா தலைமையில் வெகு சிறப்புடைய கூடி முடிவு பெற்று விட்டது. தலைவர்

ஸர். எம். விசுவேசுவரய்யா ஒரு பழுத்த அரசியல் வாதி. மைசூர் சமஸ்தான திவானாயிருந்ததோடு உலகமுழுதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பல சேச அரசியல் நிலைமைகளை நன்குணர்ந்தவர். ஆகவே அவரது அபிப்பிராயங்கள் பொன்னே போல் போற்றத் தக்கனவாகும். காலதேச வர்த்தமானங்களை நோக்கி சமஸ்தானப் பிரஜைகளுக்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்கவேண்டியது இன்றியமையாத தென்று ஸர். விசுவேசுவரய்யா கூறுகின்றார். பிரிட்டிஷ் இந்தியப் பிரஜைகளுக்குள்ள உரிமைகள் கூட சதேச சமஸ்தானப் பிரஜைகளுக்கு இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க தல்லவா? சில விஷயங்களில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவைவிட முற்போக்கடைந்திருக்கும் மைசூர், திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானங்களில் பத்திரிகை வாய்ப்புட்டுச் சட்டம் அனுஷ்டானத்தி லிருந்து வருவதை நாகரீக உலகத்தார் ஆதரிக்கமாட்டார்கள். எனவே ஸர். விசுவேசுவரய்யா கூறுகிறபடி சதேச சமஸ்தானப் பிரஜைகளுக்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்கவேண்டியது மிக அவசியமாகும். இந்தியா சயராஜ்யம் பெறுவதற்கு சதேச சமஸ்தானங்கள் முட்டுக் கட்டைகளா யிருக்குமானால் அதுவும் கண்டிக்கத் தக்கதாகும். பட்லர் கமிட்டியாரும் சைமன் கோஷ்டியாரும் சதேச சமஸ்தானங்களை முட்டுக்கட்டையாக உபயோகிக்க முயற்சி செய்யத்தான் செய்வார்கள். இந்திய ரத்தம் ஒடும் சதேச மன்னர்கள் இந்தியாவை எந்நாளும் அடிமைப் படுகுழியில் ஆழ்த்திவைத்திருக்க உதவிபுரிதல் கூடாது. இந்தியா சயராஜ்யம் பெறுவதற்கு சதேச மன்னர்கள் தடையாக இருக்கமாட்டார்கள் என்று சமீபத்தில் ஆள்வார் மகாராஜா கூறியதை ஏனைய சதேச மன்னர்களும் கவனித்து ஒப்புக்கொள் வார்களாக!

சபாஷ் சாப்ரு !—

பால்ய விவாகத்தடை மசோதா விசாரணைக் கமிட்டியார் முன் சர். டெஜ்பகதூர் சாப்ரு கூறிய சாட்சியத்தைத் தென்னாட்டு வைதீக கோஷ்டியாருக்கு சமர்ப்பிக் கிறோம். அவர் கூறிய தாவது :—“ஆண்களுக்கு 21-வயதுக்குள்ளும் பெண்களுக்கு 18 வயதுக்குள்ளும் விவாகத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடாது. முல்லாக்களும், புரோகிதர்களும், சாஸ்திரங்களும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு எப்பொழுதும் ஜன்ம விரோதிகள். ஆகையால் அவர்கள் அபிப் பிராயத்தை இவ்விஷயத்தில் நான் கொள்

சங்கட மதிக்கப் போவதில்லை. பால்யவிவாக விஷயத்தில் வைதீகர்களை நேருக்கு, நேர் எதிர்த்துப் போராட நான் தயாராக விருக்கிறேன். சாஸ்திரங்களுக்காகவும் வைதீகத்துக்காகவும் நமக்குள்ள பகுத்தறிவை நாம் இழந்துவிட முடியாது. சமூகச் சீர்திருத்தம் சட்டதிட்டங்களினால் மட்டுமே வெற்றிபெற முடியும். பால்ய விவாகம் செய்ய முற்படும் பெற்றோரையும் தம்பதிகளையும் தண்டிக்கத் தான் வேண்டும். பால்ய விவாகத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பி. ஏ. பட்டதாரிகளாயிருந்தாலும் அவர்களுக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கவேண்டுமென்றே நான் கூறிவேன்”.

டாக்டர் சாப்ருவின் இவ்வீர மொழிகளைத் தென்னாட்டார் தெய்வ மொழிகளாகக் கொள்ள வேண்டும். சமூகச் சீர்திருத்தம் பெற்றபிறகே மக்கள் சுதந்தரம் பெறமுடியும். சென்ற ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக சீர்திருத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வரினும் நாம் விரும்பும் பயன் கைகூடாமைக்குக் காரணம் சீர்திருத்தக்காரர்களின் “மெல்ல, மெல்ல, பையப் பைய”ப் போக்கே யாகும். நாம் தப்பெனக் கண்டவைகளைத் தயவு தாட்சண்யமின்றி ஒழிக்கவேண்டியது தான். அவ்வாறு சமூக ஊழல்களைத் தொலைத்த நாடுகளே இப்பொழுது நாகரீக உலகத்தில் முன்னணியில் நிற்கின்றன. ஐப்பாளைப் பாருங்கள்! துருக்கியைப் பாருங்கள்!

“அவசரச் சீர்திருத்தத்தினால் ஆய்ப்பு அமீருக்கு நேர்ந்த கதி தெரியாதா” என்று வைதீகர்கள் கேட்கலாம். ஆய்ப்பு அமீருக்கு ஒரு குடிசைமேல் உண்டாய் விடவில்லை. அவருக்குத் தோன்றி யிருக்கும் கஷ்டங்கள் எல்லாம் தற்காலக் கஷ்டங்களே. இறுதியில் அவர் வெற்றி பெற்றவர் என்பது திண்ணம். ஒரு கால் அவர் வெற்றி பெறாது போயினும் அவர் விதைத்த சீர்திருத்த விதைகள் பயனளியாது போகா.

* * *

செங்குந்தர் மகாநாடு:—தென்னிந்திய செங்குந்தர் மகாநாட்டின் முதலாவது கூட்டம் இம்மாதம் 19-ம் 20-ம் தேதிகளில் புதுச்சேரி ஸ்ரீமார் ஏ. வி. முத்தையா முதலியாரவர்கள் தலைமையில் ஈரோட்டில் வெகு விமரிசையாக நடந்தேறியது. தென்னாட்டில் செங்குந்தர் ஒரு முக்கிய சமூகத்தார். பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்குக் காரண

மான வர்த்தகமும் நெசவுத் தொழிலும் அநேகமாக அவர்கள் கைக்குள்ளேயே இருந்து வருகின்றனவென்று சொல்லலாம். பூர்வத்தில் ஏனைய சமூகங்களைப்போல் முன்

ஸ்ரீ. ஏ. வி. முத்தையா முதலியார்.

னணியில் நின்ற செங்குந்தர் பற்பல காரணங்களால் அநாமதேயராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தேசப் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு ஆதாரமான தொழில்களைப் பின்பற்றும் அந்த சமூகத்தார் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி யடைவது தேச சேஷமத்துக்கு இன்றியமையாத தாகும். ஆகவே செங்குந்த மகா ஜனங்களின் முன்னேற்ற முயற்சியை நாம் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறோம். வரவேற்புக் கழகத்தலைவர் ஸ்ரீ. வி. சோவ் கோடையாவும் மகாநாட்டுத்தலைவர் ஸ்ரீமார் முத்தையா முதலியாரும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கான வழிகளைத் திறம்பட விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்றி மகாநாட்டில் நிறைவேறிய தீர்மானங்களை செங்குந்த மகா ஜனங்கள் அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர முயல் வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். மகாநாடுகள் கூடுவதும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதும் தற்காலத்திலே ஒரு பொழுது போக்காகி விட்டது. இந்த மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களும் பொழுது

போக்குத் தமாஷாக முடியாதிருக்குமாறு செங்குந்தத் தலைவர்கள் உழைப்பர்களாக!

* * *

செங்குந்த வர்த்தகர் மகாநாடு :—

மேற்படி மகா நாட்டையொட்டி ஈரோட்டில் ஒரு வர்த்தக மகாநாடும் நடைபெற்றது. தென்காசி பாங்கர் திரு. T. P. K. ஆனமுக முதலியார் அம்மகா நாட்டுக்குத் தலைமை வகித்தார். திரு. முதலியார் ஒரு பெரிய வர்த்தகர்; தென்காசி யூனியன் போர்டு தலைவராயிருந்து ஸ்தல ஸ்தாபன நிருவாகத்திலும் அனுபவம் பெற்றவர். எனவே செங்குந்தர் வியாபார அபிவிருத்திக்காக அவர் கூறும் யோசனைகளை செங்குந்தர்களும் ஏனைய தமிழ் மக்களும் ஊனரிக் கவனிக்குமாறு வேண்டுகிறோம். வர்த்தக அபிவிருத்திக்குக் கூட்டுறவு வர்த்தகம் இன்றிமையாத் தென்று தலைவர் முதலியாரவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்கள். தலைவர் முதலியார் வெறும் வாய்ப்பேச்சு வீரரல்ல. செங்குந்தருக்காக ஒரு தனிப் பாங்கி ஸ்தாபனம் செய்து அதை வெகு திறமையாக நடத்தி வருகிறார். அவரைப் போலவே ஏனைய செங்குந்தத் தலைவர்களும் கூட்டுறவு வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்து தென்னாட்டின் செல்வ நிலையை உயர்த்த முயற்சி செய்வார்களாக!

* * *

தூருல் இஸ்லாம் :—நமது சகஜீவியான தூருல் இஸ்லாம் பத்திரிகையின் பத்தாவது வருஷ ஸூத்தி விழா மிக மங்களமாக நடைபெற்றதை அறிந்து மகிழ்ச்சி யடைகிறோம். புற்றீசல்கள் போல் பத்திரிகைகள் தினந்தோறும் தோன்றி மறையும் இந்நாட்டில் ஒரு பத்திரிகை பத்தாவது வருஷ ஸூத்தி விழாக் கொண்டாடுவது மதிக்கத்தக்க ஒரு சம்பவமேயாகும். தூருல் இஸ்லாத்தின் வெற்றிக்கு அதன் ஆசிரியர் ஜனப். பா. தாலுக்ஷா அவர்களின் நன்முயற்சியே காரணமாகும். ஜனப் தாலுக்ஷா கலாசாலைப் பட்டம்பெற்ற பிறகு ஸ்ப மாஜிஸ் டிரேற்றாக இருந்து, இஸ்லாம் மதச் சீர்திருத்தத்துக்காக, தமது ஸர்க்கார் உத்தியோகத்தையும் துறந்து, இந்த தூருல் இஸ்லாத்தைத் தொடங்கினார். ஏனைய சர்க்கார் தாசர்களைப்போல் காக்காப் பிடிக்கும் சம்பிரதாயத்தை அவரும் கைக்கொண்டு ஒழுக்கியிருந்தால் இப்பொழுது ஒரு பக்கா

டிப்டி கலெக்டராகவோ, அல்லது அதனிலும் பெரிய உத்தியோகஸ்த ராகவோ இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் தெய்வத் திருத்

ஜனப்—பா. தாலுக்ஷா, B. A.

தொண்டாற்ற வேட்கை கொண்ட தாலுக்ஷாவின் மனம் சர்க்காருக்கு அடிமைப் பட்டுக் கிடக்க எவ்வாறு ஒருட்படும்? இஸ்லாமிய உலகத்துக்காக ஜனப் தாலுக்ஷா செய்திருக்கும் நன்மைகள் அளவிறந்தன வாகும். இஸ்லாம் மத விளக்கச் சார்பாக பல அழகிய நூல்கள் அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார். குர்ஆன் ஷரீபையும் தமிழில் பொழிபெயர்த்து வருகிறார். மதாசார சமூகாசார சீர்திருத்த விஷயங்களில் அவரை முஸ்லீம் ராமசாமி நாயக்க ரென்று சொல்லலாம். அவரது நோக்கங்களாவன—“இக்கால முஸ்லீம்களிடமுள்ள மொட்டியும் ஒழிய வேண்டும். அநாகரீகம் ஒழிய வேண்டும். அனாசாரம் ஒழியவேண்டும். அறியாமை ஒழியவேண்டும். அழகிய இனிய தீனுல் இஸ்லாத்தைக் கெடுத்து வைத்திருக்கும் பௌரானிகம் ஒழிய வேண்டும். புரோகிதம் ஒழிய வேண்டும். கொடியேற்றம் ஒழிய வேண்டும். ஆலிம், பீர், மஷாயிக் வழிபாடு அடியோடு ஒழிய வேண்டும். ஒளவியா பூனா ஒழிய வேண்டும். அல்லாசாமி என்னும் பஞ்சா சாமியும் இவ்

வுலத் லில்லாமல் அடியோடு தொலைவேண்டும்.”

இத்தகைய உயரிய கொள்கைகளை யுடைய பரிசுத் தாத்மாக்களுக்கு மூட உலகத்தில் மதிப்புண்டா? ஸ்ரீ. ராமசாமி நாயக்கர் ஹிந்துக்களால் தூற்றப் படுவது போலவே ஜனப் தாலுக்ஷாவும் தமது பரிசுத்த மதக் கொள்கை களுக்காக தற்கால போலி முஸ்லீம்களால் தூற்றப்பட்டு வருகிறார். எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் இருந்தும் தாருல் இஸ்லாம் பத்து வருஷங்களையும் தாண்டி ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை யாகக்கூடிய உறுதி நிலையில் வந்திருப்பது சிலாக்கிய மானதே. பத்திரிகைத் தொழிலிலும் ஜனப் தாலுக்ஷா வெகு நிபுணர். அவரது தமிழ் நடை மிகவும் மனோகரமானது. ஆழ்ந்த கருத்தும், அழகிய இசையும், வீர மனமும் அவரது நடைக்கு இயல்பாக வள்ள குணங்

கள். சென்னையில் கலாசாலைப் பட்டம்பெற்ற தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆசிரியர், சுதேச மித்திரன் ஆசிரியர் நீங்கலாக, ஜனப் தாலுக்ஷா ஒருவரே என்பதும் ஈண்டு குறிப் பிடத் தக்கது.

தேசியம், சுயராஜ்யம், புரண சுயேச்சை ஆகிய பகட்டொலிகள் ஒருபக்கம் முழுங்கிக் கொண்டிருந்தாலும், செல்வாக்குடைய சமூகத்தார் செல்வாக்கற்ற சமூகத்தாரை விழுங்கி ஏப்பமிட சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பது தென்னாட்டிலே அங்காடி ரகசியமாயிருக்கிற தினல், முஸ்லீம்களுக்கென ஒரு தனித் தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகை வெளிவர வேண்டியது மிக முக்கியமாகும். ஆகையால் தாருல் இஸ்லாம் வெகு விரைவில் ஒரு தமிழ் தினசரி யாகவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஜனப் தாலுக்ஷாவின் முயற்சிகள் வெற்றி பெற இறைவன் அருள் புரிவானாக!

பாஞ்சாலக் கனி ஸர், முகம்மது ஹிக்பால்.

செங்குந்த மகா நாட்டுக் காரியதரிசி
ஸ்ரீ. நடராஜ முதலியார்.

சுயராஜ்ய அமைப்பு:—இந்திய சுயராஜ்ய அமைப்புத் திட்டமாய் கருதப்படும் “நேரு அறிக்கை” இந்திய ராஜ்யமடிகல் மிகவும் விசேஷமாகக் கருதப் பட்டவேண்டிய ஒரு ராஜ்ய நூலாகும். தற்காலம் மட்டுமல்ல, இன்னும் எத்தனையோ தலைமுறைகளுக்கும் இந்நூல் ஒரு ஆதாரமாய் விளங்கக் கூடியது. எனவே தமிழர்களுக்கென அதை ஒரு புஸ்தகரூபமாக வெளியிட்ட சூடன் கம்பெனியாரைப் போற்றுகிறோம். விலை அணை. 12 தபாற்செலவு வேறு. கிடைக்குமிடம். சூடன் கம்பெனி, செளகார்பேட்டை P.O; சென்னை.

முன்னேற்றம்:—இது சிங்கப்பூரிலிருந்து, ஸ்ரீமார் வே. சி. நாராயணசாமி அவர்களைக் கௌரவ ஆசிரியராகக் கொண்டு வியாழக் கிழமை தோறும் வெளிவரும் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை. வறுமை காரணமாக கடல்கடந்து மலாய் நாடு சென்றவராமும் தமிழர்கள் முன்னேற்றத்துக் கெனத் தோன்றியிருக்கும் இப்பத்திரிகையை நாம் ஆதரவோடு வரவேற்கிறோம். நமது பார்வைக்கு வந்திருக்கும் முதல் பத்திரிகையில் தமிழர் முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான பல அரிய விஷயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. வருஷ சந்தா இந்தியா, பர்மா சிலோனுக்கு ரூ. 5. கிடைக்குமிடம் ‘முன்னேற்றம் ஆபீஸ்’ 152 சிலிசி ரோடு, சிங்கப்பூர்.

இந்தியன்:—இது சேலம் ஜில்லா அதமன் கோட்டையிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு தமிழ் தேசிய மாதப்பத்திரிகை. அதன் ஆசிரியர் திரு. வெங்கடராயர். சில தமிழ்ப் பத்திரிகாசிரியர்களைப் போலல்லாது பத்திரிகைத் தொழிலில் அனுபவ முடையவராகக் காணப்படுகிறார். பத்திரிகையின் ரோக்கத்துக்கேற்ற விஷயங்கள் அழகுபெறத் தேர்த்தெடுக்கப்

பட்டு அதில் பிரசாரமாயிருக்கின்றன. அழகிய தமிழ் நடை அங்கங்கே காணப்படும் ரகரகரத் தொல்லைகளை நீக்க ஆசிரியர் முயற்சி செய்வாராக. வருஷசந்தா ரூ. 2. கிடைக்குமிடம்; நிருவாக ஆசிரியர் “இந்தியன்” அதமன்கோட்டை P. O; சேலம் ஜில்லா.

தாருல் இஸ்லாம் பத்தாம் ஆண்டுப் பூர்த்தி விழா மலர்:—இது தாருல் இஸ்லாத்தின் பூண சரித்திரம் அடங்கிய ஒரு அழகிய வெளியீடு. கண்ணைக்கவரும் சித்திரப்படங்கள் பல இதில் வெளிவந்திருக்கின்றன. விலை அணை. 5. கிடைக்குமிடம் “தாருல் இஸ்லாம்” ஆபீஸ், தபாற்பெட்டி நெ. 15, சென்னை.

இந்து நேசன் 1929-வருஷ அனுபந்தம்:—முன்வருஷ அதுபந்தங்களைப் போலவே இவ் வருஷ இந்துநேசன் அதுபந்தமும் மிக அழகாக வெளிவந்திருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் அவ்சியம் படித்தறிய வேண்டிய அரிய ஆங்கில, தமிழ் கட்டுரைகளும் சித்திரப்படங்களுடன் அதில் விளங்கு கின்றன. விலை ரூ. 1. கிடைக்குமிடம் இந்து நேசன் ஆபீஸ், 65, அரமணைக்காரத்தெரு, சென்னை.

குமரன் காங்கிரஸ் மலர்:—இது கல்கத்தாவில் காங்கிரஸ் வாரத்தில் நடைபெற்ற மகாநாட்டு நடவடிக்கைகள் அடங்கிய ஒரு அழகிய வெளியீடு. காங்கிரஸ் தலைவர், உபசரணைக் கமிட்டித் தலைவர், ஆசார சீர்திருத்த மகாநாட்டுத் தலைவர், அகில இந்திய மாதாற் மகாநாட்டுத் தலைவர் முதலியவர்களின் பிரசங்கங்கள் அவரவர்கள் பட்டத்துடன் இதில் பிரசரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கண்ணைக் கவர்ந்து, கருத்தைக் கனிவிக்கும் இவ்வெளியீட்டின் விலை அணை. 4. கிடைக்குமிடம் “குமரன் காரியாலயம்,” காரைக்குடி.

இந்தியப் பத்திரிகைகள்

இரகசிய சேனை.

கிறிஸ்தவ சமயிகள் என்போர் உலக மெங்கும் செய்து வரும் பல வகை வேலைகளைப் பற்றி எத்தகைய கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டிருப்பினும், அவர்களது ஆரிய ஊக்கத்தைப் போற்றுகிறவர்கள் உலகத்தில் இரார். அலைகடல் கடந்தும், மலை, வனம் கடந்தும் கிறிஸ்தவப் பாநிரிகள் தங்கள் நாடுகளைவிட்டு அயல் நாடுகளில் சென்று செய்து வரும் ஆரிய சமய வேலைகள் உண்மையிலேயே பயப்பாணவை. இந்தப் பாநிரிகளின் பேருக்கமே கிறிஸ்தவ சமயம் உலக மெங்கும் பரவியவளர்த்து வருவதற்குக் காரணமாகும். கிறிஸ்தவ சமயம் தோன்றி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகவில்லை. ஆயினும், பூமண்டலத்தில் பரிதியொளி பரவும் எந்த நாட்டிலும், எந்தக்காட்டிலும், எந்தப் பகுதியிலும் கிறிஸ்தவப்பாநிரி இல்லாத இடம் இல்லை. கிறிஸ்தவநாதரின் சிலுவைக் கொடி செல்லாத இடம் இல்லை.

இரகசிய சேனை என்ற சரல் வேஷன் ஆர்மி யென்பது பழையபாணவான கிறிஸ்தவஸ்தாபனங்களில் ஒன்றாகும். இதனை ஜெனரல் வில்லியம் பூத் என்ற பாநிரியார் 1865-ம் ஆண்டில் லண்டன் நகரத்திலே தோற்று வித்தார். இது ஒரு சேனையைப் போல ஒழுங்காக நடைபெறுவதுடன், இது ஒரு சேனையைச் சேர்ந்த ஆண்களும், பெண்களும் அவர்கள் எந்த நாட்டிலே வேலை செய்கிறார்களோ அந்த நாட்டுக்குரிய உடைகளை அணிந்து வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் சமயப் பிரசாரத்தின், கஷ்ட நிவாரண வேலை, கைத் தொழில், குற்றஞ் செய்யும் ஜாதியார்களை நல் வழிப்படுத்தல் முதலிய வேலைகளும் செய்து வருகிறார்கள்.

உலகத்திலுள்ள பல நாடுகளிலும் இவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். எழுபத் தொன்பது நாடுகளில் இவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். சுமார் 14000 கிளைச் சபைகளையும், 1500 பொது ஸ்தாபனங்களையும், 33 ஹாஸ்டல்களை

யும் இவர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். இந்தச் சேனையில் சுமார் 22,000 பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். 92,000 சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள். இவர்களைத் தவிர, சுமார் 7000 பேரைச் சம்பளத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சேனையின் தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 6000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 600 பள்ளிக்கூடங்களை இவர்கள் நடத்துகிறார்கள். இவர்கள் 40 பாஷைகளில் பிரசாரஞ் செய்வதோடு 24 பாஷைகளில் 63 பத்திரிகைகளும் நடத்தி வருகிறார்கள். இவர்களின் சர்வ தேச மகா நாடு 1904-ஆம் 1914-ஆம் மாக இருமுறை நடந்திருக்கிறது!

இந்த அற்புதமான இரகசிய சேனையைத் தோற்றுவித்த பெரியாரான ஜெனரல் வில்லியம் பூத் தமது தலைமைப் பதவியைத் தமது மூத்த புதல்வரான ஜெனரல் ப்ராம்வெல் பூத் என்பவருக்கு அளித்து விட்டு 1912-ல் காலஞ் சென்றார். அவரே அதற் குரிய சட்ட திட்டங்களையும் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். தந்தையும் பைந்தனும் செய்த பெரு முயற்சியின் பயனாக இந்த இரகசிய சேனை விரிந்தயான பெருமை யடைந்திருக்கிறது. இதற்குக் கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள நிலபுலங்களும் வேறு ஆஸ்திகளும் இருக்கின்றன.

ஜெனரல் ப்ராம்வெல் பூத்துக்கு இப்பொழுது வயது 72. அவர் சில காலத்திற்கு முன் சுகவீன மண்டிர் திருந்தார். அதனை யொட்டி அவர் தமது கடமையைச் சீராகச் செய்ய முடியாதென்றும் அவரை நீக்கி விட்டு அவருக்குப் பதில் வேறு ஒரு வரை நியமித்து விடவேண்டுமென்றும், ரகசிய சேனைப் பஞ்சாயத்தார் முடிவு செய்து புதிய தலைவர் ஒருவரை நியமித்தும் விட்டார்கள். ஆனால் ஜெனரல் பூத் தமது உடல்நிலை சீராயிருக்கிறதென்றும், தாம் தமது கடமையைச் செய்ய முடியுமென்றும் தமது பதவியை விட முடியாதென்றும் பிடிவாதஞ் செய்கிறார்.

இதனை யொட்டி வழக்குகளுள் குழப்பங் களும் ஏற்படும் போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இறைவன் அருளால் இது ஒரு சம ரசமான முடிவுக்கு வந்து இரட்சணிய சேனையின் வேலைகள் எப்பொழுதும் போல நடைபெற்று மென்று நம்புகிறோம்.

நாம் இவ்வளவு தூரம் இரகசிய சேனையின் வேலை விவரங்களை விவரித்ததன் கருத்தை நமது ரேயர்கள் அறிய வேண்டுகிறோம். நமது நாடு பழைமையான நாடு என்று பேசுகிறோம். நமது சமயம் ஆதி யந்த மந்தது, சனாதன மானது, உலகம் தோன்றிய நாளில் தோன்றியது என்று பெருமையாகச் சொல்கிறோம். சமய சமাজங்களும், சங்கங்களும் சபைகளும் திருக் கூட்டங்களும் ஆண்டு தோறும் ஆடம்பரமாக ஆண்டு விழாக் கொண்டாடுவதைத் தவிர, வேறு சமயப் பிரசாரம் ஏதேனும் நாட்டிலே நடைபெறு கிறதா? என்று சிந்திக்க வேண்டுகிறோம். மகா சன்னிதானங்க ளெல்லாம் உறக்கத்திலே இருக்கின்றன. நமது மகா சன்னிதானங்களுக்கும் மடாதிபதி களுக்கும் சமயாபி மானிகளுக்கும் மேற் கண்ட இரகசிய சேனையின் விவரங்களைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

—லோகோபகாரி.

விவாழ்மா அல்லது காரியம்?

உபயோகமற்ற வாக்கு வாதங்களில் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டு போகாமல் உபயோகமான காரியஞ் செய்யக் காங்கிரஸ் பகாசபை வழிகாட்டி யிருக்கையில், பறுபடியும் வாக்கு வாதத்தைக் கிளப்பச் சிலர் பிரயத்தனப் படுகிறார்கள். காங்கிரஸ் முடிவாக அங்கீகரித்த ராஜித் தீர்மானம் பூரா சுவாதீனக் கட்சியின் வெற்றியைக் குறிப்பிடுவதாக அவர்கள் சொல்லி நேரு கமிட்டி யாதாஸ்திற் கு அந்தத் தீர்மானப்படி ஏற்பட்டு விட்ட ஆதரவை பங்கப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். இந்த விவாதமானது கைமேல் ஒரு பலனையும் கொடுக்கக் கூடியதல்ல வாகையால், பலனை உத்தேசித்து இனிச் செய்யவேண்டிய வேலையின் முக்கியத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸில் நிறைவேற்ற தீர்மானத்தை நன்றாக அறிந்து கொண்டால் தான் இனிச் செய்ய வேண்டியிருக்கிற வேலையின் முக்கியத்தை உணரக் கூடும். காங்கிரஸில் ராஜித் தீர்மானத் திற்குச் சாதகமாக 1350 ஒட்டுகளும் விரோத

மாக 97½ ஒட்டுகளும் கொடுபட்ட விஷயம் ரேயர்களுக்குத் தெரியும். ஸ்ரீமான் சபாஷ் சந்திர போஸின் திருத்தப் பிரேரணைக்குச் சாதகமாக ஒட்டுச்சேர்க்க மும்முரமாக வேலை செய்யப்பட்டது. பகாத்தாஜியின் பிரேரணைக்குச் சாதகமாக ஒட்டுச் சேர்க்க எவரும் வேலை செய்யவில்லை. ஆகையால் காங்கிரஸ் மகா சபைக்குப் போயிருந்த பிரதிநிதிகளில் எத்தனை பெயர்களைச் சபாஷ் பாபுவின் திருத்தப் பிரேரணைக்குச் சாதகமாகத் திரட்டக்கூடுமோ அத்தனைப் பெயர்களும் 97½ பிரதிநிதிகள்தான் என்று ஏற்படுகிறது. சபாஷ் பாபு கட்சியினர் ஒட்டுத் திரட்ட எவ்வளவு பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டார்களோ, அவ்வளவு பிரயாசை மகாத்தாஜியின் பிரேரணையின் பொருட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருப்பின், ஒட்டுச் சங்கியைகளின் வித்தியாசம் இன்னும் பெரிதாக இருந்திருக்கு மென்றே நினைக்கிறோம். இது ஒரு புரமிருக்க, ஒட்டுக் கொடுக்காதவர்களின் தொகையே விசேஷப் பொருளை விளக்குகிறது. காங்கிரஸ் மகா சபைக்கூட்டத்திற்கு வந்ததாகப் பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் 100-க்கு 40 பெயர்கள் வீதமே ஒட்டுக் கொடுத்தனர். ஆகையால் பிரதிநிதிகளில் பெரும்பாலோர் இந்த விஷயமாக ஒட்டுக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமல்லவென்று நினைத்தார்கள் என்றே ஏற்படுகிறது. குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து போதுமா? அல்லது பூரா சுவாதீனமே வேண்டுமா என்ற விவாதம் முக்கியமான பிரச்சனை என்று வரலான பிரதிநிதிகள் நினைத்திருப்பின், ஒட்டுக் கொடாமல் அவர்கள் கப்பா விருந்திருக்க பாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறோம். ஆகையால் இந்த விவாதம் வீண் விவாதமென்றும், உடனே செய்யவேண்டிய வேலைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை யென்றும் பெரும்பாலான பிரதிநிதிகள் நினைத்தார்கள் என்றே யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் பிரதிநிதிகள் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்தையாவது பூரா சுவாதீனத்தையாவது ஆதரித்து ஒட்டுக் கொடுத்தவர்களன்று. ஆனால் பூரா சுவாதீனத்தையோ குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தையோ பெறுவதற்கு அவசியமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் கருத்துக் கொண்டவர்கள். ஆகையால் எதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமோ அதில் செலு

மணிகீரட்டி

பத்தாயிரம் வருஷத்திலே சுஷ்வரக் கத்தி.

பிரஞ்ச கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிக்கார ராகிய டார்வென்ட் என்பவர் மொடியரெஸ் லெஸ் ஆபியன்ஸ் என்ற இடத்திலே பத்தாயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னர் உபயோகிக்கப்பட்ட தான ஓர் சுஷ்வரக் கத்தியைக் கண்டெடுத்திருக்கிறார். இத்துடன் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 8000 வருடங்களுக்கு முன்பு உபயோகிக்கப்பட்ட பல இரும்பு, எலிசுக் கருவிகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. மேற்படி சுஷ்வரக் கத்திக்குக் கைப்பிடி ஒன்றுமிருக்கிறது.

அலுமினிய சட்டை.

இத்தாலி தேசப்பண்கள் அலுமினியத்தால் சட்டைகள் ரவிக்கை பாதாட்சை முதலிய வற்றைச் செய்து ஹெட்டுக் கொண்டிருப்பதாக ஒரு மேனேட்டு புத்திரிகை கூறுகின்றது.

ஸ்காட்லாண்டு தேசத்தில் நடக்கும் மணங்கலில் 100-க்கு 88.12 ஒழுங்கானவையாம். 11.88 ஒழுங்கற்றவையாம்.

அங்கு விவாகம் செய்து கொள்ளுபவர்களின் சராசரி வயது 27.9 ஆம். 1927-ம் ஆண்டில் நடந்த கலியாணங்களில் 14-வயது தான் மிகவும் குறைந்ததாம். இவ்வயதில் கலியாணமானவர் ஒருத்திரானும்.

மேற்படி யாண்டில் வயதான இரண்டு கிழங்களுக்கு மணம் நடந்ததாம். இவர்கள் வயது 80-ம் 84-ம் ஆகும். இவ்விருவரும் விதவைகளையே மணம் புரிந்தனராம்.

75 வயதிலிருந்து 80 வரையிலுள்ள பதினாறு பேர்களுக்கு விவாகம் நடந்ததில் இருவர் பிரம்மசாரிகளா யிருந்தவர்களாம். ஸ்திரீகளில் 75; 77 வயதான இருவர் விவாகம் செய்து கொண்டனர்.

ஸ்காட்லாண்டு தேசத்தில் சுஷ்ய ரோகத்தினால் இறப்பவர் வருடத்துக்கு 100 பேர்களாம்.

தமது மகனுக்கு 21 வயதாகி விட்டதைக் கொண்டாட பாக்கென் ஹெட் பிரபு லண்டனில் சமீபத்தில் ஓர் விருந்து நடத்திய காலையிலே, தமது 21-வது வயது விழாவின் போது தமக்கு ஒரே ஒரு சன்மானம் தான்கிடைத்ததெனவும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தமது தாயார் தமக்கு மூன்று பவுன் மணியார்டர் செய்ததாகவும் கூறினர்.

“இப்பரந்த உலகின் கண்ணே அவனது பிற்கால வாழ்வுக் காலவற்றை அவனே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; இது அவனது திறமையையே பொறுத்தது” என்று பாக்கென் ஹெட் தமது புதல்வரைக் குறித்துக் கூறினர்.

தங்களுடைய இரண்டு கைகளையும் பின்னால் கட்டிக்கொண்டு கால் கட்டை விரல்களை மாத்திரம் தரையில் ஊன்றிப் பின்னங்காலேத் தூக்கி, உடலும் தலையும் நிமிர்ந்த வண்ணமாய் நடப்பது தான் ஸ்திரீகளுக்குச் சிறந்த தேகாப்பியாச முறை என்கிறார் மேனேட்டு பிரபல வைத்தியர் ஒருவர்.

“இன்ஸோமனியா” என்னும் சரியான தூக்க பின்மையால் வருந்துபவர்கள் தங்களது முகங்களோக் கிழப்புறமாக வைத்துப் படுத்துக் கொண்டால் சரியான நித்திரை வந்து விடும்” என லண்டன் “டெயிலி கிராஸிக்ஸ்” பத்திரிகையில் ஓர் நிருபர் எழுதுகிறார்.

ரோட் தீவைச் சேர்ந்த ஒரு ஸ்திரீ தன் கணவனுடன் நாடகத்துக்குச் சென்றிருந்த காலத்து அவர் குறட்டை விட்டு உறங்கியதால்

அங்குக் கூடியிருந்தோர் நகைத்தனர். இதன் காரணமாக அம்மாத வழுக்குத் தொடர்ந்ததில் கணவன் மனைவியைக் கொடுமைக் காளாக்கி னான் என்ற குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு விவாக ரத்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

ஜெர்மானியர் ஒருவர் கண்டு பிடித்திருக்கும் காகிதமொன்று கண்ணாடியையும் உருகச் செய்து விடக்கூடிய தீயினாலும் எரிக்கப்பட முடியாதாம்.

பதினேழு வயதுள்ள ஓர் ஆங்கில ஸ்திரீக் குப் பிறந்த சிசு ஒரு பவுண்டு 12 ஓனன்ஸ் கனமுள்ளதாக இருந்ததாம். அந்த மாது பிரசவித்திருந்த காலத்தில் அவளுக்கு பவுன் டன் பேனுவை நிரப்பும் குழாய் மூலமாக ஆகாரம் உட்கொண்டிருந்ததாம்.

ஒரு சட்டையைத் திருடியதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட அமெரிக்க மாது அவள் குற் றத்தை ரூபிக்கக் கூடிய சாக்ஸியில்லாததினால் விடுதலை செய்யப்பட்டாள். அவள் அதைப் பொத்தான்களுட்பட விழுங்கிவிட்டாளாம்.

ஸ்பெயின் அரசரின் அரண்மனையே ஐரோப் பாவில் மிகப் பெரிய அரண்மனையாகும். அதி லுள்ள எல்லா அறைகளையும் பார்த்து வர நான்கு நாள் பிடிக்குமென்றும், நடக்கவேண்டிய தூரம் மொத்தம் 120 மைலென்றும் கூறப் படுகின்றது.

(162-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லுத்தப்படாமல் செய்யக்கூடிய வீண் விவாதங்களைக் கிளப்புவதைப்பற்றி நாம் ஆட்சேபிக்கிறோம். இனிச்செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன வென்பதைக் காங்கிரஸ் நிர்ணயித்திருக்கிறது. அந்த வேலையைச் சிரத்தையுடன் செய்யவேண்டும். அதை நாம் எவ்வளவு செய்து முடிக்கிறோமோ அவ்வளவு பூரா சுவாதினத்திற்கோ அல்லது குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துக்கோ தகுதி பெறுவோம். ஆகையால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியானது விவாதங்களைக்கட்டி ஒரு முலையில் வைத்து விட்டு வேலை செய்ய இறங்குமென்று நம்புகிறோம்.

—சுதேச மித்திரன்.

ஒரு கடிதம்:

வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலை, தலைமை உபாத்தியாயர் எழுதுகிறார்:—

அன்பு நிறைந்த பெரியர்!

வணக்கம் பல. நான் சென்னையில் தங்களை இரு முறை சந்தித்தபோது, நமது பள்ளியை வந்த பார்வையிட மன மிசைந்தீர்கள். மற்றுமோர் முறை போர்த் போது தாங்கள் மதுரைக்குச் சென்றதாக நவீனஞ்ஞர்கள்.

உலக அனுபவமும், பல கலை ஞானமும் நிறைந்த தங்களது அரிய “இராமாயிர்தம் அய்யர்” M.A. என்னும் நாடகத்தைக் கண்ணுற்றோம். அதை நமது இளஞ்சிறுவர்கள் நடிக்கப் போகின்றனர். அதுபோது தங்களையே அவைத் தலைமை வகிக்கப் பெரிதும் வேண்டுகிறோம். நிகழ்ச்சி தினத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம். தங்களது அன்பார்ந்த பதிலை எதிர் பார்க்கின்றோம்.

தங்கட்கு எல்லா நலங்களையும் அருள இறைவனை என்னுள்ளும் துதித்து நிற்கும்,

தங்கள்,
உண்மையுள்ள
தலைமை ஆசிரியர்,
(சையொப்பம்).

[தொடர்ச்சி, M.A.] அல்லது பயனற்ற படிப்பு என்ற சிறிய பொழுது போக்கு நாடகம் முதல் முதலில், சென்னையில் தலைவர்டாக்டர் வரதராஜனு ருபுடி அவர்கள் தலைமையின் கீழ் நடிக்கப் பட்டது. அப்பால், தஞ்சை, கண்டி முதலிய இடங்களில் பள்ளிச் சிறுவர்களால் நடிக்கப் பட்டதாகத் தெரிந்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். இன்னும் அநேக இடங்களி லிருந்து நடிக்க அனுமதி கேட்கிறார்கள். தொழில் தாகம் தமிழ் நாட்டில் செழித்தோங்குக. அநேகர், சிறு புத்தக ரூபமாய் வெளியிடும்படி தூண்டுகிறார்கள். அவ்வண்ணமே அச்சிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். வேண்டியவர்கள் முன்கூட்டிய எழுதிக்கொள்ளவும். தபால் செலவுக்கு மட்டும் ஓரண தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்புவார்களாக. (ப-ர்)]

மதுரைப் பாலாஷை

இந்த நூதன பாஷையை 15 நிழிஷங்களில் சுற்றுக்கொண்டு பேசவும் எழுதவும் ஆரம்பித்து விடலாம். இந்த பாஷையில் வியாபார ரகசியங்களை குறித்துக் கொண்டால் இப்பாஷை தெரிந்தவர்கள் தவிர வேறு எவரும் கண்டுகொள்ள முடியாது. இப்பாஷையில் ஸ்திரீகள் தங்கள் கணவர்களுடன் குடும்ப ரகசியத்தைப் பேசினால் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் ஒற்றுக்கேட்டு பிறரிடம் சொல்லி கோள் மூட்ட முடியாது. இது ஓர் அபூர்வ தமிழ் பரிபாஷை. சொல்ப காபிகளே கையிருப்பிலிருக்கிறது. முந்துங்கள்.

விலை இல. 8.

அமிர்த குணபோதினி ஆபீஸ்,
302, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

அமிர்த குணபோதினி

இதுபேன்ற நவீனமாதார்தர ஸஞ்சிகை இதுவரை தமிழில் வெளி வந்ததில்லை. இதிலுள்ள விஷயங்கள் யாவும் வாசிப்பவர்கள் மனதிற்கு புதியதாகவும் அற்புதமாகவும் புலப்படும். இப்பத்திரிகையில் ஜாதி, மத வித்யாசமின்றி சகல மதஸ்தர் களையும் சளிக்கச் செய்யும் வியாஸங்களையும் யாவரும் முன்னேற்ற மடையக்கூடிய வழியையும் போதிப்பதை பிரதி மாத சஞ்சிகையிலும் காணலாம். இதில் மாதிரி காபி ஒன்று வாங்க வாசித்துப் பார்த்தால் பிறர் சிபாரிசு இல்லாமல் தாங்களே சந்தாவில் சேர்வீர்களென்பது நிச்சயம் பிரதி மாதம் 56 பக்கங்களுடன் வெளி வரும். வருஷ சந்தா ரூ 1. வெளி நாடு ரூ. 1-4-0 மாதிரி காபி இனும்.

தி. இராஜகோபால் முதலியார்,

அமிர்த குணபோதினி ஆபீஸ்,
302, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

வெளி வந்துவிட்டது!

1ரீ-ம் பதிப்பு

வெளி வந்து விட்டது!

- ஆங்கில ஆசான் -

(எமது லேடி டிரேட் மார்க்கைப் பார்த்து வாங்குங்கள்.
போலிய புத்தகங்களால் ஏமாற வேண்டாம்)

60 நாளையில் இங்கிலீஷ் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய விதம் அப்பியாசபாடங்களாக வகுத்து முன் பதிப்புகளை விட அதிக பக்கங்கள் சேர்த்து பெரிய எழுத்துக்களில் அச்சிட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் 53100 புத்தகங்கள் செலவாயிருப்பதாலேயே இதன் மேன்மை விளங்கும். இப்பத்தாம் பதிப்பு ஆங்கில ஆசான் புத்தகங்களைவிட வேறு எந்த புத்தகங்களிலிருந்தும் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பது பலரும் அறிந்த விஷயம். நமது முன் பதிப்பு புத்தகங்களை வைத்திருப்பவர்கள் கூட பத்தாம் பதிப்பை பார்த்தால் இதிலும் ஒன்று கட்டாயம் வாங்கவேண்டுமென்று எண்ணுவார்கள். இதில் 1-அணை முதல் 300 ரூபா வரையில் சம்பளம் வாடகை கணக்கும் அச்சிட்டிருக்கிறது. 800 பக்கங்களுக்கு மேல் கொண்ட அழகிய சிமை கலிகோ பைண்டு சைய்தது.

விலை ரூபா 2 0 0

தி. இராஜகோபால் முதலியார்,

302, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

ரெடிமேட் ஷர்ட்டுகள்.

உசத்தியான, டியில், டோரியா
காக்கி, பாப்ளின் முதலிய துணிக
ளில் தைத்தவை. உறுதியான தை
யல். மனோகரமான கட்டிங் கழுத்
தளவுடன் ஆர்டர்செய்யுங்கள்.

டியில் ஷர்ட்டு	ரூ: 2	0	0
காக்கி	„ 2	4	0
அமெரிக்கன் டோரியா	„ 2	4	0
பாப்ளின்	„ 3	8	0
லில்க் ஷர்ட்டு	„ 6	8	0

கே. எஸ். முத்தையா கம்பெனி : தபால் பெட்டி 99,
மதராஸ்.

நீங்கள் புதிய வாழ்வு, யௌவன வாழ்வு, ஆண்மை வாழ்வு, இன்ப வாழ்வு,
நோயற்ற வாழ்வு அடைய விரும்புகிறீர்களா ?

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பதை மறுக்க முடியுமா ?

உண்மையில் நீங்கள் நோயற்ற வாழ்வு, யௌவன வாழ்வு விரும்பினால் இன்றே,

“வீ ர சி ங் க லே ஹி ய ம்”

அனுப்பும் படி எழுதுங்கள். எவ்விதமான நோய்களும் சூரியனைக்கண்ட பனியைப்
போல பறந்துவிடும்.

வீரசிங்க லேஹியம் இரத்தத்திற்குச் சுத்தியும் விருத்தியும் உண்டாக்கி நோய்
களைத் தொலைத்து உடம்பை வலுமாச் செய்கிறது. எல்லா நோய்களையும் அகற்றவல்லது.
தலைநோய், மந்தம், மயக்கம், முதலியவைகளைத் தடுக்கிறது. தாதுவிற்கு அநிசய அபார
ஆச்சரியப்பெடும்படியான விரைபத்தைக் கொடுக்கிறது. மேக சம்பந்தமான சுகல
நோய்களையும் உடனே தொலைக்கிறது.

40 நாள் சாப்பிடக்கூடிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 4-8.

பாக்கிங் தபால் செலவு இனும்.

செங்கப்பூர், பிளங்கு, மலாய் ஸ்டேட் நண்பர்கள் மூன்று டப்பிகளுக்கு ஆர்டர்
செய்தால், தபால் செலவு, பாக்கிங் செலவு இனும்.

வைத்ய ஆஸ்ரமம், அகஸ்திய குண்டம், காசி.

சென்னை யில்

சிறந்த சிற்றுண்டிச்சாலை!

கைதேர்ந்த வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு
சுத்தமான பசுவின் நெய்யில் அன்றாடம்
செய்யப்படும் அநேக வித பக்ஷணங்கள்
ஹல்வா, பாதம் ஹல்வா, மைசூர் பாகு
குலோப் ஜான், இன்னும் பல விதமான
பம்பாய்—பெங்காளி மிட்டாய் தினுசுகள்
ஒவ்வொருவர் சுவைக்கும் விருப்பத்துக்
கும் ஏற்ற முறையில் கிடைக்கும். நா
விற்கு ருசியும், மனதிற்கு இனிமையும்
அளிக்கக் கூடிய பக்ஷணங்களில் முதன்
மை பெற்றவை.

இன்றே வந்து பாருங்கள்.

வெளியூர் ஆர்டர்களுக்கு வி.பி. யில் அனுப்பப்படும்.

Neo Ramakrishna Lunch Home.,

285, China Bazaar Road,

Next to Pachaiyappa's, MADRAS.

புத்துயிர்

நரம்புத்தளர்ச்சி தேக மெலிவு பலமின்மை
வீரியக் குறைவு இவைகளால் நீங்கள்
தளர்வடைந்திருந்தால் இன்றே ஒரு புட்டி

ஜீவாமிருதம்

(ரிஜிஸ்டர்)

வாங்கி உபயோகியுங்கள் தேகத்தில்
உள்ள எவ்வித வியாதிகளையும் அறவே
நீக்கி, போன பலத்தை மீட்டி புதிய ஊக்
கம் காட்டி உங்களை உண்மையில் ஒரு
புதிய மனிதனாக்கி விடும். இந்த அரிய
ஒளஷதம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 30 வரு
ஷங்களாக நல்ல பெயருடன் உலகில்
நிலவி வருவதே இதற்குப் பெரியதொரு
அத்தாட்சி.

விலை ரூ. 3—4—0.

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்,

151, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,

தபால் பெட்டி 287

சென்னை.

ம ஹ ர ல க்ஷி மி க வ ச ம்.

முற்றும் கற்றுணர்ந்த மஹான் ஒருவ
ரால் வேதாகம சாஸ்திரமுறை பிறழாது
செய்யப்பட்டது. உண்மையான பலனை
அளிக்கத் தக்கது—வாழ்வில் கஷ்டம்
நீங்கி, கவலை நீங்கி, துன்பம் நீங்கி,
துயரம் நீங்கி சௌக்ய சம்பன்னராய்
வஜ்ர தேகத்துடனும் வசிகாமுகத்துட
னும் வற்றாத தேஜஸுடனும் வாழ
இதைவிட அரிய சாதனம் வேறில்லை
யென்றே சொல்ல வேண்டும். ஒன்றுக்கு
ஆர்டர் செய்து வாங்கியவர் மறுமுறை
ஒரு டஜனுக்கு நண்பர்களுக்கு சிபார்சு
செய்கிறார் என்றால் இதன் உண்மை
யைப்பற்றி இன்னும் எழுத வேண்டுமா?

பல்லாயிரக் கணக்கான கவசங்கள் இதுவரை
விற்கப்பட்டு விட்டன. நீங்களும் ஒன்று இன்றே
வாங்குங்கள்.

தங்கக் கவசம் ரூ. 7—0—0.

வெள்ளிக் கவசம் ரூ. 2—0—0.

ம ஹ ர ல க்ஷி மி க ம் பெ னி ,

தபால் பெட்டி, 280,

::

மதராஸ்.

A.

S.

ஒரு சிட்டிகை எடுத்து காலணை மூக்குத்தூளுடன் கலந்தால் அதிக இன்பமான சுகந்த வாசனையைத் தரும். கண்டத்துக்கு மேற்பட்ட 96 வியாதிகளைக் கண்டிக்கும். இந்தத் தூள் எக்காலமும் கெடாது. எந்தக் கம்பெனிகளிலாவது வாங்குபவர்கள் எ. எஸ். மார்க்கைக் கவனித்து வாங்கவும்.

எ. எஸ். சுகந்த மூக்குத்தூள் புட்டி 1-க்கு அணு 4.

சை டஜன் 1-க்கு ரூ. 2-4.

சை சேர் 1-க்கு ரூ. 3

எம். ஜே. பரிமள மூக்குத்தூள் புட்டி 1-க்கு அணு 3.

சை டஜன் 1-க்கு ரூ. 2

சை சேர் 1-க்கு ரூ. 1-8.

போன் வெள்ளி மெடல்கள் பெற்ற

எ. எஸ். முகம்மத் சம்சுத்தீன் சாய்பு,

106, சவுக்கார் பேட்டை,

தபால் பெட்டி நெ- 1201.

மதராஸ்.

இரும்பு - - பெட்டிகள்

விலையில் குறையும், உழைப்பில் சிறப்புமுள்ள இரும்பு பெட்டிகளுக்கு, பிற இடங்களுக்குப் போகுமுன்—எங்களை வந்து பாராங்கள். நீங்கள் கொடுக்கும் விலைக்கு அதிகம் மதிப்பிடக் கூடிய பெட்டிகள், எங்களிடம் கிடைக்கும்.

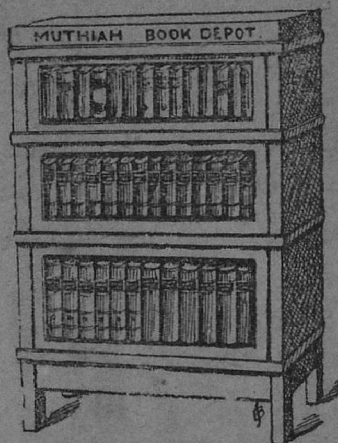
V. Doraisamy Mudaliar
58, Broadway, MADRAS.

அவ்வளவும் தித்திப்பே !

நமது சொந்த பிரகரங்களில் பொறுக்கி யெடுத்த சிலவற்றை இதன் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஒவ்வொரு புஸ்தகமும் ஒன்றை விட ஒன்று ஆச்சர்யமாகவும், மனதைக் கவரும் அபூர்வ விஷயங்களடங்கியதாய் மிருக்கின்றது—இவைகளில் நீங்கள் வாங்கும் ஒரே புஸ்தகம் மற்ற யாவற்றையும் வாங்கத் தூண்டு மென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்திய மாதா	... 1—8
இந்திய பிதா	... 2—0
தூதிரஷ்ட இந்தியா	... 2—8
பச்சை மோதிரத்தின் மர்மம்	... 1—0
காசி அல்லது புண்ணியபூமி...	1—4
வர்த்தக யுக்தி	... 0-12

ஒரே தடவையில் மேல் கண்ட எல்லா புஸ்தகங்களுக்கும் ஆர்டர் செய்பவர்களுக்கு எங்களின்

சிறு கதை செட் இனாம் !!!

முத்தையா புக் டிபோ,

தபால் பெட்டி நெ. 99,

சென்னை.

குழந்தைகளை நேசியுங்கள்.

அழகிற குழந்தைகளை அடிக்க வேண்டாம். உங்கள் அருமைக் குழந்தைகளை, எப்பொழுதும் குதூகலப்படுத்த

நமது “விளையாட்டு சாமான்கள்” செட் ஒன்றை வாங்கிக் கொடுங்கள். குழந்தைகளின் மனதை ரமிக்கச் செய்யும், இந்தியர்களின் வீட்டில், சமையல் செய்யும் பாத்திரங்களைப் போன்ற வடிவுள்ளவை. ஒவ்வொரு ஜோடிப்பிலும் 32 சாமான்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. அவை முற்றிலும் பித்தளையினால் செய்யப் பட்டு, மிகுந்த அழகோ டிருக்கும். இந்த விளையாட்டு சாமான்கள், இந்துக்களாலும் மகமதியர்களாலும், கிறிஸ்தவர்களாலும், ஆங்கிலேயர்களாலும் மதிக்கப்பெற்றவை.

நெ. 1 செட் 1-க்கு விலை ரூ. 4—8—0.

நெ. 2 செட் „ ரூ. 3—4—0.

கே. எஸ். முத்தையா கம்பெனி,

ஸ்கீல்க் ஹவுஸ்

::

::

காசி.